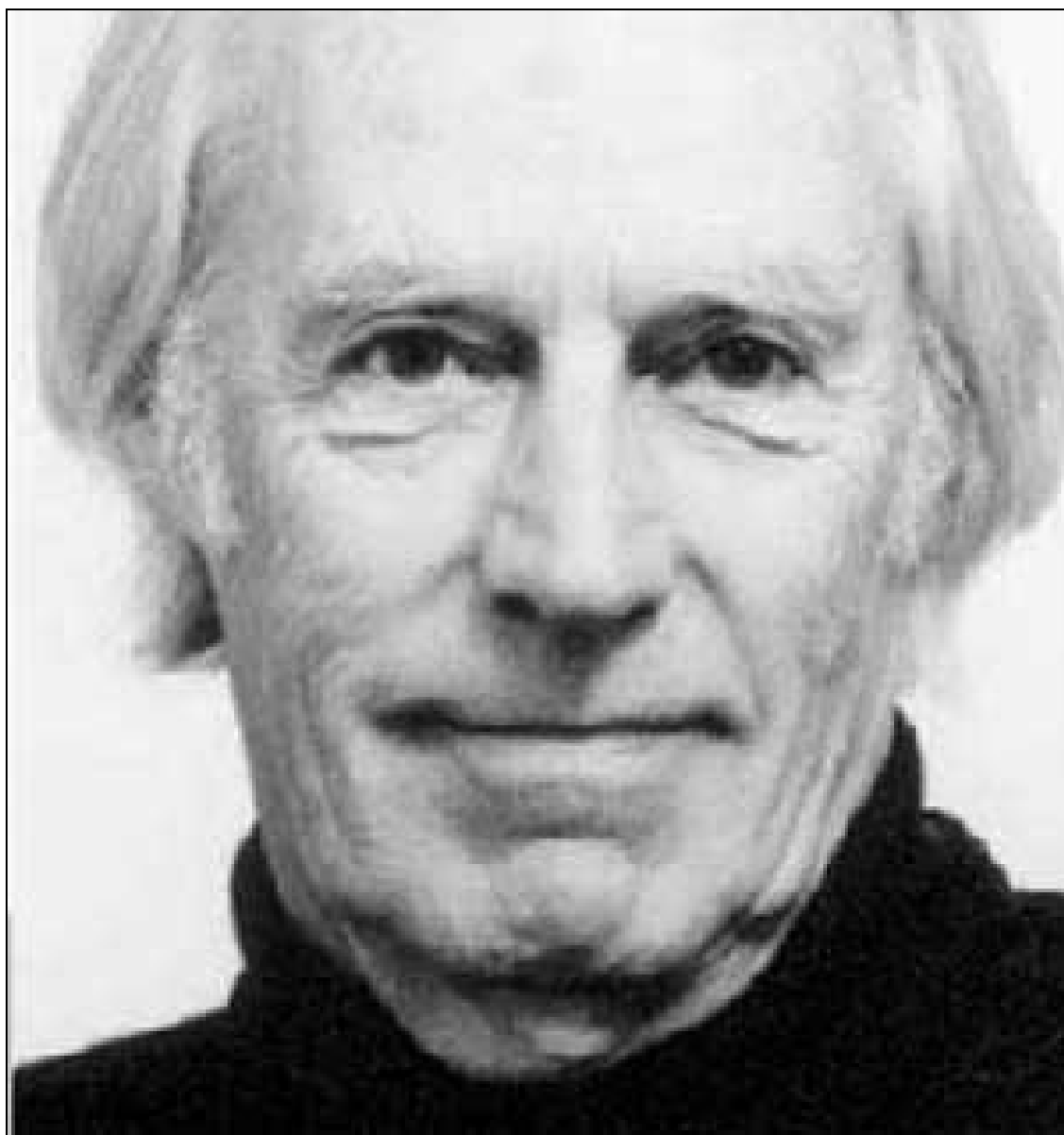

BUB!

Beatles Unlimited Bijlage

waarin opgenomen de Officiële Nederlandse Beatles Fanclub
Nederlandse bijlage bij nummer 189 • okt/dec 2006

Postbus 602, 3430 AP Nieuwegein
Telefoon: 030 - 6063678
E-mail: bu-info@beatles-unlimited.com
www.beatles-unlimited.com

189

Hallo Beatles fans,

Allereerst willen wij een ieder een goed 2007 toewensen.

Afgelopen maand kondigde TNT, de nieuwe naam voor de Nederlandse post aan dat de tarieven voor 2007 weer worden verhoogd. Op pagina 2 vindt u de aangepaste tarieven, waarin de porto en andere verhoogde tarieven zijn doorberekend.

In de afgelopen weken is de U.S. dollar nog verder gezakt t.o.v. de Euro munt. De tarieven zijn hierop weer aangepast.

Gezocht: Een Beatlesfan die voor dit blad de aangeleverde lay-out d.m.v. DTP wil omzetten in Apple Quark Express. Onze huidige DTP'er Marco Beckers wil er mee stoppen.

Voor onze komende Internationale Beatlesdag die wordt gehouden op 7 april in Theater De Kom in Nieuwegein hebben we Klaus Voormann kunnen strikken. Hij zal naast het gebruikelijke interview ook in de jury plaatsnemen van de Golden Apple Award, zijn boeken signeren en een kleine tentoonstelling begeleiden van zijn werk.

Wanneer je denkt muzikaal talent te hebben, solo speelt/zingt of in een band, dan kan je deelnemen aan de Golden Apple Award. Na een voorronde krijg je op de Beatlesdag de gelegenheid om een nummer live te spelen voor een vakjury. De eerste winnaar, de Mal Evans Memorial Band, heeft inmiddels de smaak van spelen in Liverpool geproefd. Zie ook hun verslag in dit blad.

Geniet van alweer een nummer van Beatles Unlimited en houd vooral onze website in de gaten waarop regelmatig de laatste nieuwtjes staan afgedrukt.

BU staff.

Beatlesdesk

In de top 50 van 'gay albums' aller tijden staat het Beatlesalbum 'Please Please Me' op de dertigste plaats. De lijst is samengesteld door het Britse homotijdschrift Attitude. De top drie bestaat uit de Scissor Sisters - Scissor Sisters (1), Abba - Arrival (2) en Morrissey - Vauxhall And I (3). "In die zomer van dit hét 'gay album'," zei Simon Napier-Bell, de voormalige manager van Wham! die deze plaat nomineerde. "Op elk feest, in elke club, overal knalde 'Please Please Me' uit de luidsprekers. George en Paul die met hun wangen tegen elkaar in de microfoon zingen was het homoseksueelste dat we ooit hadden gezien." Het tijdschrift stelt dat het eerste album van de Beatles "een keerpunt" was, "het begin van het moderne homotijdperk" omdat het album

vorm gaf aan een gevoel van seksuele vrijheid en tolerantie.

Volgens de website www.corrieblog.tv scheelde het niet veel of de Beatles waren in Coronation Street verschenen: 'The Mersey Beat website kwam met deze primeur en schrijft dat in de jaren '60 Harry Kershaw – de tekstschrijver van deze soapserie – hoorde dat The Beatles grote fans waren van de serie en graag in een aflevering wilden verschijnen. Het schrijversteam bedacht een verhaallijn waarin de Beatles op weg zijn naar een concert in Manchester en met autopech langs de straat komen te staan. Om het publiek en de politie te ontwijken kloppen ze aan bij Ena Sharple en vragen of ze in haar huis mogen schuilen. In de volgende aflevering verleidt Ena de Beatles tot het geven van een concert voor de plaatselijke zestigplusvereniging'.

In de Londense National Portrait Gallery was 'The Beatles on the Balcony' te zien van 5 juli tot 22 oktober 2006. Veel van de meest memorabele foto's ooit gemaakt van de Beatles vormden de basis voor deze historische nieuwe tentoonstelling die samenviel met de eerste grote retrospectief die werd gewijd aan Angus McBean (1904-1990). Deze gelauwerde Britse portretfotograaf schoot de kenmerkende beelden van de groep aan het begin en einde van hun carrière als de Beatles. In 1963 fotografeerde McBean de groep voor het eerst voor de cover van het album 'Please Please Me'. Zes jaar later poseerden ze op hetzelfde balkon van het EMI-gebouw in Manchester Square voor het 'Get Back'-album. Deze twee beelden, die uiteindelijk verschenen op de 'Red and Blue albums', waren te zien in gezelschap van klassieke, zeldzame en niet eerder tentoongestelde beelden van bekende fotografen die meehielpen het imago van de groep te vormen. Uit de beginperiode waren er foto's van Astrid Kirchherr, Mike McCartney, Dezo Hoffmann, Michael Ward, David Bailey, Richard Avedons psychedelische posters en veel meer.

Blog, Blog Me Do is een nieuwe Beatles blog, waar je memorabilia, nieuws, concert chronologie en veel meer over de Beatles kan vinden. Het webadres van Blog, Blog Me Do is <http://blogmedo.com>

Via deze link kan je een BBC-film bekijken over het bezoek van de Beatles aan Plymouth in 1964 en 1967 http://rapidshare.de/files/32134473/Beatles_Plymouth_1964_1967.mpeg

Het Britse postbedrijf Royal Mail eert de Beatles met een set van 6 zegels met daarop albumhoezen (1st class 'With the Beatles'; 64p 'Help!'; 72p 'Revolver'; 1st class 'Sgt Pepper's Lonely Hearts Club Band'; 64p 'Abbey Road'; 72p 'Let it Be') een velletje met 4 andere zegels met daarop Beatlesmemorabilia (speelgoedgitaar, broodtrommel, 45rpm singel, theedienblad). Andere memorabilia staan op de zegels (voornamelijk buttons) en randen die rond de zegels zitten.

In de 24Seven, Liverpool's 'belangrijkste gids voor de komende week', wordt Alvin Stardust geciteerd over dat hij de grootste schurk in de geschiedenis van de popmuziek had kunnen zijn, als Beatlesproducer George Martin zich in 1962 wat had aangetrokken van zijn (zeer slechte) advies. "Ja, ik had net bij

Parlophone getekend en ik was degene die tegen George zei, nadat hij me een demo van Love Me Do had laten horen, dat hij beter met de Big Three kon gaan werken! Ik was zo blij dat George zo slim was als hij was. We vonden allemaal dat de Beatles geweldig waren, maar ik denk dat muzikanten zoals mezelf niet zo dol op hen waren omdat ze er zo goed uitzagen en veel meisjes konden krijgen! Maar even serieus, we waardeerden de Big Three – ze waren een rebellerende band. En toen ik voor de eerste keer de Beatles zag dacht ik 'Wow!'"

#www.icons.org.uk/search?topBarSearchButton.x=0&topBarSearchButton.y=0&b_start:int=0&SearchableText=beatles Hier vind en lees je alle Beatles gerelateerde zaken over de verkiezing van het Britse Icoon.

31 augustus 2006 De nog levende Beatles gaan verder met hun rechtszaak tegen EMI en Capitol Records. De eisers – Sir Paul McCartney, Ringo Starr, John Lennons weduwe Yoko Ono, de erven van wijlen George Harrison en het bedrijf Apple Corps van de Beatles – willen een schadevergoeding voor fraude en contractbreuk van ten minste \$25 miljoen. Het proces gaat om de bewering dat EMI en Capitol kopieën van Beatlesopnamen onjuist bestempelden als vernietigd of beschadigde "rommel", maar het materiaal in het geheim verkocht; en dat het aantal verkochte eenheden te laag werd opgegeven, de bedrijven bestempelden sommige opnamen als "promotioneel" – waardoor er geen royalty's op rusten – maar verkocht ze daarna door. Paul LiCalsi, de advocaat van de Beatles, zei: "We zijn opgetogen dat we de kans krijgen om door te gaan met deze aanklacht om zo de teruggave van de masteropnamen te bewerkstelligen."

Augustus 2006 In het tijdschrift Uncut stond een soort parodie op de albumhoes van 'Sgt Pepper'. Het was een speciale uitgave met veel aandacht voor de 100 beste debuutalbums, waaronder 'Please Please Me' (17). Verder stond er een interview met Donovan in, die op de vraag 'heb jij niet meegeschreven aan de tekst van "Yellow Submarine"' als volgt reageerde: 'Ja dat klopt. Paul McCartney woonde om de hoek van mijn huis en kwam wel eens langs om ideeën uit te wisselen. In die tijd schreven we heel makkelijk nummers. Hij had "Yellow Submarine" bijna af, maar hij miste nog één regel. Ik kwam gelijk met "sky of blue and sea of green". Dat was mijn regel.'

Wanneer je online een legpuzzel van Abbey Road wilt maken kan dat tegenwoordig. Doe je best op <http://www.jigzone.com/z.php?m=ED250697AE.5084.A91&i=C8125A7325B&z=6>

14 september 2006 Na EMI's dreigement met een rechtszaak richting DJ Danger Mouse vanwege zijn 'Grey Album', waarop hij het 'White Album' van de Beatles combineert met het 'Black Album' van rapper Jay-Z; en djBC vanwege zijn 'Beastles' mix, waarop hij de Beatles mixt met de Beastie Boys, richten ze nu hun pijlen op een DJ die een mix heeft gemaakt van 'Sgt. Pepper's Lonely Hearts Club Band' en 'Pet Sounds' van de Beach Boys. EMI heeft DJ-producer Clayton Counts, die onder de naam de Beachles 'Sgt. Petsounds' heeft gemaakt en als download gratis aanbood, gemaand te stoppen met het verspreiden

ervan. EMI wil ook "de data waarop deze opnamen werden gedownload, het aantal keren dat deze opnamen werden gedownload en elke en alle gegevens van degenen die deze opnamen hebben gedownload."

16 september 2006 Tot eind oktober hield de San Francisco Art Exchange de tentoonstelling "The Long And Winding Road - The Life And Times Of John, Paul, George & Ringo" met meer dan 100 werken van ruim 20 fotografen: van Astrid Kirchherr en Jurgen Vollmer tot Robert Freeman, Jim Marshall, Terry O'Neill, Jerry Schatzberg, Michael Cooper, Ethan Russell, Iain MacMillan en vele anderen. Kijk voor meer informatie op www.sfae.com.

September 2006 In tijdschrift Q stond een lijst met '115 records it's OK to love'. Op nr. 12 stond het eerste Traveling Wilburys album: 'Meteen een soft-rock klassieker, Vol. 1 is des te imposanter als je weet dat het in 10 dagen werd opgenomen, tussen Dylans tourverplichtingen door.'

Zijn de volgende fouten je ooit opgevallen in de Beatlesfilm A Hard Day's Night? (Gevonden op <http://imdb.com/title/tt0058182/goofs>.) Continuïteit: in de trein draagt John een wit overhemd en een zwarte stropdas. Als ze van de trein naar de wachtende auto rennen zie je John in de auto met een zwarte koltrui (dit shot is gemaakt toen de band écht werd belaagd). Continuïteit: secretaresse zit op de rand van het bureau van haar baas met de benen over elkaar geslagen of juist niet. Continuïteit: aan het eind van het concert verandert de set tijdens 'She Loves You'. Als de Beatles op het podium staan zie je grote lampen achter hen. In de regiekamer zie je beelden van het podium met de Beatles op de achtergrond. Continuïteit: de afstanden tussen de microfoons van John, George en Paul veranderen regelmatig tijdens het laatste tv-concert. Geluid/beeld niet synchroon: als ze 'She Loves You' spelen tijdens het tv-concert verschijnt Pauls grootvader op het podium en George trekt hem er af. Op dat moment kan George zijn gitaar niet vasthouden, maar je hoort de lead gitaar wel alsof hij nog steeds gitaar speelt. Continuïteit: als de Beatles hun fanmail laten voor wat het is en naar een club gaan, dragen George en John witte overhemden en jassen. Als ze later aan het dansen zijn in de club, hebben George en John zwarte koltruien aan. Onthullende fout: als Ringo met het jongetje langs de rivier loopt, is duidelijk te zien dat Ringo de tekst van het jongetje voorzegt. Medewerker of apparatuur zichtbaar: in één van de treinramen als de fans in de openingsscène de groep achterna rennen over het perron. Onthullende fout: nadat de Beatles de persconferentie zijn ontvlucht, zien ze Norm en Pauls grootvader sandwiches eten en wat drinken. George haalt een pen uit zijn zak enkele seconden voordat grootvader zegt "Hé George, zet eens een krabbel op deze foto." Continuïteit: tijdens "She Loves You" als Pauls grootvader op het podium verschijnt, staan er respectievelijk een microfoonstandaard en een bedieningspaneel schuin. Het liftplatform is zwart als het omhoog gaat, maar later staan zowel het scheve bedieningspaneel en een microfoonstandaard op die plek. Continuïteit: nadat de man het autoslot heeft opgebroken, zit het voorwerp dat hij heeft gebruikt

om het slot open te krijgen nog in het slot. In het volgende shot is het voorwerp weg.

Continuïteit: in de scène waarin John in bad zit, is er een metalen zeeprek voor de voorkant van het bad, maar dit verdwijnt ergens tussen het moment dat John wordt "getorpedeerd" en Norm die komt binnenstormen. Continuïteit: in het begin als de Beatles naar de trein rennen, is de kleding van alle Beatles per shot weer anders. Fout gemaakt door personage (wellicht een opzettelijke fout van de filmmakers): in de trein leest Shake 'Son of Mad'. Hij had het zichzelf veel makkelijker kunnen maken door het 'Mad book' anders vast te houden omdat veelal in de eerste 'Mad books' – waarvan dit er een is – de tekst zijdelings werd gedrukt. Onthullende fout: als John in bad zit draagt hij een donkere zwembroek.

De langverwachte release van Beatlesalbum LOVE is enthousiast ontvangen door de Beatlesfamilie. Op het album staan nieuwe experimentele mixen van Beatlesnummers, geproduceerd door Sir George Martin en zijn zoon Giles Martin, vanwege een samenwerking met Cirque du Soleil. "Dit album heeft de Beatles weer herenigd omdat ik opeens John en George hoor naast mezelf en Ringo" zei Paul McCartney. "Het heeft iets magisch." "Met het combineren van deze tracks hebben George en Giles geweldig werk geleverd. Ik hoor dingen waarvan ik was vergeten dat we ze hadden opgenomen." gaf Ringo als commentaar. "Het album zit vol liefde en daarom is de titel LOVE" voegde Yoko Ono Lennon toe, "Ze laten alle mooie en gewaagde dingen naar voren komen." "De muziek is verbluffend mooi. Ik denk dat het verbazingwekkendste is dat je het uit elkaar kan halen en ontdekken dat alle elementen de essentie van het hele nummer bij zich dragen" zei Olivia Harrison.

Harridesk

31 juli 2006 George Harrison's 'All Things Must Pass' wordt nu gezien als een nummer 1 plaat in het officiële 'Guinness Book of British Hit Singles and Albums'. Volgens Darren Haynes van de The Official UK Charts Company, stuurden platenzaken normaal gesproken hun verkoopcijfers via de post naar de samensteller van de hitlijst. Een aantal weken in 1971 werd geen officiële albumlijst opgenomen in Record Retailer, het tijdschrift met hitlijsten uit de muziekwereld, omdat er werd gestaakt bij de posterijen. Olivia Harrison zei: "Hij zou het leuk hebben gevonden dat hij de eerste plaats had gehaald in het land waar hij woonde."

1 augustus 2006 In Madison Square Garden werd de 35^e verjaardag van het Concert for Bangladesh gevierd met een herinneringsplaquette in de "Walk of Fame". De plaquette werd aangeboden aan Olivia Harrison die zei: "Ik weet zeker dat George het plezierig zou vinden dat 35 jaar later zijn inspanningen nog steeds invloed hebben en worden gewaardeerd." Het was de eerste keer in de geschiedenis van Madison Square Garden dat een concert of gebeurtenis werd geëerd op de Walk of Fame.

EMI zal Harrison's album 'Living In A Material World' aanbieden via 'verscheidene digitale diensten'.

Olivia Harrison zegt dat George's spirituele teksten verkeerd zijn begrepen door sommige recensenten en fans die beweren dat ze zo serieus zijn dat ze bijna prekerig zijn. "Hij schreef deze dingen ook als herinnering aan zichzelf. Men beschuldigde hem er soms van dat hij preekte (lacht), maar in feite preekte hij voor zichzelf. Hij zei niet, 'Je moet dit doen, want dat doe ik ook.' Nee, het was een geheugensteun voor hemzelf. Daarom hield hij zo van India omdat zoals hij zei, 'Waar je ook bent, je wordt er overal aan herinnerd.'"

Maccadesk.

22 juli 2006. Heather heeft een verbouwde schuur met 5 slaapkamers gekocht voor £555.000, op 15 minuten rijden afstand van het landgoed van Paul om er met dochter Beatrice te gaan wonen. Heather doet of ze het huis gekocht heeft om als basis te dienen voor haar 3 nieuwe projecten die ze gestart heeft met haar zuster Fiona: Dissoi Logoi, Raspberry Fields en Beauty And The baby.

10 augustus 2006. The Daily Express vermeldde dat Paul McCartney zijn dokter heeft bezocht voor stress testen. McCartney was enkele uren in de London Clinic in de beroemde Harleystreet in de Britse hoofdstad. "Paul kwam binnen met zijn dochter Mary en klaagde erover dat hij zich niet goed voelde. Hij werd meteen doorgestuurd naar een specialist die hem nauwkeurig onderzocht. Zijn hartslag en bloeddruk werd nagekeken. Hij zag er bleek uit en voelde zich absoluut niet lekker, maar na een uitgebreid onderzoek verklaarde ze hem helemaal gezond en dat er niks was om zich zorgen over te maken". Aldus een bron van de krant.

Paul McCartney heeft een optreden afgezegd op een anti –landmijn liefdadigheid evenement, dat gepland stond voor 11 oktober 2006 in Los Angeles. In een verklaring zei Paul: "Terwijl ik doorlopend bezig ben met de Adopt-A-Landmine organisatie en het een belangrijke missie vind, zal ik toch niet aanwezig kunnen zijn." Het liefdadigheid concert ging niet door en McCartney moest een bedrag met 7 cijfers betalen om het te compenseren. Ze zijn het nog aan het uitzoeken, maar er wordt beweerd dat het ongeveer \$3 miljoen heeft gekost om het evenement af te zeggen.

18 augustus 2006. Paul McCartney heeft tijdelijk uitstel gekregen in zijn strijd om zijn blokhuut te redden van sloop op zijn landgoed in East Sussex in Engeland, op voorwaarden dat hij 3 andere gebouwen op zijn landgoed sloopt. McCartney heeft problemen gehad met de Rother District Council sinds zij weigerden om hem toestemming te geven voor de blokhuut – nadat het al gebouwd was. McCartney drong bij de lokale autoriteiten aan dat hij met de lodge recht had op "privacy, afzondering en veiligheid" Paul McCartney's nieuwe klassieke werk "**Ecce Cor Meum**" (Behold my heart) nam meer dan 8 jaar in beslag om het te maken en dat volgt dan de historische traditie van componisten die muziek schrijven voor de wereld beroemde Magdalen College

Oxford. Paul is speciaal uitgenodigd door Anthony Smith (president van het Magdalen College) om iets te componeren dat zijn stempel zou drukken op een nieuw concert voor het college. Hij hoopte op een "koor gedeelte" dat gezongen zou kunnen worden door jonge mensen uit de hele wereld op dezelfde manier als Handel's Messiah. Ecce Cor Meum, een Oratorio in 4 bewegingen, is gemaakt voor koor en orkest. De tekst combineert Engels tot in mindere mate met Latijn. Paul's kennis van de Latijnse taal komt van zijn klassieke opleiding op het Liverpool Institute High School voor jongens, waar hij 3 talen geleerd heeft in de tijd dat hij 12 jaar was. Paul zegt: "Ik heb na al die jaren niet alles onthouden, omdat mijn weg een andere richting opging, maar mijn liefde voor andere talen is gebleven en omdat Latijns bekend is en gezongen wordt door koren over de hele wereld, dacht ik dat het wel gewaardeerd zou worden om het te gebruiken in die stukken." In november 2001 wordt de eerste versie van Ecce Cor Meum voor de eerste keer vertoond door het Magdalen College koor, dat werd gedirigeerd door Bill Yves in het Sheldonian Theater, Oxford. Dit is een belangrijke ervaring voor Paul om van te leren. "Uiteindelijk kwam het allemaal bij elkaar door het corrigeren van een heleboel missers – een heleboel was geleerd voor het Sheldonian optreden, maar nog meer erna. Een ervaren koorcomponist weet dat kinderen geen grote, lange passages kunnen aanhouden. Die energie en uithoudingsvermogen hebben ze niet. Op het Sheldonian waren sommige stukken moeilijk en dat had ik me niet gerealiseerd. Ik had het op mijn synthesizer had gedaan (en die heeft een eindeloos uithoudingsvermogen). Maar tijdens dat eerste optreden lukte de drievoudige solo in het tweede gedeelte niet – ik denk dat het opgebruikt was in de eerste helft! Dat zijn dingen die men ook leert, of meteen tijdens de eerste les of in de loop der jaren, dus het was goed om vaker door de stukken te gaan. Als het een Beatles song was geweest, had ik geweten hoe het moest. Maar dit was compleet anders." Een 12 minuten durende EPK for Ecce Cor Meum kan gevonden worden op www.shopemi.com/album_page.asp?artist_id=895

21 augustus 2006. De wereldpremière van een oude nooit vertoonde film van Paul McCartney tijdens zijn eerste vakantie met Linda was te zien op internationale boeken festival in Edinburgh. Hunter Davies zei dat hij deze home-made film kort geleden heeft gevonden terwijl hij zijn oude memoires opzocht. De super-8 film is gemaakt in 1968, niet lang nadat Sir Paul zijn relatie begonnen was met Linda Eastman. Sir Paul arriveerde onaangekondigd bij het huis van Davies Portugal. Tijdens de 2 weken dat Sir Paul, Eastman en haar dochter in het huis verbleven van Davies, filmde Davies zijn familie en de gasten met een toen trendy Super-8 camera.

Heather Mills strippte voor een erotische kalender, dat deel uitmaakt van de campagne van de dierenliefdadigheidinstelling PETA: Ik ben liever naakt dan dat ik bont draag." In de lodge op McCartney's landgoed, poseerde ze als 12 verschillende Hollywood iconen, inclusief Marilyn Monroe. Een zegsman van PETA vertelde echter: "We weten niet waar dat verhaal vandaan komt. PETA maakt

helemaal geen naakt advertentie met Heather voor een campagne."

McCartney heeft privé yoga lessen genomen in The Hamptons in New York State. Hij is van plan 3 keer per week les te nemen om zijn verstand, lichaam en geest in goede conditie te houden. Een vriend zei: "Paul is een erg fitte en actieve man die graag goed in conditie blijft en heeft daarom yoga lessen genomen voor zijn emotionele en fysieke gezondheid. De laatste paar maanden waren ontzettend moeilijk en hij is zich bewust dat hij goed voor zichzelf moet zorgen. Hij vindt yoga de perfecte manier om hem te helpen relaxen." Hij gaat naar de 90 minuten durende lessen samen met Alec Baldwin.

In een open brief naar Beatles fans in Toronto, schreef Paul McCartney: "Ik wil iedereen welkom heten bij de opening van het Toronto Beatles Celebration – de viering van het laatste Beatles concert in Toronto 40 jaar geleden. Ik wou dat ik erbij kon zijn. Bedankt voor alle steun en liefde." Het programma van het evenement bestaat uit live interviews, concerten van 1964 The Tribute, The Fab Four en Hal Bruce, een mee zing hoek, een markt, een Beatles museum en een mode show ontworpen door Huize Moodraphelia.

Paul McCartney steunt een campagne tegen de mogelijke NHS bezuinigingen in Hastings en het achteruit gaan van het lokale ziekenhuis, met een geschreven verklaring waarin staat: "Elke achteruitgang in de medische service is een schande. Deze diensten zijn voor de mensen van de streek en ik steun de pogingen van de mensen die proberen deze sluiting tegen te gaan."

Op Paul McCartney's persoonlijke website, dat het Live8 Coolpix boek van Mike McCartney promot, zijn alle foto's van Heather Mills weggelaten en ze is verwijderd van de lijst van beroemdheden die erin voorkomen. "Paul en Mike zijn allebei erg trots op dit boek, want de foto's laten sommige intieme en momenten zien van die dag," zei den vertrouwde bron van McCartney. Door de enorme publieke, nare scheiding, zou het belachelijk zijn foto's te publiceren waar ze op knuffelen, kussen giechelen als tieners. Paul McCartney heeft ook de beelden van Heather gewist van de film die gaat komen over zijn leven en zijn US tour vorig jaar zomer.

Juli - september 2006. We geven nogmaals sommige kranten koppen door, die voor zichzelf spreken en die te maken hebben met de scheiding van Paul en Heather en je een inzicht geven over alles wat er de laatste maanden gebeurd is.: 'Macca's in oorlog', Paul zet alles op een rijtje voor de scheiding over haar 'onredelijk gedrag', Hij zegt: Heather is grof tegen het personeel en twistziek en ze is razend en eist een genoegdoening hier en in de US', (Daily Mirror, 29 juli 2006) 'Paul is aangeslagen als Heather "nee" zegt tegen de £30 miljoen deal.' (Daily Mail, 31 juli 2006) 'Mucca is geen lady' en 'ze zal haar titel kwijtraken' (The Sun, 2 augustus 2006) 'Macca: het wordt smerig', 'hij stuurt haar een officiële brief als Heather 3 flessen schoonmaakmiddel meeneemt uit zijn huis'. Hij heeft hun gezamenlijke bankrekening geblokkeerd en de sloten verandert van hun huis in Londen', 'de handschoen is geworpen...'

Sir Paul en Heather zijn nu in oorlog, zeggen vrienden.'(Sunday Mirror, 6 augustus 2006) 'Heather zegt nooit meer met een oude man te daten'. (Sunday Express, 6 augustus 2006). 'Heather heeft £1 miljoen van hun gezamenlijke rekening gehaald', 'Van zijn kant speelt hij een spel om haar te breken.', Paul doet er alles aan om te krijgen wat hij wil.', Paul is altijd aangezien voor de lieve jongen.' en 'Hij heeft de sloten vervangen en heeft hun bank rekening bevroren omdat zijn vrouw er achterlijke grote bedragen afhaalde.' 'Waarom verteld de ex-Beatle aan haar vrienden dat hij niet gemeen wilt doen?' (Daily Mail, 7 augustus 2006), 'De politie is door Heather gebeld, nadat Paul de sloten heeft veranderd,' en 'Vriendschappelijke oplossingen.' (Daily Mail, 8 augustus 2006), 'Ze kunnen elkaar niet meer in dezelfde kamer verdragen,' en 'Macca weigert Heather te zien als ze Bea overhandigt,' (Daily Mirror, 9 augustus 2006) 'Mills heeft Macca's mega miljoenen niet verdient.' (The Sun, 9 augustus 2006) 'Heather v Macca – Nu is het oorlog.' Sir Paul voelt meer dan alleen maar de pijn van een ontgoochelde geliefde.' (The Daily Telegraph, 9 augustus 2006) 'Het wordt allemaal smoezelig! Zij huurt Di's advocaat in. Hij Charles's,' 'Wat ik heel vreemd vind van Heather Mills, dat ze totaal niet door heeft dat ze een talentloze bitch is, zonder gezicht, beperkte intelligentie en moeilijkheden met de waarheid te zeggen', Lady Mucca's oorlog van leugens', 'Ze doet of ze verstoten is en het moeilijk heeft, maar ze heeft 2 huizen, een kindermisje, een chauffeur, 2 pr adviseurs – allemaal betaald door Paul.' En 'De waarheid is dat ze het laatste jaar doorlopend bij hem aandrong tot een scheiding en dat hij dat 'bluffen' noemde. Ze kon het niet geloven en doet er nu alles aan om hem in discredit te brengen.' (The Sun, 9 augustus 2006) 'Heather's zwaarmoedigheid – en nu betaald ze er zelf voor met de vernedering om door McCartney buiten gesloten te worden.' Hoe kunnen ze deze oorlog eindigen?' (Daily Mail, 10 augustus 2006) 'Geef Heather £200 miljoen, zei haar stiefvader.' (Daily Mail, 11 augustus 2005) 'Er zal heel wat betaald moeten worden met Macca's scheiding'. (Liverpool Echo, 11 augustus 2006) Heather's publieke vernedering zal geen goed doen voor Macca.' (Daily Express, 12 augustus 2006) ' A long and Winding road naar de scheiding.' Sunday Mirror, 13 augustus 2006) 'Matchmacca: Gwynnie's ma zou perfect zijn voor mijn pa, zei Stella.' Sunday Mirror, 13 augustus 2006) 'Controleer Sir Paul, door Heather.' Daily Mail, 15 augustus 2006) 'Paul weert Heather uit huis...en overhandigt Bea met een helikopter.' Heather in de lucht met Beatrice. Ze neemt de helikopter na het oppikken van Bea uit het hotel.' (Daily Mirror, 16 augustus 2006), 'Solo vlucht, de McCartney's.' (Daily Mail, 16 augustus 2006) 'Mucc & Brass. Heather verbrast Paul's miljoenen in LA. (Daily Star, 18 augustus 2006) 'Kijk naar mij Paul,' en Heather weet hoe ze Paul kwaad kan krijgen...door aan de rol te gaan.' (Daily Express, 18 augustus 2006) 'Heather's winkelen in Beverly Hills.' (Daily Mirror, 18 augustus 2006) Macca's oorlog gaat door in de ITV shoe.' (Daily Express, 18 augustus 2006) 'Oorlog van Macca's vrouw, en 'het was enkel maar een zonnebril maar voor Heather McCartney was het

een uitdagende afkeuring, omdat het een ontwerp was van Stella, de vrouw die haar vader waarschuwde dat het huwelijk zou eindigen in tranen...Kan deze meest misselijke scheiding nog erger worden?' (Daily Express, 19 augustus 2006) 'Maakt Heather een scheiding dagboek op video?' (Daily Express, 19 augustus 2006) 'Amerika keert Heather nu de rug toe' en ' McCartney's vervreemde vrouw is in alle staten als de werk opdrachten niet meer binnenkomen.' (The Mail On Sunday, 20 augustus 2006) 'Macca verloochent Heather voor het leven,' beet genomen voor altijd ', 'Wanhopige Paul biedt vrouw Heather £50 miljoen aan voor de scheiding. Maar ze verbeurt het bedrag als ze haar stilzwijgen verbreekt over de bittere scheiding.' (The People, 20 augustus 2006) ; £35 miljoen is dat de prijs voor Heather's stilzwijgen? (Daily Mail, 21 augustus 2006); Sir Paul betaalt £1,5 miljoen om een nacht met zijn te vrouw te ontlopen. (Daily Mail, 25 augustus 2006) 'Heather's nieuwe foto reportage,' en 'Ze is trots op haar lichaam en wilt dat shown... de foto's zijn niet ontuchtig, maar artistiek.' (Sunday Mirror, 27 augustus 2006) 'Beatrice's tranen op vakantie en ze wordt verscheurd tussen de McCartney problemen. (The Mail On Sunday, 3 september 2006) ', 'We can work it out. Sir paul's 40 minuten durende vredes gesprek met bijna ex vrouw Heather' (Sunday Mirror, 3 september 2006), 'Heather gaat uit de kleren voor haar rol voor liefdadigheid.' En ' dat is allemaal heel pijnlijk voor Sir Paul. (The mail On Sunday, 3 september 2006) 'Macca en Heather spreken vriendschappelijk over de breuk.' (Daily Express, 4 september 2006) 'Lady Mills McCartney kan eindigen met £100 miljoen.' (Daily Post, 4 september 2006), 'Macca's vredes gesprek met Heather, (The Sun, 4 september 2006). 'De scheiding advocaat,' en Maak je nu niet ongerust Mrs. McCartney... Ik heb dit soort dingen vaker meegemaakt,' (Daily Mirror, 6 september 2006) 'Heather ziet erg bleek na het vriendschappelijk gesprek' (Daily Express, 6 september 2006). 'Nijdige Mills' (The Sun, 6 september 2006). 'The lady bedoelt het zakelijk, en Heather's onderhoud met Diana's advocaat in de strijd voor de McCartney miljoenen' (Daily Mail, 6 september 2006) 'Hallo Lady Mucca...eh, dat is £6.000.' (daily Star, 6 september 2006). 'We zijn allebei "Geheathered, Paul' (Daily mail, 9 september 2006). 'Als Paul een gouden gozer is, zal hij haar het geld wel geven.' (London Life, 11 september 2006) ', 'Zo afschuwelijk,' het is de meest afschuwelijke tijd voor mij en mijn familie. Om het goed uit te drukken, het is vreselijk, zo naar. Ik weet niet hoe ik er allemaal mee om moet gaan' en 'Bedroefde McCartney praat voor het eerst over zijn verschrikkelijke scheiding van zijn vrouw Heather.' (Daily Mirror, 25 september 2006) 'Macca, mijn pijn' en 'Het is afschuwelijk voor me geweest.. Heel akelig' (Daily Mirror, 25 september 2006). In een tekenfilm is een beveiligiger bij Paul McCartney's huis en duwt Heather door een haag in een ondergrondse poel en belt hem op en vraagt: " Je vrouw is weer hier, Sir Paul. Moet ik de piranha's vrijlaten?" (Daily Mail, 9 augustus 2006)

4 september 2006. ITV 1 zond McCartney V McCartney uit. Een 30 minuten durende

documentaire over het scheidingsproces van Paul en Heather.

5 september 2006. Paul McCartney is voorgedragen voor de "man van het jaar" award op het GQ Magazine Award ceremonie. GQ redacteur Dylan Jones zei: "Paul McCartney is 64 jaar geworden, produceerde één van zijn beste albums in jaren, maakte een 90 minuten Las Vegas Beatles spektakel: "Love", eindigde een record -brekende tour door Amerika, en deze maand kwam zijn 4e klassieke werk, "Behold My Heart" uit. Plus is hij dit jaar omarmd door het grote Britse publiek als nooit tevoren. En met een goede reden. Paul McCartney is niet alleen één van de grootste levende legendes, hij is ook een de meest waardige". Helaas kon McCartney de award niet persoonlijk in ontvangst nemen.

6 september 2006. Muzikant en TV persoonlijkheid Jools Holland heeft besloten om zijn beroemde piano te verkopen bij Bonhams veilinghuis in Londen in oktober. De Yamaha GT7 is gebruikt door een heleboel legendarische muzikanten, zoals Paul McCartney. Hollands commentaar: "Ik wil degene die deze piano koopt feliciteren. Tom Jones, Paul McCartney, Solomon Burke, Jeff Beck en vele anderen hebben gespeld op deze piano. Drinken, notie's jassen, hoeden en persoonlijke dingen zijn op deze piano gelegd. Je koopt een instrument, een stukje geschiedenis en een stuk meubilair."

10 september 2006. Paul McCartney heeft zijn eerste interview gegeven sinds zijn huwelijksbreuk. Hij spreekt met Classic FM over Linda en de release van zijn nieuwe album 'Ecce Cor Meum', in opdracht van Magdalene College in Oxford. Uitgezonden op 24 september 2006.

10 september 2006. Paul McCartney's verbod om te schieten bij zijn organische boerderij in East Sussex, heeft voor meer kritiek gezorgd dan goed is. Lokale opzichters bekritiseerde McCartney's jacht verbod omdat zo de lokale kwelgeest – een wild zwijn – chaos veroorzaakt bij de boeren in de omgeving.

11 september 2006. Paul McCartney vecht tegen de plannen om een treinlijn onder zijn Soho Square studio's aan te leggen. Hij is bang dat 2 hoge snelheid route's zijn opname sessie's kunnen ontwrichten en de graaf werkzaamheden en trillingen zouden zijn gebouw onveilig kunnen maken. Hij heeft een brief gestuurd naar MP's om compensatie te eisen als de trein lijn doorgaat.

Amazon.com laat een exclusieve video zien van de muzikale ontmoeting van Paul McCartney en Tony Bennett, waar ze "The Very Thought Of You" zingen, dat verschijnt op het nieuwe album van Tony Bennett: Duets; An American Classic;

www.amazon.com/Duets-American-Classic-Tony-Bennett/dp/B000H0MKGU/sr=1-1/qid=115842788/ref=sr_1_1/104-7898375-

19 september 2006. De Zuid Arabische wapenhandelaar Adnan Khashoggi die ooit een relatie heeft gehad met Paul McCartney's vervreemde vrouw Heather Mills is van plan alles te vertellen in een TV interview met US journalist Daphne Barak. In eerste instantie wilde hij er niet bij betrokken worden maar Khashoggi heeft besloten om Barak toch een interview te geven en alles te vertellen. Na de

opname van het interview heeft Khashoggi een brief naar Paul gestuurd, maar wat er in staat blijft geheim.

Enkele leuke video links zijn: Don't get Around Much Anymore (The Last Resort)

[http://youtube.com/watch?v=5hkTW5rCpxl&mode=related&search=This On – live on a tv program:](http://youtube.com/watch?v=5hkTW5rCpxl&mode=related&search=This+On+live+on+a+tv+program)
<http://www.youtube.com/watch?v=nELO7lbg9&mode=related&search>

Once Upon A Long Ago (Countdown 1987, Holland)
<http://youtube.com/watch?v=797YU41Y7Yg&search=Paul%20McCartney%20Unplugged>

Walnut Street Gallery, 253 Linden St. zal één van de slechts 7 galerie's zijn die expositie tentoonstellen van de foto's die genomen zijn tijdens het concert tournee van Paul McCartney, van het boek "Each One believing: Onstage, Off stage and Backstage." De rondreizende expositie gaat door tot 2 november 2006.

23 september 2006. Paul McCartney verscheen op een party dat werd gehouden in Londen's Il Bottaccio ter ere van het exclusieve meubel bedrijf Established + Sons, dat wordt geleid door Alasdair Willis, de echtgenoot van Stella McCartney. Eén van de gasten vertelde aan The Sun dat McCartney hem vertelde: "Ik ben naar de hel geweest en weer terug en nu ben ik zover dat ik mijn leven weer opnieuw ga opstarten..en ik bedoel leven met hoofdletter L." Een andere gast vertelde de Britse krant The Mirror dat Paul opbiechtte: "Het is de meest afschuwelijke tijd voor mij en mijn familie. Om het duidelijk te zeggen. Het was vreselijk. Zo erg! Ik weet niet hoe ik ermee om moet gaan. Ik wil er niet over praten."

25 september 2006. Paul McCartney had een gesprek met Anne-Marie Minhall op Classic FM, Waar hij vertelde dat Ecce Cor Meum werd geïnspireerd door Linda's dood.

Paul McCartney's scheiding zal naar verluidt een voordeel zijn voor UK's Treasury van ongeveer £32.5 miljoen.

Tijdens de presentatie van zijn nieuwe album Ecce Cor meum, vertelde Paul McCartney de pers: "Het gaat goed met me, dank je. Het is OK. Ik ben gek op muziek. Dat is iets waar ik van hou om te doen. Het is iets dat me staande houdt. Dus ik vind heerlijk om dit project te eindigen en het volgende te beginnen.

Paul McCartney praat over zijn nieuwe klassieke album Ecce Cor meum, met enkele muzikale passages op: [http:// portal.newsint.co.uk/ http://www.timesonline.co.uk/podcasts>www.timesonline.co.uk/podcasts](http://portal.newsint.co.uk/http://www.timesonline.co.uk/podcasts>www.timesonline.co.uk/podcasts)

28 september 2006. Artiesten die platen maken zoals Paul McCartney, The Rolling Stones en Elton John krijgen 8% van de verkoop van hun muziek die online verkocht wordt en via mobiele netwerken in The United Kingdom, met een overeenkomst dat een bepaald aantal koper bereikt zijn. Deze overeenkomst komt na een 18 maanden durend gevecht tussen de songwriters en bedrijven die digitaal verkopen en versturen, zoals Apples's iTunes Music Store, Napster LLC en Britse Mobiele operators zoals O2 PLC en T-Mobile Ltd.

5 oktober 2006. Paul McCartney verscheen bij de Paris Fashion Week om de ready-to-wear collectie te

zien van zijn dochter Stella. In een handgeschreven notitie die backstage is achtergelaten, na de mode show, schreef Stella:” Deze show is opgedragen aan mijn man en zoon.... en ook voor mijn vader en moeder. Ik kan dit alleen doen dankzij mijn team, die steeds beter en beter worden! X Stella.

Invitatie's voor deze mode show kwamen in vorm van een gelimiteerde uitgave van een MR Men boek, getiteld Little Miss Nobody. Zij zorgde ervoor dat haar karakter overeenkwam met het laatste detail: Little Miss Stella had medelijden met de onzichtbare Little Miss Nobody en maakte een outfit voor haar, dat haar onmiddellijk van niemand, iemand maakte. Er was het gerucht dat Little Miss Nobody een verwijzing was naar Heather Mills. In het boek botst Little Miss Stella tegen Little Miss Nobody, die onzichtbaar is aan terwijl ze een wandeling door het bos maakt en krijgt medelijden met haar. Ze werkt de hele nacht door om een prachtige outfit voor haar te maken. De kleren maken Little Miss Nobody zichtbaar en iedereen begint haar te groeten waarna ze uitroept:” Ik ben niet langer Niemand, ik ben nu iemand.”

8 oktober 2006. Paul McCartney steunt een US campagne om het doden van paarden tegen te gaan, na een reportage over 7000 paarden die elk jaar worden gedood in 2 UK abattoirs. Het Internationale Fonds voor Paarden in de US wil zorgen dat deze slachtingen verboden worden. Paul McCartney zei:” Ik vind het aadschuwelijk en nogal vreem dat in deze nieuwe eeuw paarden, die toch bekend staan als vrienden van mensen, getransporteerd worden en afgeslacht voor menselijke consumptie.”

9 oktober 2006. Twee Amerikaanse insluipers wisten door te dringen op het landgoed van Paul McCartney en filmde zichzelf tot bij de voordeur en zetten hun film op de Internet site You Tube. McCartney heeft het personeel opdracht gegeven de beveiliging te verscherpen. Een vrouwelijke stem zei op het fimpje:”Dit is het. Dit is zijn huis. Het is een mooi huis. Het is erg mooi. Oh God, we zullen hier veel problemen mee krijgen.” Op de achtergrond is heel slecht muziek en zang te horen. De Amerikanen beweren dat het Macca zelf is.

9 oktober 2006. De handtekening van Paul McCartney is de duurste van alle handtekeningen van beroemdheden: Zijn handtekening was £125 waard in 1997, maar nu is dat £1,250 volgens een index bij Fraser's Autograph Gallery. McCartney is altijd de één na populairste Beatle geweest na John Lennon en nu dat er nog maar 2 Beatles over zijn is de waarde van zijn handtekening enorm gestegen.”, vertelde voorzitter Paul Fraser.

3 november 2006. Paul McCartney's Ecce Cor Meum had de wereld première in het Londense Royal Albert Hall, met optredens van sopraan Kate Royal, De Academy of Martin-in-the-Fields, de jongens van het Magdalen College koor en King's College Koor en London Voices, allemaal gedirigeerd door Gavin Greenaway.

Wil je Paul McCartney zien die mashed patatoes? Kijk op: <http://www.youtube.com/watch?v=WyyEc-GNDfQ>

November 2006. De uitgave van deze maand van Classic FM bevat een cover story over Paul McCartney, waarin ze je de echte Paul McCartney

brengen. In het blad wordt hij geïnterviewd over zijn nieuwe klassieke album Ecce Cor Meum:’ Het is erg emotioneel voor me om er naar te luisteren, maar wel op de goede manier, een mooie manier.’ Het maakt niet uit wat voor geloof je hebt,, we hebben allemaal een soort spiritualisme in ons. Ik wilde niemand uitsluiten.’

November 2006. Q vierde zijn 20 jarig bestaan met een speciale uitgave met maar liefst niet minder dan 20 verschillende covers. Paul McCartney sierde één van deze speciale front covers (gefotografeerd door dochter Mary). Op de andere covers stonden oa. David Bowie, Noel Gallagher, Keith Richard, Madonna en 15 anderen. Binnen in stonden 20 exclusieve interviews met oa. Paul McCartney: Over press to Play: ‘Dat is goed. ‘Vraag: ‘Geef eens een goede beoordeling?’ “Ik dacht, Wouw, zegen hem, want ik denk niet dat het een erg goed album is”. V: ‘Zijn hoogtepunt van de laatste 20 jaar: ‘Live 8 was geweldig. Het concert voor New York 9/11 ook. De Mexico city voorstelling was onvergetelijk. De warmte die afkwam van die 30.000 Mexicanen was overweldigend (spottend de adem inhoudend). Door de emotie kon ik amper zingen. V: Welk nummer van de laatste 20 jaar zou je zelf wel geschreven willen hebben?: Ik vind Fields of Gold erg goed. Het is één van mijn favoriete Sting nummers. Over het terugkopen van zijn aandeel van de Beatles nummers:’In 10 jaar is er al een hoop bij me terug gekomen, legaal. Dus iedereen die het nu koopt krijgt maar de helft ervan. Sommige van de belangrijke rechten komen binnenkort weer terug, wat ik me niet realiseerde.(...) Weet je wat niet goed aanvoelt? Als ik op tournee ben moet ik betalen om mijn eigen liedjes te zingen. Elke keer als ik Hey Jude zing, moet ik iemand betalen.’ Verder in het blad feliciteren Yoko Ono en Ringo Starr Q met een klein berichtje.

Advocaten van Paul McCartney zeggen dat hij zichzelf wil verdedigen tegen de beschuldigingen van Heather Mills.

Paul McCartney uit Canton, die het bedrijf Armorseal/McCartney Enterprises heeft, een thuiswerk zaak in Sinsbury, heeft contact opgenomen met zijn advocaat, nadat hij erachter kwam dat “onze” Paul McCartney een aanslag doet op het handelsmerk met gebruik van zijn bijnaam. “Als hij het handelsmerk krijgt betekent dat, dat ik verschillende beperkingen krijg op de manier hoe ik mijn naam gebruik,” Zei de Connecticut Paul McCartney. “Op het moment verkoop ik mijn huis en adverteer als de Paul McCartney Estate. Als hij de naam als handelsmerk krijgt gebruikt, kan ik mijn naam niet meer op die manier gebruiken”. Paul McCartney (van Canton) zei dat hij afwacht wat zijn advocaat zal zeggen over de mogelijke problemen die het handelsmerk in de toekomst kan veroorzaken. “Ik wil geen problemen veroorzaken,”zei McCartney, die absoluut niet kan zingen en wiens vrouw wel heel toevallig Linda heet. “Ik wil de rechten op mijn naam niet verliezen”. Ex Beatle en ex Wings Paul McCartney wil zijn naam registreren als handelsmerk voor van alles van vesten tot vegetarisch voedsel. En als toevoeging van de vegetarische gerechten, wil hij ook toestemming vragen voor de naam op vlees, vis. Pluimvee en spellen. Het hele assortiment bevat verschillende

artikelen zoals kostuums, vesten, kousen, kamerjassen, badjassen, sportkleding & zwemkleding.

In een 13- pagina tellend document beweert Heather's advocaat dat Paul McCartney haar ooit eens heeft geprobeerd te wurgen en haar heeft aangevallen toen ze zwanger was. Er wordt ook gezegd dat hij regelmatig illegale drugs en drank heeft gebruikt tijdens hun huwelijk, terwijl hij beloofd had ermee te stoppen. Verder beweert Heather nog dat Paul haar 4 keer op een gewelddadige manier heeft aangevallen – inclusief die keer waar hij haar arm bezeerd heeft met een gebroken wijnglas. Hij heeft haar ook gedwongen om een belangrijke operatie uit te stellen omdat het samen viel met vakantie plannen. In de rechterlijke papieren staat dat in november 2002, in Los Angeles Paul onder invloed Heather bij de nek greep en haar over een koffie tafel duwde. Heather beweert ook dat toen ze in mei 2003 4 weken zwanger was Paul boos werd op haar en in bad duwde en haar angst en shock bezorgde. In augustus 2003 vroeg Heather aan Paul of hij marihuana gerookt had. Ze zegt dat Paul tegen haar begon te schreeuwen en haar toen "bij de nek greep en haar door elkaar schudde". In de papieren van de rechtbank staat ook dat Paul, 64, herhaaldelijk Heather uitschold en haar uitmaakte voor een "ondankbaar kreng". Hij heeft haar ook verboden borstvoeding te geven aan hun dochter Beatrice na haar geboorte, hij zei: "Dat zijn mijn borsten, ik wil geen mondvul moedermelk". Enkele dagen voor de breuk beweert de 38 jarige nog dat Paul een fles wijn over haar heen gooide en toen "een uitval deed tegen haar met een scherp stuk van het gebroken wijnglas dat in haar arm kwam en een litteken achterliet". De kranten vertellen dat Heather gedwongen werd op haar handen en voeten de trap op te kruipen van een vliegtuig omdat Paul de nodige aanpassingen niet had laten aanbrengen.

Lennonodesk

2 juni 2006 In The Philadelphia Inquirer stond dat er fraude is gepleegd met de zogenaamde "kunstwerken" en "lithografieën in beperkte oplage" uit de tentoonstelling "Artwork of John Lennon": 'De laatste 20 jaar sinds 1986 zijn meer dan 35.000 niet nader genoemde reproducties en ingekleurde kopieën valselijk bestempeld door Yoko Ono en haar zakenvertegenwoordigers als "Artwork of John Lennon". Lithografieën, zeefdrukken, houtsneden en etsen zijn te koop aangeboden aan het nietsvermoedende publiek voor \$500 tot \$9.000 per stuk of meer, wat de totale fraude op meer dan \$100 miljoen dollar brengt.

Geoffrey Williams, hoofd van de St. Leonard's Church of England school in Exeter, Devon, vond sommige regels uit 'Imagine' niet geschikt voor de show die aan het einde van het schooljaar wordt gemaakt. De leerlingen moesten een ander nummer zingen (hoewel ze het nummer al een aantal keren hadden geoefend): "Het thema van de show was milieu... we vonden het beter om iets anders te zingen." Schooldirecteur Eerw. David Harris voegde

hier aan toe: "In het nummer wordt het verlangen geuit naar een andere wereld en eeuwig geluk. Maar volgens het nummer kan je dit bereiken zonder religie."

23 juni 2006 Yoko Ono was door Cherie Blair uitgenodigd als spreker op de conferentie in Londen ter gelegenheid van de Internationale Weduwendag. Ze vertelde dat ze nog steeds de moord op John Lennon niet te boven is en dat hun zoon Sean er ook nog onder lijdt. Ze zei ook dat de gemeenschap weduwen de kans moet geven, want zelf is ze na 25 jaar nog steeds niet gewend aan het idee.

27 juli 2006 In de controversiële documentaire "The U.S. vs. John Lennon" zit archiefmateriaal dat over John Lennons anti-oorlogsactiviteiten gaat in de periode van 1966-1976. Verder is er archiefmateriaal in verwerkt over de pogingen van president Richard Nixon en FBI-directeur J. Edgar Hoover om Lennon het zwijgen op te leggen en het land uit te zetten. Hiervoor lieten zij de FBI Lennon volgen, afluisteren en zijn uitzetting voorbereiden. De film is gedistribueerd door Lions Gate Films en werd uitgebracht in New York en Los Angeles op 15 september 2006 en was twee weken later op meer plaatsen te zien. De soundtrack van deze documentaire "The U.S. vs. John Lennon" is uitgebracht op cd en er staan 10 nummers van Lennon in oorspronkelijke uitvoering op en twee niet eerder uitgebrachte tracks: "Attica State" een liveopname gemaakt bij de John Sinclair Freedom Rally in Ann Arbor, Michigan, in 1971, en de instrumentale uitvoering van 'How Do You Sleep' uit de film. De tekst in het cd-boekje is exclusief voor deze uitgave geschreven door Yoko Ono. Om de film te promoten verschenen half augustus "War Is Over If You Want It"-billboards in New York en Los Angeles. De Noord-Amerikaanse première van de film was op het internationale filmfestival van Toronto op 7 september 2006, waar Yoko Ono, David Leaf en John Scheinfeld verschenen op de persconferentie in het Regency Hotel. De film was ook gelijk een hit op het filmfestival van Venetië. Een kort stukje uit de film was te bekijken op <http://comingsoon.net/news/movienews.php?id=16364> en op <http://video.ap.org/v/en-ap/v.htm?q=BD42A4E6-4297-4AAC-AB422953C3711521&f=1133600&fg=copy> promoot Yoko Ono de documentaire. "Een van de dingen die ons dichter bij elkaar brachten was het feit dat we allebei op veel verschillende manieren rebels waren" zei ze. Dat deelde hij niet altijd met zijn medebandleden, die niet stonden te springen om mee te doen toen hij zich uitsprak tegen de oorlog in Vietnam. Toen hij een Beatle was, was hij de enige die er echt wat aan wilde doen."

Cynthia Lennon was in Almeria als onderdeel van een vijf dagen durend seminar tijdens de Summer classes van de University of Almeria over "The Beatles, their music and their time". Eén van de colleges was een soort persconferentie/interview met Cynthia in aanwezigheid van journalisten en studenten, waarin ze praatte over haar tijd met John Lennon in Almeria tijdens het filmen van "How I Won the War".

John Lennon & Frank Zappa traden op in Fillmore East, juni, 1971 (You Tube video's). Deel 1: John

Lennon en Yoko Ono doen mee met The Mothers op het podium in juni, 1971, deel 1 van 3. In deze clip spelen ze You Know I Love You baby, Please Don't Go. <http://www.youtube.com/watch?v=VwHdWBT46QA&mode=related&search=>

Deel 2: In deze clip spelen ze King Kong, wat uiteindelijk de naam "JamRag" krijgt ("A Small Eternity With Yoko Ono" op Zappa's uitvoering) over het live album van John Lennon. <http://www.youtube.com/watch?v=w3w9u8rmkO4>

Deel 3: In deze clip spelen ze Scumbag, en John en Yoko doen een soort "avant garde" jamsessie als The Mothers het podium hebben verlaten. <http://www.youtube.com/watch?v=iDrYBMzloqQ&mode=related&search=>

9 – 12 augustus 2006 Op het Øya festival in Oslo, Noorwegen was Yoko Ono op de laatste dag van het festival te vinden op het hoofdpodium. Yoko begon haar enige Europese festivaloptreden van dit jaar met een twee minuten durende rock thrash getiteld Warzone. De tekst was aangepast, zo vertelde ze ons, om recente wereldgebeurtenissen te weerspiegelen. Daarna gooide ze rode verf over haar jack en ging ze door met Walking On Thin Ice. Verder leerde ze het publiek hoe ze in het morsealfabet de boodschap van liefde kunnen seinen met de zaklampjes die eerder waren uitgedeeld en ze zongen gezamenlijk "Give Peace a Chance".

Op Ultimate-guitar.com stond dat Jack Douglas, die Lennons laatste album Double Fantasy heeft geproduceerd, heeft onthuld dat Lennon en Paul McCartney in gesprek waren om samen te werken op een soloalbum van Ringo Starr. Douglas vertelt: "Hij en Paul waren van plan om op een album van Ringo te spelen en George had nog niet gezegd dat hij mee wilde doen. "Er waren wat problemen tussen George en John omdat George zijn autobiografie had uitgebracht en John daar bijna niet in werd genoemd. Maar ik denk dat ze ervan uitgingen dat George mee zou doen zodra alles in gang werd gezet." Douglas beweert ook dat Lennons echtgenote Yoko Ono een Beatlesreünie actief heeft tegengehouden. Hij voegt toe "Laat ik het zo zeggen – Yoko ontmoedigde Paul om langs te komen." Er was een schrijfsessie ergens in het Dakota en er werd er een geannuleerd maar John wist daar niets van. Hem werd verteld dat Paul niet op kwam dagen. Aan Paul werd verteld dat John niet te druk had om met hem te werken.

1 september 2006 In het Seattle Public Theater werd een toneelstuk opgevoerd over John Lennons laatste interview (voor RKO Radio), getiteld "(Just Like) Starting Over". Het stuk is geschreven door Steven Roseta, Naho Shioya speelt Yoko Ono, David Natale speelt John Lennon en Brian Upton speelt Burt de interviewer. John Lennon en Yoko Ono praten over hoe het is om Double Fantasy uit te brengen na vijf jaar afzondering, omgekeerde rolpatronen en het nieuw gevonden familiegeluk. Het toneelstuk ging samen met het tweede John Lennon Jam benefietconcert met als speciale gast Alan White, drummer op Lennons album "Imagine".

15 september 2006 Om John Lennons geboortedag op 9 oktober 2006 te herdenken organiseerde Yoko Ono twee vredesevenementen. Het LennonOno Grant For Peace gaf twee prijzen van \$50.000 weg:

aan Artsen Zonder Grenzen en het Centre For Constitutional Rights. In Reykjavik, IJsland, zijn serieuze plannen om de Imagine Peace Tower te bouwen, met gebeden en wensen uit de hele wereld.

30 september 2006 Zestien organisaties waarin schrijvers, artiesten, muzikanten, tekenaars en uitgevers zijn verenigd vragen aan het Agentschap voor Culturele Zaken om de bescherming van auteursrechten te verlengen van 50 jaar na overlijden tot 70 jaar na overlijden, zoals dat nu in Europa en Noord-Amerika het geval is. "Het probleem wordt mondiaal als de bescherming van het auteursrecht voor muziek van John Lennon en Elvis Presley verloopt" zei Hiromi Kawakami, een vertegenwoordiger van het Japanse Genootschap voor de Rechten van Auteurs, Componisten en Uitgevers. Yoko Ono en Presleys dochter, Lisa Marie, hebben brieven geschreven aan de toenmalige minister-president Junichiro Koizumi, waarin ze hem vragen om de bescherming van het auteursrecht te verlengen.

Aan postzegelverzamelaars en fans van Lennon wordt gevraagd om een petitie te tekenen om de Amerikaanse posterijen over te halen om een postzegel ter nagedachtenis aan John Lennon uit te brengen in oktober 2010: http://www.ipetitions.com/campaigns/JohnLennon_Stamp/. Het Citizens' Stamp Advisory Committee bepaald de uitgave van postzegels voor de Amerikaanse posterijen en elk jaar zijn er meer dan 40.000 verzoeken. Slechts 25 onderwerpen worden gehonoreerd en komen op een Amerikaanse postzegel.

6 oktober 2006 De Australisch-Chinese modeontwerpster Jenny Kee beweert dat ze John Lennons eerste Aziatische overwinning was. "Hij was nog nooit met een Aziatisch meisje samen geweest" vertelde de excentrieke ontwerpster aan het tijdschrift Who. In haar nieuwe autobiografie beschrijft Kee hoe ze als 17-jarig groupie in het bed van Lennon terecht kwam. "Hij koos mij. Hij zei: 'Ik ben nog nooit met een Aziatisch meisje geweest.'" "Slapen met John Lennon was fantastisch. "Ik was geen doorgewinterde groupie. Ik was erg naïef". "Ik had daarvoor maar twee vriendjes gehad." "Er was overal beveiliging, maar we drukten op alle knopjes in de lift tot 'ie vast zat en zo kwamen we in het trappenhuis en ontmoetten hun," zei Kee. "Er was geen houden aan."

9 oktober 2006 Yoko Ono steunt Liverpool als Europese Cultuurhoofdstad in 2008 door een officiële ambassadeur van de stad te worden. Ono zei: "Ik weet dat een deel van Johns hart altijd in Liverpool was, zijn geboortestad. Hij was trots op Liverpool en toen ik bad dat Liverpool zou worden uitgekozen voor 2008 wist ik dat John de hele tijd bij me was."

Na 20 jaar van een levenslange gevangenisstraf voor moord te hebben uitgezeten in de staatsgevangenis Attica, is voor de vierde keer de voorwaardelijke vrijlating van Lennon's moordenaar is afgewezen. Het behandelend panel merkte op dat Chapman zich bevredigend heeft gedragen in de gevangenis, maar zei dat de bizarre aard van zijn extreem gewelddadige en beraamde misdaad hun zorgen blijft baren.

9 oktober 2006 John Lennon fans kwamen samen bij Strawberry Fields in Central Park om Lennons 66^e verjaardag niet onopgemerkt voorbij te laten gaan. "Dit is altijd spontaan. Er is niets officieels aan" zei Thomas Leighton, medeoprichter van het John Lennon Memorial Committee. "De fans nemen zelf het initiatief. Ze zoeken elkaar gewoon op."

9 oktober 2006 BBC Motion Gallery heeft een serie beelden ter beschikking gesteld om te gebruiken in 'The U.S. vs. John Lennon' van Lionsgate dat wordt geregisseerd door David Leaf en John Scheinfeld voor Authorized Pictures. BBC Motion Gallery is onderdeel van BBC Worldwide en gaat over het beeldrecht, tevens vertegenwoordigd men exclusief het nieuwsarchief van CBS. Filmmakers Lead en Scheinfeld vertelden "De BBC Motion Gallery was cruciaal voor ons bij het visualiseren van belangrijke momenten in 'The U.S. vs. John Lennon'." "The BBC Motion Gallery is één van de beste archiefbronnen in het land. In die hoedanigheid hielpen ze ons buitengewoon goed bij het zoeken naar beelden van de BBC en het CBS News voor 'The U.S. vs. John Lennon'," zei Eric Kulberg van Universal Media, die door de filmmakers was aangesteld om de archiefbeelden op te sporen en gebruikstoestemming te verkrijgen. "Ze begrepen dat het nodig was om speciale rechten af te spreken voor de bioscoop en internet. Samen met de producers hebben ze een bedrag afgesproken waarmee iedereen tevreden was. Ze hadden uniek materiaal uit het CBS-archief en met hulp van Jim McDonnell van Universal Media ontrolde het verhaal zich." "We zijn er erg trots op dat we hebben meegewerkt aan een productie van zo'n hoge kwaliteit. Het BBC-archief bevat materiaal uit een periode van 70 jaar en is zo uitgebreid dat praktisch elke film – van muziekdocumentaire tot politieke film – kan profiteren van de collectie," zei Larry Aubrey, hoofd Verkoop van de BBC Motion Gallery.

10 oktober 2006 John Lennons voormalige zes kamers tellende huis buiten Weybridge, Surrey, staat te koop voor £5,95 miljoen.

Starrdesk

Barbara Bach heeft haar 60^e verjaardag doorgebracht in het Royal Surrey Hospital in Guildford nadat haar paard haar getrapt had waardoor ze haar been brak vlakbij haar huis in Cranleigh, Surrey.

Een schaakspel van goud en zilver, gemodelleerd naar de handen van Ringo Starr is te zien in het Takashimaya-warenhuis in Tokyo. Het schaakspel was in 1973 door George Harrison besteld en wordt nu tentoon gesteld om de opening van een nieuwe winkel van Asprey te markeren.

Een paar prachtig gedecoreerde levensgrote plastic koeien, die gedurende meer dan twee maanden de straten van Edinburgh opfleurd, hebben bij een liefdadigheidsveiling meer dan 250.000 pond opgebracht. De 60 koeien die onderdeel waren van eerste Cow Parade van de stad kwamen onder de hamer tijdens een vee-veiling in het Prestonfield Hotel. Een van de verzamelaars van de levensgrote koeien is Ringo Starr.

Veilingdesk

28 juli 2006 Cooper Owen's muzieklegenden-veiling bevatte voorwerpen die persoonlijk gedoneerd waren door Sir George Martin, om verkocht te worden t.b.v. zijn liefdadigheids-muziekstichting dat fondsen genereert voor een nieuw cultureel centrum op het eiland Montserrat. Onder de voorwerpen bevonden zich 7 pagina's aantekeningen uit de opnamesessie van Help! in het handschrift van George Martin, 1965; George Martin's programmaboekje van 'A Hard Day's Night' Koninklijke Wereldpremiere, London Pavilion, maandag 6 juli 1964; 'A Hard Day's Night' George Martin's getekende contract met Proscenium Films als muzikaal leider van de film, 1964; getypte aantekeningen over welke nummers in welke scenes in de film Help voorkomen, brief van Dick James en concert-programma; belangrijk document met opname-data in Studio 2 Abbey Road, 1968; een zeer zeldzame misdruk van het programma voor de Beatles voor hun optreden in de Carnegie Hall 12 februari 1964; George Martin's persoonlijke programmaboekje van de Koninklijke Wereldpremiere van Help ende uitnodiging van het diner, 1965; de originele tekst van de opname-aantekeningen van Help in George Martin's eigen handschrift; Origineel 20 pagina's tellende programmaboekje van het N.M.E. 1963-64 Jaarlijkse Pollwinnaars-concert in het Empire Pool Wembley, 26 april 1964; De Beatles-zeldzaam contract van Suba filmsb Ltd en George Martin, 1965 en George Martin's met de hand geschreven schema voor de Magical Mystery Tour-EP op de achterkant van een LP-hoes, 1967.

<http://www.cooperowen.com/index.asp>

28 juli 2006 De akoustische Rex-gitaar waarop Paul McCartney zijn eerste akkoorden leerde bracht 330.00 pond op tijdens de Cooper Owen-veiling in de Abbey Road Studio's. De koper van de gitaar. De heer Craig Jackson, zelf de voorzitter van het veilingbedrijf, zei: "Dit is zo'n belangrijk stuk rock-geschiedenis en ik ben een buitengewoon blij man vanavond. Zonder deze gitaar hadden de Beatles misschien nooit bestaan en het is een fantastisch bezit". Bij de gitaar zat een foto van McCartney die op de gitaar speelt waarmee Ian James hem zijn eerste lessen gaf. Bijgevoegd is een brief van McCartney: "Bovenstaande gitaar die toebehoorde aan mijn oude schoolkameraad Ian James was eerste gitaar die ik vasthield. Het was ook de gitaar waarop ik mijn eerste akkoorden leerde in zijn woning in Elswich Street 43, Liverpool 8". Ian James: "Ik denk dat ik op de een of andere manier Paul heb aangezet om gitaar te gaan spelen. Althans, zo denk ik er graag over. Paul en ik hingen rond en na school gingen we vaak naar mijn huis. We waren allebei geïnteresseerd in rock 'n' roll en ik leerde hem wat akkoorden en dat soort dingen. Ik leerde ze Paul zodat hij populaire liedjes kon spelen en tegelijk zingen. Ik weet nog dat hij op een dag vertelde dat hij een nummer had geschreven en ik dacht: allemachtig, dat is moeilijk. Ik was er alleen maar in geïnteresseerd om de recente hits te spelen. Maar vanaf het begin liet Paul zien dat hij talent had om nummers te schrijven". James miste op een haar

na dat hij naast McCartney speelde op het kerkfeestje in Woolton. Hij herinnert zich die dag: "Paul had toen zijn eigen gitaar en ik de mijne. Ik ontmoette John voor het eerst en een paar andere leden van de Quarrymen. Ze waren bezig om te besluiten wie welke nummers 's avonds zou spelen. Toen kwam de dominee opdagen en zei dat er geen show zou komen, dus gingen we naar een koffiëbar, waar ik niet lang bleef – ik verveelde me een beetje. Ik denk dat ze teruggegaan zijn naar de hal en daar hebben ze samen gespeeld. Het heeft dus maar weinig gescheeld of ik was in de Beatles beland. Ik heb niet echt spijt. Ik weet niet of ik die levensstijl wel leuk had gevonden". Cooper Owen's creatief directeur Louise Cooper zei: "Wie weet wat er in de muziekgeschiedenis zou gebeurd als Ian die eerste akkoorden niet aan Paul had geleerd? Die beroemde ontmoeting op het Woolton-feestje zou nooit hebben plaats gevonden en hadden we het zonder de beste groep ter wereld moeten stellen". George Harrison's Fender Stratocaster gitaar werd verkocht voor 10.000 pond en een anonieme bieder kocht een beroemd rond brilletje van Lennon voor 30.000 pond.

Restdesk

Na 5 jaar heeft het gemeentebestuur van de Servische stad Novi Sad besloten om het straatnaambordje van de John Lennon Street te vervangen voor die van een communistische functionaris.

'Beatlebot' is de titel van een gelimiteerde uitgave van een afbeelding van een Beatles-robot, getekend door Joe Lacey. Verkrijgbaar op www.joelacy.com

Op <http://www.sonnyradio.com/chrisbliss.html> kun je kijken naar een van de populairste websites van dit moment, waarin een jongleur zijn kunstjes vertoont op de Abbey Road-medley.

Het Franse stripblad Fluide Glacial heeft een special over de Beatles uitgegeven, met een parodie op de hoes van het Abbey Road-album op de omslag en diverse stripverhalen binnenin.

Het 1000^e nummer van Rolling Stone werd gevierd met zeer special nummer met een \$1 miljoen kostende 3-D parodie van het Sgt. Pepper-album op de omslag en binnenin achtergrondverhalen over de 100 mooiste omslagen, waaronder het nummer uit januari 1971 met John Lennon's Rolling Stone-interview, het nummer van januari 1981 met John Lennon en Yoko Ono, het nummer van oktober 1981 met Yoko Ono (allemaal gefotografeerd door Annie Leibovitz) en de Beatles (John Launois) in hun februari 1984 –uitgave.

Een aantal updates betreffende optredens van Pete Best: 25-29 mei 2006. Pete Best verscheen op het Abbey Road On The River Festival. 3-4 juni 2006. Pete Best verscheen in de 'Autograph Show' Hilton Hotel, Heathrow, Londen. 29 juni 2006. Pete Best en de Pete Best Band gaven een uniek optreden in de Laugh Factory in New York City. Het was een persoonlijke show en Pete vertelde anekdotes over zijn Beatle-dagen, ondersteund door een live-optreden van de groep.

28 juli-13 augustus 2006. De Pete Best Band keerde terug naar de USA voor het tweede deel van hun Amerikaanse toernee in juli/augustus en woonde The Fest For Beatle Fans in Chicago bij en gaf een concert in het Adelphi Hotel in Liverpool als onderdeel van de Liverpool Beatles Week.

15-17 september 2006. Pete Best zal verschijnen op het Toronto Beatles Festival.

28-29 oktober 2006. Pete Best en de Pete Best Band zullen optreden in de Chiller Theatre Show in New York.

23 november 2006. Concert van de Pete Best Band: Barcelona Convention Centre, Spanje op 19 mei 2007. De Pete Best Band geven een concert t.g.v. de 200^e geboortedag van de Liverpool Cricket Club, op 25 augustus 2007. Pete Best en de Pete Best Band zullen gastheren en ook spelen tijdens het Pete Best Tuinfeest in de Casbah Coffee Club, Liverpool. Speciale gasten worden nog aangekondigd. De Casbah Coffee Club zal de eerste van onze verkooplijnen lanceren op 21 mei. Dus let op www.casbahcoffeeclub.com "Merchandise". Meer bijzonderheden op www.petebest.com

4 augustus 2006 Op South Road in Brighton toonden studenten van het Haileybury College hun 3 meter hoge Beatles-poppen, ook te zien in de Haileybury Tattoo. Onder leiding van kunstlerares Judi Robertson deden de studenten van de campus Castlefield er drie maanden over om de poppen te maken, die beroemdheden voorstellen uit de 20er, 40er, 60er en 80er jaren.

28 augustus 2006 De Quarrymen hebben een 10-inch-vinyl-album uitgebracht, "50 Years Later", ter herinnering aan die beroemde gebeurtenis, en waarop drie live-versies staan van 'Down By The Riverside'. De oplage is beperkt tot 10 exemplaren.

26 september 2006 'Pop Goes The Library – 50 Years of The Album Charts', inclusief de Beatles, is een expositie in foyer van de Britse bibliotheek in de hal in St Pancras.

De muziek en het artistieke werk uit de 60er jaren werd getoond in een expositie in Potteries Museum en Kunstgalerie in Hanley, getiteld: 'The Summer 60's Exhibition'. De show loopt tot 8 oktober en kleren, single-hoesjes, gitaren, posters en foto's zijn te zien, evenals interactieve elementen zoals een bed dat John en Yoko's 'bed-ins' symboliseert, waar bezoekers kaarten kunnen invullen over waar zij nu tegen zouden protesteren. Een grote montage van de hoes van het Beatles-album Sgt. Pepper's Lonely Hearts Column is ook vervaardigd door de Coppice Special School in Newcastle, waarop de beroemde vier staan, maar waaraan het publiek hun eigen favorieten kan toevoegen.

Elizabeth 'dochter van' Jagger heeft de hoes van het Abbey Road-album opnieuw gemaakt voor een nieuwe advertentie-campagne van Marks & Spencer. Ze voegde zich bij Twiggy en supermodellen Laura Bailey, Noemie Lenoir en Erin O'Connor.

Op de omslag van het herfstnummer van Cesar's Doggy Mag staat een parodie op het bezoek van de Beatles aan Nederland.

6 oktober 2006 Julian en Sean Lennon hebben elkaar ontmoet in Boujis, de favoriete locatie in Zuid Kensington van prins William. Sean was in Londen voor de lancering van zijn nieuwe album Friendly Fire.

17 oktober 2006 Ravi Shankar, die opgenomen is in ziekenhuis van San Diego, ontvangt de 'beste behandeling'; een woordvoerder van de familie zei: "Ik kan alleen maar zeggen dat hij in het ziekenhuis ligt en de beste behandeling krijgt. Zijn vrouw Sukanya is heel vaak bij hem", vertelde Jennifer, die niet haar achternaam wilde prijsgeven, evenals de naam van het ziekenhuis. Shankar werd opgenomen met een long-probleem en staat constant onder observatie.

14 september 2006 De London Lite berichtte over leden van U2 en Green Day, die de hoes van het Beatles-album Abbey Road hebben gecopieerd. Green Day's Tre Cool, Mike Dirnt en Billie Joe liepen op het zebra-pad in de richting van The Edge, Bono, Larry Mullen Jr en Adam Clayton van U2. Ze kwamen samen in de Abbey Road Studio's om een nummer op te nemen ten behoeve van een Hurricane Katrina-liefdadigheidsfonds. Naar verluidt was nog een parodie op de plaat hoes gemaakt door Nick Cave in White Stripes' Jack White, voor hun nieuwe album.

Dank aan: Arnoud Alderlieste, Frank C Branchini, Dirk van Damme, Herbie Geuting, Joel Glazier, Daniel Glucksmann, Rodolfo Figueroa Gonzales, Hans Kusters, Jaap Luif, Michiko Narita, Frits Jan Smit, Frans Stoop, Fea Teunissen, Paul Tidey, Raphael Vanderberghe.

Streets talk

Op het Liverpool John Lennon-vliegveld zijn de voorkant van het gebouw, en de aankomst-punten en vertrek-gedeelten versierd met regels uit Lennon-nummers zoals Give Peace A Chance, Imagine, Give Me Some Truth, Well Well Well en Bring On The Lucie, ontworpen door de Portugese kunstenaar Ricardo Gouveia. Passagiers klaagden echter over het woord 'shagism', dat op de glazen facade staat.

14 juli 2006 De Regents Dansette Ballroom in Rhyl was eens de eerste stad in Wales die de Beatles aandeden voor een optreden. De burgemeester van Rhyl, Brian Blakely, onthulde een bord, ontworpen door Tony Booth, als herinnering aan deze gebeurtenis, op exact dezelfde plek – nu de bovenverdieping van Burtons in High Street. Een bord waarop het eerste optreden van de Beatles in Prestatyn wordt vermeld, in het Royal Lido, staat gepland voor november. Het project is in handen van de historicus Harry Thomas uit Noord Wales en Beatles-historicus en auteur Ray O'Brien. Laatstgenoemde doet zijn best om in iedere plaats waar de Beatles in de UK hebben gespeeld een bord te krijgen.

De dreiging dat straatnamen als Penny Lane worden vervangen lijkt over te zijn. De namen werden bedreigd omdat zij in verband werden gebracht met slavenhandel. Penny Lane is vernoemd naar de 18^e eeuwse slavenhandelaar James Penny.

Het standbeeld van Eleanor Rigby, gemaakt door Tommy Steele, is weer terug in Stanley Street, nadat het was overgeplaatst naar Harrington Street vanwege bouwwerkzaamheden rond het nieuwe Met Quarter.

Paul McCartney is gevraagd om de hoofdattractie te zijn van een liefdadigheidsconcert in Liverpool in november, om de gevangene Michael Shields thuis te

krijgen uit Bulgarije, waar hij veroordeeld was voor moord. Het concert, georganiseerd door Paul's broer Mike en Malcolm Field, zal plaatsvinden in het Liverpool Empire.

28 juli 2006 Paul McCartney werd uitgenodigd om te verschijnen bij de diploma-uitreikingsdag op het Liverpool Institute For Performing Arts. Hij reikte persoonlijk diploma's uit en men vond hem er vermoeid uitzien: "Om eerlijk te zijn zag hij er een beetje vreemd uit", zei een bezoeker, "Een deel van zijn haar was zo'n beetje bruinachtig blond terwijl zijn bakkebaarden opvallend grijs waren". Tijdens de gebeurtenis werd hij ook voor het eerst zonder trouwring gezien. (Paul, Linda & Wings in better day's)

ARTIKEL

LOVE ALBUM TRACK BY TRACK NOTES BY GEORGE AND GILES MARTIN TRACK VOOR TRACK

BECAUSE

George: "Een door Lennon geïnspireerde bijdrage toen we het opnamen voor het Abbey Road album. Hij had de opening van Beethoven's "Eine Kleine Nachtmusik" gehoord en liet geleidelijk aan een patroon van arpeggios ontstaan op zijn gitaar dat leidde tot de basis van dit nummer. Als we opnieuw naar dit nummer luisteren met de samenzang, die enkel en alleen door John, Paul en George voortgebracht kan worden, realiseert men wat voor geweldige zangers zij waren."

Giles: "Dominic Champagne, de regisseur van de LOVE show, had naar de Anthology albums geluisterd en hield van de a cappella versie van "Because" en vroeg of het in de show kon komen. De vocalen zijn drie maal opgenomen met John, Paul en George die hun respectieve delen tegelijkertijd zingen. Het geluid van hun stemmen rondom een microfoon is magisch."

GET BACK

George: "Op dit nummer wordt afgetrapt met een voortdrijvend rockgeluid. Geweldige drums, geweldige gitaren, een geweldige band!"

Giles: "Ik kan niet luisteren naar "Get Back" zonder dat ik er de voorstelling van heb dat de band dit nummer uitvoert op het dak van de Apple kantoren op Saville Row te Londen. Het was zinnig om de show

met dit nummer te openen en de drum solo van "The End" doet het erg goed als intro."

GLASS ONION

George: "Een van John's excentrieke pogingen, hij nam zelfs een mix van geluiden op zoals van een gebroken ruit, een telefoonbel en een uitwerking van een BBC uitzending, die allen ongebruikt bleven (toen). In plaats daarvan schreef ik een strijkersarrangement om het nummer meer kleur te geven. Een lied dat niet vaak gehoord is, maar een van mijn favoriete vreemde nummers is."

Giles: "Glass Onion" voelt zo geweldig. In de show hadden we iets nodig om dwars door de chaos van Liverpool in oorlogstijd te gaan en zo kwam het idee om delen van instrumentalia uit andere nummers door de mix te laten "vliegen". Luister, aan de linkerkant, naar het gitaartje van "Things We Said Today" dat klinkt alsof het altijd al deel uitmaakte van 't nummer!

ELEANOR RIGBY / JULIA TRANSITION

George: "Toen we destijds dit nummer begonnen op te nemen, was Paul zich al bewust van potentie door middel van het gebruik van orchestrale geluiden en voor de eerste maal schreef hij een nummer dat niets anders dan strijkers vroeg. Ik boekte een dubbel strijk kwartet - vier violen, twee altviolen en twee cellos, een schaarse combinatie die ons, indien dichtbijeen staande microfoons opgenomen werd, een overtuigend geluid bood. De vergelijking met de soundtrack van "Psycho" van Bernard Herrmann is duidelijk en tamelijk opzettelijk daar."

Giles: "Allan Rouse, die jaren zorg droeg voor het Beatles archief, had een techniek ontworpen waarin wij de eerste opname van iedere four track met de "bounce-down"(afdankertjes) konden combineren. Dit betekende dat we meer dan de originele tracks ter beschikking hadden om mee te mixen."

I AM THE WALRUS

George: "Toen John de eerste keer "I Am The Walrus" voor mij speelde vond ik dat het vreemd klonk, maar we wisten een track op de band neer te zetten zoals hij het wilde. Toen vertelde hij dat hij wilde dat ik een partituur voor hem zou maken zonder al te specifiek te zijn. Ik dacht er lang en uitgebreid over na en boekte op hoop van zege een orkest en zestien stemmen om opkomende geluiden, melodieën en lachgeluiden te maken. Toen John hoorde wat dit koor deed ging hij op zoek naar het gelach, het was zo onverwacht. Het was echt een spitsvondig nummer, maar absoluut briljant."

Giles: "Het gitaarspel van "Julia" in de overgang naar "I'm The Walrus" is zo mooi en vreedzaam en het leek te werken als een goed contrast tegen de gekke binnen de hoofdtrack. Het lied is tijdloos, en het klinkt nog steeds alsof er niets anders is vandaag de dag. Er was zowaar niets dat we konden toevoegen om het meer psychedelisch te maken waarop we besloten de band nog iets meer naar voren te laten komen."

I WANT TO HOLD YOUR HAND

George: "Gedurende de jaarswisseling van 1963/4

was ik in Parijs met de Beatles toen Brian Epstein mij in mijn hotel om 1 uur in de nacht belde, barstensvol trots en jubelstemming toen hij mij vertelde dat we eindelijk onze eerste nummer één hit in de V.S. hadden nadat "I Want To Hold Your Hand" snel de bovenste plaats van de hitlijst bereikt had. Het was een wonderlijk en gedenkwaardig moment. De Beatles waren gearriveerd!"

Giles: "Wij zaten altijd onder druk als wij de nummers op een andere manier wilden presenteren en met het vroegere materiaal was dit nog moeilijker omdat er geen scheiding tussen de tracks is. Mijn vader kwam met het idee om de drie track tapes van "Live at the Hollywood Bowl" te gebruiken en de optredens te combineren met de originele masters. Wonderwel, kwamen beide versies perfect overeen met elkaar, zodat hetgeen waarnaar je hier luistert een combinatie is van zowel de live als de studio versies die tesamen gemonteerd zijn."

DRIVE MY CAR/THE WORD/WHAT YOU'RE DOING

George: "Drive My Car" was het openingsnummer van een geweldig album - Rubber Soul - en werd merkwaardig snel opgenomen - tussen 19.00 uur en middernacht op een avond in oktober 1965. Een geweldig ritme dat precies goed was voor een danssequens in de show. "The Word", dat een paar weken later opgenomen werd, bevatte een bijna identieke beat en werd ook in een paar uur voltooid. "What You're Doing" werd een jaar eerder opgenomen, met een gelijkend gedreven ritme. Zij werkten zeker hard en verspilden geen tijd in deze vredige dagen."

Giles: "De Beatles kwamen met enkele van de meest beeldende riffs uit de pop muziek, niets minder dan "Drive My Car". Deze periode van de Beatles' muziek symboliseert Londen aan de top van de swingende jaren 60. "The Word" en "Taxman"(?) bevatten zo'n geweldige routine, we probeerden zo veel mogelijk van het meest opwindende van de band hierin, de enige medley op het album, te mengen."

GNIK NUS

George: "In de show hadden we een geluid nodig om het tafereel neer te zetten, een voorspel om een stemming tot stand te brengen, en een nog nooit eerder gehoord gezang door de Beatles doet het dan wel. Het is nogal voor de hand liggend waar "Gnik Nus" vandaan kwam, maar ik maak er geen verontschuldiging voor, want ik vind het absoluut verrukkelijk en het past uitstekend in de voorstelling."

Giles: "Ik had de klankbekken op "Sun King" achterstevoren geplaatst voor een effect bij "Within You Without You/Tomorrow Never Knows" en ik realiseerde dat ik ook de vokalen evenzogoed kon omdraaien. Mijn vader hoorde hetgeen ik gedaan had en vond het geweldig en zei dat het precies iets was waar John voor gegaan zou zijn."

SOMETHING / BLUE JAY WAY (TRANSITION)

George: "Een zeer mooi lied van George dat iedereen deed realiseren dat hij net zoals John of Paul geweldige nummers kon schrijven, en het gaf hem enorm veel zelfvertrouwen. Het master spoor

werd voltooid in mei met een keyboard regel van Billy Preston, en ten slotte voegde ik een strijkorkest toe in midden augustus. Het eindresultaat is gewoon top!

Giles: "Something" is zo'n gevoelig lied dat echt uitpakt zoals het is. We verplaatsten de strijkinstrumenten rondom, en lieten George's geweldige vokale prestatie meer naar voren komen."

BEING FOR THE BENEFIT OF MR.KITE/I WANT YOU (SHE'S SO HEAVY)/HELTER SKELTER

George: "Dit is een van John's meest beeldende nummers en we hadden er allemaal plezier in om de opname als een echt circus in de studio te laten klinken. Mijn probleem was het bespelen van het oude harmonium terwijl John en Paul als producers fungeerden. Zij vermaakten zich ermee om mij de pedalen van dat vervloekte instrument te zien bedienen voor wat wel uren leek te duren. De show vroeg om iets wat een beetje anders was, met een veel meer donkere stemming. Zodat, hoewel alle originele geluiden er nog steeds zijn, het tamelijk meer dreigender wordt naar gelang het einde."

Giles: "De regisseur van de LOVE show had visioenen van een macaber Victoriaans circus voor de show. Dit bracht ons er toe om "Kite" op een geheel andere manier te benaderen. "Blue Jay Way" zette de scene wezenlijk goed in, en de geluidseffecten van "Good Morning" vulden het algemene circus met vibratie. Om het geluid te creëren van een circus waarmee het goed fout gaat monteerden we "I Want You (She's So Heavy)" erin; op het eind vliegen de gekke orgels erin en Paul's stem uit "Helter Skelter" daar weer over heen."

HELP!

George: ""Help!" werd origineel geschreven voor de tweede Beatles film, en vele leuningstoel psychiaters hebben hierin een schreeuw van John gehoord om hem uit de gevangenis van bekendheid en succes te halen. Voor mij was het een recht door zee gaande en goede compositie, eentje die tot stand kwam in de studio zonder al te veel ophef, en werd het de succesvolle titelsong van hun film."

Giles: "Deze werd werkelijk snel op viersporen opgenomen, met de band die het live op een track inspeelde. Deze opname heeft zo'n geweldig natuurlijk Beatles geluid dat het gewoon schitterend is om enkel de kracht van hun spel te horen."

BLACKBIRD/YESTERDAY

George: "We maakten er een gewetenszaak van om "Yesterday" in te passen bij de show. Het is zo'n beroemd lied, het icoon van een tijdperk, heeft men het te vaak gehoord? Het verhaal van de toevoeging van het originele strijk kwartet is overbekend, alhoewel weinig mensen weten hoe beperkt de opname technisch was, zodat de zaak om het niet erin op te nemen sterk was, maar hoe kan iemand zo'n fantastisch werk weerstaan? We introduceren het met wat gitaarwerk van Paul's "Blackbird" en om het nu te horen, weet ik dat het goed was om het erbij te doen. Zijn eenvoud is zo direct; het rukt aan de snaren van je hart."

Giles: "Ik was er niet zeker van hoe de meer gevoelige liedjes in het theater zouden klinken, ik was

bang dat er iets van de intimiteit verloren zou gaan. Toen ik in Montreal was, liet Cirque mij met geluidsvormgever Jonathan Deans meegaan naar een nieuwe show waarmee zij een nieuwe tournee wilden maken zodat ik wat met hun PA system kon spelen. Zodra ik "Yesterday" op het systeem liet klinken stopten alle werklui en luisterden enkel nog naar het lied. Toen bedacht ik dat het vermoedelijk wel OK zou zijn !"

STRAWBERRY FIELDS FOREVER

George: "Ik zal het nooit vergeten, toen ik voor de eerste keer "Strawberry Fields Forever" hoorde. John begon met mijn gebruikelijk persoonlijke voorstelling, voor mij staand, trommelend op zijn acoustische gitaar terwijl hij die ongelooflijke openingsregels zong. Ik was absoluut betoverd, zo'n verschillend materiaal, bijna te teder om opgenomen te worden. Het nummer onderging enkele veranderingen, en we namen het meerdere keren op, om er uiteindelijk twee verschillende versies, in verschillende toonaarden en met verschillende tempo's te combineren. Tot op de dag van vandaag hou ik van dit nummer, maar John vertelde mij vele jaren later dat hij er niet echt tevreden over was en ik voelde dat ik in deze opname hem in de steek had gelaten. Ik hoop dat hij mij vergeven heeft."

Giles: "De regisseur van de LOVE show, wilde dat wij de experimenten en creativiteit van de Beatles in de studio zouden demonstreren. Yoko had enkele vroegere demo's van John terwijl hij "Strawberry Fields Forever" zong meegebracht, derhalve wij in de geest van het origineel besloten om de allereerste takes met de uiteindelijke versie te combineren. Ik ging met vakantie en mijn arme vader bracht uren door met een vari-speed tape machine (machine met de mogelijkheid de banden op verschillende snelheden te draaien en op te nemen) om alle takes in de B-sleutel om te zetten. Ik kwam terug en bracht ongeveer zes weken door met het combineren van de verschillende tracks tot een lange nieuwe versie van het lied. En aan het einde, met die fantastische drums, besloten we om een beetje plezier te maken..."

WITHIN YOU WITHOUT YOU/TOMORROW NEVER KNOWS

George: "Paul was altijd op zoek naar nieuwe geluiden en terwijl hij thuis met een Brenell recorder experimenteerde, ontdekte hij dat hij op een constante lus van tape kon opnemen totdat deze letterlijk verzadigd was met geluid. Ik selecteerde een aantal van die banden en gebruikte hen, soms op een verschillende snelheid en toon, in een nieuw lied dat John geschreven had. We startten met een geweldig ritme track slechts opgenomen in drie takes, met een constante tamboura dreun en die fantastische en hypnotiserende drumslag van Ringo, "Tomorrow Never Knows", was geboren. Later, toen Sgt. Pepper op komst was, kwam George met een interessante en kenmerkende song, "Within You Without You", stevig beïnvloedt door zijn liefde voor alles wat met India te maken heeft. Het werken met George aan deze opname was fascinerend. Zijn gevoel voor

gecompliceerde ritmes en toonaarden verdienden mijn respect, en het nummer werd uitgebracht als de eerste track van de kant twee van Sgt. Pepper. Giles maakte de suggestie om deze twee tracks op deze briljante manier te combineren."

Giles: "Dit was een van de eerste dingen die ik probeerde toen we de demo's voor de show maakten. Ik was werkelijk nogal bang om iedereen die erin betrokken was te beledigen en op een zeker moment, wilden wij het zelfs niet aan iedereen voorspelen. Het feit dat het geaccepteerd werd toonde hoe iedereen open stond voor de muziek die wij creëerden."

LUCY IN THE SKY WITH DIAMONDS

George: "Dit nummer heeft de meest buitengewone tekst, met John die zijn uiterste best doet om een psychedelische visie op te bouwen met wedijverende creaties van Lewis Carroll en Salvador Dali. Het begon allemaal met zijn zoon Julian die van school thuis kwam met een prent van zijn klasmaatje, Lucy. Zij leek te drijven midden in de lucht met kleine sterretjes, die hij rondom haar heen getekend had. Zo'n onschuld! Het nummer kwam heel snel tot stand, en de openingsbruggen zijn simpel, maar magisch."

Giles: "Zodra de regisseur van de LOVE show, mij zijn ideeën om een sterrenvolle nacht te creëren door het gebruik van LED effecten toonde, trachtte ik het nummer te introduceren door flikkerende sterren individueel te laten verschijnen met geluid. Door in het originele keyboard te snijden en vari-speed te gebruiken slaagden we erin om het effect te krijgen waar we naar zochten."

OCTOPUS'S GARDEN

George: "Ik ben blij dat we in staat waren om Ringo's "Octopus's Garden" in de show te gebruiken. Op veel manieren is het tijdloos, een kinderlied, gemakkelijk in het gehoor liggend en perfect voor de denkbeeldige onderzee-scene van de regisseur voor de LOVE-show, met een onverwacht begin."

Giles: "Ik dacht dat het geweldig zou zijn om het lied te starten met Ringo in zijn eentje. Ik probeerde aanvankelijk zijn vocalen met de strijkers aan het eind van "Glass Onion" te combineren en het klonk griezelig. Toen probeerde ik de strijkers van "Goodnight"- zij hadden altijd mijn interesse omdat zij in stereo zijn. Mijn vader bemoeide zich ermee en wees erop dat wanneer ik de strijkers zou verdubbelen en het couplet tweemaal zou spelen dat de vocal beter tot zijn recht zou komen, en zoals gewoonlijk had hij gelijk, en Ringo klinkt geweldig."

LADY MADONNA

George: "In aanmerking genomen dat Paul enkel gitaar speelde toen ik hem voor het eerst leerde kennen, is zijn piano werk met die rollende boogie piano die als een stuwende kracht voortdrijft verrassend goed geworden. Op de backing hebben we geprobeerd Kazoos te gebruiken, maar deden de oude kam en papier evengoed hun werk."

Giles: "Ik wilde de riff van "Hey Bulldog" ergens in de show en het werkte geweldig als een middengedeelte van "Lady Madonna". Het duurde een tijdje om de track op de juiste plaats te krijgen, Billy Preston's

orgel solo uit "I Want You (She's So Heavy)" vormde de lijm tussen de twee en Eric Clapton's gitaarsolo uit "While My Guitar Gently Weeps" vervangt de sax solo."

HERE COMES THE SUN / THE INNER LIGHT (TRANSITION)

George: "Een briljante compositie met een ongebruikelijke dichtmaat die steunt op George's geweldige gitaarwerk, geheel verschillend met "The Inner Light", dat hoofdzakelijk in Bombay opgenomen was toen George muziek aan het opnemen was voor zijn "Wonderwall" film en album. George had een keur van virtuoze Indiase spelers met vreemde en fantastische instrumenten waarvan ik niet eens wist dat zij bestonden. Eenmaal terug in Engeland voegde hij zijn stem toe en hebben we vocalen van John en Paul eroverheen gezet."

Giles: "Het is vreemd dat hoewel George een enorme Indiase invloed op het geluid van de Beatles bracht, dat enkele van zijn meest bekende nummers geen Indiase instrumenten bevatten. De tabla en delrouba uit "Within You Without You" vormden een perfecte introductie voor George's gitaar en we gebruikten de refrein vocalen uit het nummer om het tafereel te plaatsen. "Here Comes The Sun" is een geweldig nummer over verlichting; het was dan ook heel zinnig om te eindigen met "The Inner Light"."

COME TOGETHER/DEAR PRUDENCE CRY BABY CRY (TRANSITION)

George: "'Come Together" is zo'n simpel nummer maar het treedt naar voren vanwege de absolute brillantie van de uitvoerenden. Paul's bas-riff vormt een fantastische basis voor Ringo's fantasierijke drumspel, en John's stem met stevige tape echo heeft een geweldig effect wanneer hij in zijn handen klappt en in de microfoon sist. George's gitaar is kenmerkend gelijkmatig, en alles bijeengenomen denk ik dat dit een van de grootste tracks van de Beatles is. Gecombineerd met "Dear Prudence" is het Paul's vokale gedeelte uit het einde van "Cry Baby Cry" dat een erg wederkerige stemming creeërt."

Giles: "Dit is voor mij de Beatles die live op hun best spelen, economisch en inspirerend. Er is niets wat aan het nummer bijgedragen kan worden omdat alle delen zo goed geconstrueerd zijn en vooralsnog is het lied zo mager. "Dear Prudence" werd gebruikt om het nummer te beëindigen zonder het te faden en ik hield van de vocalen en Ringo's maffe drumwerk die een climax aan het eind van "Come Together" toevoegden. Dominic Champagne, de regisseur van de show, had gewild iets verontrustends in te brengen om "Revolution" aan te halen en ik vond dat dit einde als van een andere wereld klonk. De strijkers van "Eleanor Rigby" en de climax van "A Day In The Life" leveren een scherpte zoals het niet op het origineel staat."

REVOLUTION

George: "Hard rock opnames komen meestal niet veel sterker over dan deze. De vervorming van de gitaren leidde tot vele klachten van de meer conservatievere luisteraars destijds en het gaf in feite

een aantal technische problemen wanneer men uiteindelijk de masters van de vinyl single moest snijden. Zoals zoveel van John's liedjes is de boodschap erg duidelijk, en voor zijn tijd, nogal revolutionair!"

Giles: "Het gitaar geluid op "Revolution" knalt je hoofd eraf, zelfs vandaag de dag definieert het het woord 'vervorming', het is verbazingwekkend dat het bijna veertig jaar geleden opgenomen is."

BACK IN THE U.S.S.R.

George: "Wonderbaarlijk opgenomen en gemixed in twee dagen tijd van spanning tussen de Beatles toen een gefrustreerde Ringo tijdelijk opgestapt was. Paul, George en John probeerden zonder hem te werken en startten met de opname van "Back In The U.S.S.R." met Paul die de drums bespeelde. Ringo kwam terug en kwam erachter dat zij er in feite in geslaagd waren een track op te nemen zonder hem, maar zij waren zo opgelucht dat hij terug was dat zij hem in bloemen baadden. Toch is het een van de weinige nummers zonder Ringo's voortreffelijk drumspel."

Giles: "Net zoals "Revolution" knalt dit uit de multi-track tapes met zoveel energie dat er niet veel meer was wat wij er ook mee konden doen."

WHILE MY GUITAR GENTLY WEEPS

George: "De meeste mensen herinneren zich de heavy versie van "While My Guitar Gently Weeps". Maar een eerdere versie, bijna een demo, werd opgenomen op Abbey Road en opzij geschoven totdat we de Anthology albums uitbrachten. Mij werd gevraagd om een strikerspartituur te schrijven om die vroege take meer als een afgeleverde master te laten klinken. Ik was mij bewust van een dergelijke verantwoordelijkheid, maar godzijdank droegen Olivia en iedereen hun goedkeuring aan op het resultaat. "Yesterday" was de eerste partituur die ik voor een Beatlied had geschreven helemaal terug in 1965 en deze partituur eenenveertig jaar later is de laatste. Het gaat geheel op in een ongelooflijke periode van mijn leven met deze vier verbazingwekkende mensen die de wereld veranderd hebben."

Giles: "De regisseur van de LOVE show en Olivia hadden besloten dat take one, een acoustische versie, van "While My Guitar Gently Weeps" gebruikt moest gaan worden voor de show en vroegen wat we ermee aan konden. De vokale uitvoering op de take is zo teder, zodat het enige ding waaraan ik kon denken, was, dat mijn vader er een strijkarrangement voor zou doen. Ik was verbaasd, dat hij er bevreesd voor was om dit te doen; er is niemand op de wereld die beter in dit soort zaken is, en zelfs na al die tijd regelt hij het met dezelfde vitaliteit en geduld die zijn werk zo legendarisch gemaakt hebben."

A DAY IN THE LIFE

George: "John, haalde zijn inspiratie, zoals gewoonlijk uit vreemde bronnen, uit zijn map krantenknipsels, maar hij had een middenstuk nodig en vroeg Paul of hij wat had. Paul had iets, maar het paste niet. Zich realiserend dat twee verschillende tempo's en stijlen moesten worden gescheiden, suggereerde Paul een 24 bar gedeelte er tussenin dat

later ingevuld kon worden. Ik had geen idee over wat erin gevoegd kon worden, totdat zij mij vertelden dat ze een symfonisch orkest wilden. Ik denk dat Paul met het idee van een geweldig opklimmend crescendo kwam, maar ik moest wat aan orkestreale organisatie doen om het effectief te maken. We kennen allemaal het resultaat. Het was geweldig, ontzag-inboezemend en nauwelijks te bevatten voor een ieder die het voor de eerste keer hoorde, hoewel dat sommigen dachten dat het ondermijnd was en zelfs de goede oude BBC deed het nummer in de ban op grond van vermeende drugs promotie."

Giles: "Zelfs voordat wij deze benaderden wist ik dat er niets was wat wij eraan toe konden voegen. Het is echt een meesterwerk. Toen bracht Allan Rouse, onze project co-ordinator op de Abbey Road Studios, de vroegere orkestrale tapes uit de archieven. Dit betekende dat we het crescendo en het laatste piano koor aan het eind zelf groter konden maken."

HEY JUDE

George: "De Beatles schreven en namen nogal wat nummers met grote bekendheid op in hun tijd en "Hey Jude" is een voortreffelijk voorbeeld. Ik herinner me een kleine oproer in het orkest dat ik geboekt had voor het overdubben. Toen de muzikanten klaar waren met hun delen vroeg ik hen mee te zingen met de melodie en te klappen zoals gedaan werd. Brutaal, ik weet het, maar niet iedereen was geamuseerd. Een violist protesteerde nogal krachtig; hij zei dat hij niet was aangenomen als sessie zanger en vertrok. Ik vroeg of er nog iemand was die hem wilde vergezellen en zegen hen, zij bleven allemaal en ontvingen als resultaat geld voor overwerk."

Giles: "De grootste uitdaging die we kregen met "Hey Jude" was een manier om het te eindigen. Ik had een geweldige bas-lijn gevonden die Paul aan het eind van het nummer speelde en plaatste die in het midden, maar het einde is zo bekend dat er heel wat tijd overheen ging voor de perfecte tegenhanger!"

SGT.PEPPER'S LONELY HEARTS CLUB BAND (REPRISE)

George: "Sgt.Pepper's Lonely Hearts Club Band (Reprise)" is een opwekkende en vrolijke kortere versie van het originele nummer speciaal bedoeld om geheel in het denkbeeldige optreden van het Sgt.Pepper album op te gaan. Het is ideaal voor een verbinding naar het laatste nummer. Onze originele opname was een snelle aangelegenheid, op tape gezet vanaf 19.00 uur op 1 april 1967 door tot de volgende ochtend 6.00 uur."

Giles: ".en het was puur geluk dat "Sgt.Pepper Reprise" in de goede toonaard was zodat we de twee konden verbinden."

ALL YOU NEED IS LOVE

George: "Het Sgt.Pepper album werd uitgebracht in juni 1967 om door de wereld toegejuicht te worden, en binnen no time kregen we een ongelooflijke taak. De Beatles werden geselecteerd om Groot Brittannië te vertegenwoordigen met een wereldwijde zender koppeling die live uitgezonden zou gaan worden. Het gebeurde allemaal heel snel, en de week van het

evenement was er een die ik nooit zal vergeten. John's "All You Need Is Love" was een inspiratie en ik had de normale taak om die te arrangeren en produceren.

Een week voor de show werd mijn vader naar het ziekenhuis gebracht. Ik bezocht hem elke dag en het leek erop dat hij snel zou herstellen, zo goed dat ik mijn zus belde, die in Italië was en ik haar vertelde dat zij haar vakantie niet af hoefde te breken. Maar vroeg op dinsdag ochtend wandelde ik het ziekenhuis in met, zoals gewoonlijk, een bos bloemen en werd ik aangehouden door de hoofd verpleegkundige die mij apart nam en mij vertelde dat mijn vader juist voor zonsopgang gestorven was. Ik was ontredderd, verbijsterd.

Misschien dat het werk aan "All You Need Is Love" mijn reddingslijn was. Ik wierp mij op al de dingen die ik te doen had, hetgeen een geluk voor mij was. Toen het tot de uiteindelijke televisie uitzending kwam hadden we TV-cameras op ons gericht zowel in de controle kamer als in de studio. Net een paar seconden voordat we de lucht in gingen kreeg ik een paniek telefoontje van de TV regisseur vanuit zijn BBC bus buiten die vertelde dat hij het contact met zijn ploeg in de studio kwijt was en of zijn instructies kon doorgeven? Ik lachte hard om de onbelangrijkheid van dit alles. Als je dan toch plat op je gezicht gaat vallen, waarom kun je dit dan niet doen in het aanzicht van 200 miljoen mensen ! Het was het einde van een tijdperk en het was nu het eind van onze show geworden. We hebben de cirkel rond gemaakt."

Giles: "Ik heb een hele tijd gezocht voor de afkondiging door de Beatles en hun afscheid voor het eind van de show. Maar het is nu eenmaal zo dat zij meestal aan het einde van hun optreden en radio shows of een vriendelijk 'dank u wel' zeiden of een buiging deden en gelijk weg gingen. Hetgeen je hoort over de slotaccord van "Goodnight" heen, is getrokken van een Kerstplaat, opgenomen in 1965."

© 2006 Apple Corps Ltd.

ARTIKEL

Beatleweek 2006

Door Nannie Venselaar

Een van de vele Nederlandse Beatlesfans, die de jaarlijkse Beatlesweek in Liverpool in de agenda heeft staan, is de Limburgse Nannie Venselaar. Ik heb haar in Liverpool gevraagd om haar impressie van het evenement in Liverpool te geven. Ik weet nog de eerste keer dat ze heel schuchter met haar vriendin meeging en ze de BU tour door de stad deed. Nu heeft ze volmondig kleur bekend en zijn de Beatles weer herondekt. Ze is helemaal weg van Clube Big Beatles, een Braziliaanse coverband, die behoort tot de Premier League in Beatles coverbands zoals ook de Fab Faux, Bootleg Beatles, Cavern en Lenny Pane, dat zijn. (René).

Donderdagmiddag 24 augustus laat was het weer zover en landde ik op John Lennon Airport. Het is bijna als thuis komen. Een jaarlijkse reünie van oude bekenden en goede muziek. De eerste avond ga ik altijd naar Mathew Street. Na even naar de Cavern geweest te zijn stak ik over naar de Cavern Pub. Daar waren 2 bands die echt opvielen en die ik ook later die week heb gezien. Eerst speelde de Nube 9 (Cloud 9), Een jonge en zeer enthousiaste Argentijnse band, die een uitstekende George Harrison getinte show neerzetten. Een absolute aanwinst voor Beatleweek. Daarna speelde de Nederlandse Mal Evans Memorial Band. Ze zongen o.a. ook Duitse en Nederlandse versies van Beatlesongs, en het klonk absoluut goed. De Nederlandse versie van Daytripper klonk bijna even vertrouwd als de Engelse en bleef ook lang in mijn hoofd hangen. Knappe vertalingen en prima uitvoering. Super!

Vrijdag 25 augustus Uitslapen en schoppen eerst maar daarna stond de dag in het teken van de Ferry. Vorig jaar was ik zo suf om een uitnodiging erheen af te slaan, dus dat ging ik dit jaar goedmaken. Ik kan iedereen, die nog nooit naar de Beatlecruise geweest is, deze avond aanbevelen. In de mooie entourage van de Mersey is het gezellig, niet te druk en met uitstekende muziek aan boord! De eerste band was Back to the USSR uit Rusland. Vader, zoon en dochter wisten de stemming met hun optreden er goed in te krijgen. Dochter Elena maakte het publiek met haar mooie verschijning en haar mooie stem enthousiast.

Na deze band kwam de voor mij absoluut favoriete band, de Clube Big Beatles. In de 7 jaar dat ik ze nu ken weten ze altijd weer iets speciaals te brengen. De laatste jaren hebben ze speciale projecten. Deze brengen ze gedurende een aantal van hun optredens ten gehore. Dit jaar was het "B-sides". Dus de achterkant van de singles waarop de meeste van de grootste hits staan. Maar, omdat ook dit hits waren, waren het voor iedereen bekende nummers, die weliswaar normaliter minder aan bod komen. Ze weten het met veel enthousiasme en ook humor te brengen. Edu weet altijd wel iets aparts te doen en de mensen op te zwepen. Ze brengen uitstekende muziek en zijn voor mij de beste en de origineelste band tijdens Beatleweek. En wie kent niet de T-shirts die ze na ieder optreden uitdelen? Ieder jaar weer een ander leuk ontwerp. Dit jaar gaven ze hun gitaars aan het jeugdwerk in Liverpool. Ook in eigen land doen ze veel aan liefdadigheid door middel van hun optredens. Kortom zeer muzikale en aardige mannen. Ze traden maar liefst 6 keer op en ieder keer met evenveel enthousiasme. Als laatste speelde de Schotse band Ringer. Een van de oudste nog spelende band en ook eens in Nederland geweest via Beatles Unlimited. Ze staan altijd garant voor goede muziek en ze kregen de mensen zelfs op de dansvloer.

Na de Ferry nog even naar het Adelphi, voor de midnightsessie. Daar stond de boel in brand en stond iedereen voor op de stoep. Op een gegeven moment begonnen Hal Bruce en Frank Agnello te spelen. Aangezien beiden meestal zonder begeleiding spelen ging het nu ook super, zelfs zonder versterkers. Toen

we eindelijk de foyer in mochten speelden ook een aantal anderen mee. Ondanks een scherpe brandlucht amuseerden de meesten zich toch goed.

Zaterdagavond 26 augustus 's Ochtends heb ik de veiling in LIPA maar laten lopen en de tentoonstelling in Seel street bekeken van de Liverpool art studenten. 's avonds ging ik naar de Liverpool Empire, vlak bij het Lime Street Station, zeg maar het grootste treinstation van Liverpool. Ik was net op tijd voor het optreden van de Quarrymen binnen. Leuk om John en Paul's oorspronkelijke band te horen met die oude songs.

De heren zetten nog steeds een prima stukje muziek neer. Een andere tijdgenoot van de Beatles is Tony Sheridan. Hij heeft natuurlijk een speciale link met de Hamburg tijd en treed daar nog zeer regelmatig op. Na de Quarrybank en Hamburg kwam India aan bod in de persoon van Donovan. Zijn aparte stem en verhalen boeien nog steeds. Hij vertelde een paar anecdotes over Paul McCartney.o.a. hoe hij hem hielp met Yellow submarine.

Hij zong ook een aantal van zijn meest bekende songs. Het was een sfeervol en goed optreden. Ik miste wel Atlantis, wat ik toch zijn mooiste lied vind. Maar die scheen in Engeland verboden te zijn. Jammer! Al met al een reis door verschillende periodes van de Beatles, die zeer de moeite waard was.

Zondag was de dag van de conventie. Rond de foyer was er overal muziek en ook in de zalen ernaast. 's Avonds ook in de grote zaal. Een feest van 's ochtends 10 tot ver na middernacht fantastisch.. Zo was er de markt met tal van Beatles prullaria, boeken, auteurs, platen, posters en noem maar op. Het is altijd een gezellige drukke dag met veel muziek, sprekers en natuurlijk film.

Maandag 27 augustus, Bankholiday is een dag dat de meeste mensen vrij zijn, maar dat ook de winkels gewoon open zijn. Het is altijd de laatste maandag in de maand augustus. Tegenwoordig is dat de dag van het Mathew Street Festival, met 's werelds top coverbands verdeelt over 6 podia in de grote straten en op Pier Head. Ze hebben elk een eigen karakter (muziekstijl). De hele binnenstad van Liverpool is door voor afgesloten en er komen ruim 350.000 mensen op af.

Naast vele andere Beatles bands zijn er ook coverbands van andere groepen, Beach Boys, Oases, Kiss, Rocks Off, een Stones band, een look a like van Robbie Williams (als Robbing Williams), en velen anderen. RobbingWilliams en Rocks Off waren voor mij 2 bands die eruit sprongen.

De Overtures, die een zeer breed en super sixties programma hebben, spelen ook vaak in Nederland. Het is een band die ieder jaar met veel enthousiasme wordt begroet. Het is een van de weinige niet Beatle bands die in het Adelphi optreedt.

En dan was daar natuurlijk 'God save the Queen', de Argentijnse Queen band, die je het idee geeft dat Freddy Mercury nog leeft. Zo griezelig eng lijkt zanger

Pablo op hem! Hij zingt niet alleen fantastisch, maar speelt ook uitstekend keyboard.

Ze schijnen dan ook absolute winnaars te zijn op het Queen Festival in Montreux. Het is voor ons Beatlefans alleen jammer dat ze zo geliefd zijn, dat heel Liverpool al op Pier Head zit en er nauwelijks bij te komen is vanwege de drukte. Toch ook maar een keer een plekje in het Adelphi?

's Avonds was het de avond van de oude rockers. De Swinging Blue Jeans en de Merseybeats lieten de zaal weer swingen. Beryl Marsden deed met o.a. 'To Love Somebody' van Nina Simone de rillingen weer over je rug lopen. Daarna was het hoofdoptreden van de Searchers. Super, alleen jammer dat ze van 'Young girl' een disco versie maakten. Daar zat ik tenminste niet op te wachten.

Dinsdagavond 28 augustus was zoals elk jaar het einde van de week in de Cavern. Ik had extra bijgeboekt om Terry Sylvester te zien (en horen), ik was behoorlijk teleurgesteld dat hij er niet was. Maar de vervanger Spencer Davis maakte alles goed! Super en dat was hij. 'Keep on running' swingde nog behoorlijk. Leuk hoor!

De afsluiter van de week was Joey Molland, het nog enig overgebleven lid van Badfinger samen met Frank Agnello. Een prima afsluiter van een week vol goede muziek, gezelligheid en Liverpool, rond die tijd toch de bruizendste stad van Europa, op naar volgend jaar!

ARTIKEL

“Love”

Door Johnny te Lintelo

Kun je je nog herinneren: “A Little Less Conversation”, van Elvis Presley, in 2002 gemaakt door de Nederlandse DJ Junkie XL? Hij kreeg de mogelijkheid om van een saai albumnummer een alternatieve zangversie te herbewerken tot een wereldwijde no. 1 hit in maar liefst 20 landen. De voormalige Beatles zagen Elvis voorbij komen in hun aller tijden no. 1 lijst en nodigden de DJ uit hun “Strawberry Fields Forever” te bewerken. De DJ zag zijn eigen carrière over gaan door alleen maar bekend te worden door zijn remixen en weigerde deze

uitnodiging en stortte zich op een niet succesvol soloalbum.

George Harrison had door zijn vriendschap met Cirque du Soleil's eigenaar Guy Laliberte al samen het idee geopperd voor een samenwerking tussen de Fabs en het circus. De overige eigenaren van Apple gaven hun goedkeuring aan dit lucratieve idee en vanaf 2003 togen Beatles producer George Martin die zijn zoon mede uitnodigde deel te nemen aan dit project de Abbey Road archieven in.

In alle verhalen die nu zijn verschenen tot en met het boekje bij de nieuwe Beatles CD "Love" verbaasd Giles Martin zich over de kwaliteit van de tapes in het Beatles archief. Hier is de oplossing Giles: in 1974 brak de olie crisis uit en werden nieuwe producten bedacht met een lagere kostprijs: de synthetische opname tape. Alle oude tapes tot 1974 hadden een substantie van walvis olie in zich zodat zelfs tapes uit de jaren 1940 hun fantastische kwaliteit behielden. Vanaf 1974 tot en met 1986 kwamen er synthetische tapes die slechts een houdbaarheid hebben van ongeveer 5 jaar. Alle CD's die met tapes uit die jaren gemaakt zijn waren qua speelbaarheid slechts 5 jaar houdbaar. Sinds die tijd worden die tapes eerst voorgebakken in een speciaal proces en zijn dan te gebruiken voor een korte periode. Iedere keer als de tapes nodig zijn moet dit proces herhaald worden. Belangrijk voor de kwaliteit is het zoeken naar de juiste tapes. Mensen uit de platenindustrie menen dat voor sommige Beatles CD's zelfs een derde of vierde generatie kopie gebruikt is.

Bij Frank Sinatra in de eind jaren '50 en begin '60 nam men alles op 4 recorders op: 2 mono met en zonder echo en 2 multitrack recorders ook met en zonder echo. Van elke opname komen dan al 4 tapes te voorschijn. Veel tapes gingen met beschreven nummers regelrecht het archief in en staan daar nu al 40 – 50 jaar, dozen gingen kapot, labels vielen eraf en tussen de duizenden dozen en alle remixen is men de oorsprong zoek. De grote vraag is: wat is nu de originele master. CD's kunnen fantastisch klinken mits men de beschikking heeft over de allereerste generatie opname tapes. Voor de hedendaagse CD's van Simon en Garfunkel ging een zoektocht van maar liefst 3 jaar aan vooraf met alle kosten van dien.

Men doet ons geloven dat het Beatlesarchief een samengevoegd geheel is in een aparte ruimte in de Abbey Road Studio's beschreven in het uitstekende boek "A Day In The Life" van journalist Mark Hertsgaard die na Mark Lewisohn de eer had vele tapes te beluisteren. In het boekje bij de 'Love' CD worden de Beatles engineers Norman Smith, Geoff Emerick, Ken Scott, Philip McDonald and Glyn Johns geëerd, zij hebben hun kwaliteiten gebruikt om de sound zo te krijgen die nu onsterfelijk is.

Behalve het prachtige artwork laten George Martin en Giles Martin hun verhaal weten over dit unieke project. Het doet me denken aan de woorden van John Lennon uit het Rolling Stone interview uit 1970 dat de Beatles zouden blijven voortleven met hun muziek, films en nalatenschap voor allen die hen zou willen blijven herinneren.

Het doet me tevens denken aan de beginjaren van de CD toen er op de Nederlandse radio een programma was de CD-show waar alle klassieke popalbums ten

doop werden gehouden en hun primeur kregen in CD-kwaliteit. Sindsdien is er een wereldwijde strijd gaande om de kwaliteit van opnames maar op te krikken. In die ruim 20 jaren zijn er enkele producten gekomen die een zeer toegevoegde waarde kregen, maar het wereldwijd niet haalden. Het Nederlandse bedrijf Philips kwam met de digitale cassette DCD (digitale compact cassette) bij het overzetten van de Beatles CD's op deze tapes kwamen de bassen en alle achtergrond geluiden naar voren. Rond 2004/2005 kwamen er de SACD CD's die helaas ook geen succes werden. De laatste albums hiervan zijn nog steeds te koop, qua geluid het beste wat ik ooit gehoord heb. Voor de nieuwe 'Love' CD is besloten het album ook in een DVD-A audio versie in 5.1 mix uit te brengen wat nu gebeurd is om de Beatles ook in het populaire home cinema segment uit te brengen. Heel leuk om vrijdagavond 17 november om 24:00 toevallig op internet te zitten en om middernacht op www.beatles.com te komen waar live de nieuwe CD ten doop werd gehouden. Slechts enkele duizenden Beatlesfans wereldwijd waren op dat moment ook aanwezig dit mee te nemen. Leuk om een wereldkaart in beeld te brengen waardoor fans hun eigen luisterplek in beeld te kunnen brengen. Opvallend ook de grote leegte van Azië (behalve Japan), Afrika en Zuid-Amerika.

De dagen rond de uitgave voelde ik met net een puber de spanning van de uitgave, alles volgend op het internet, de ongeduldigheid tot en met de CD in handen te hebben. Kijkend naar de verkoper die geen idee heeft welke blijdschap dit plastic produkt mij jarenlang zal brengen.

EMI kiest er bij elk Beatlesprodukt voor de eigen mensen van de Londense Abbey Road Studio's te gebruiken, mijn keus zou zijn Steve Hoffman de Amerikaanse remaster specialist samen met Geoff Emerick. Ik heb zeer vele versies van het Beach Boys album "Pet Sounds", maar hoorde slechts 1 x de Hoffman versie die erg duur was door zijn gelimiteerde uitgave. Ik kocht hem niet, maar heb sindsdien spijt want beter heb ik het album nooit gehoord. Zo zou muziek echt moeten klinken ondanks alle fantastische uitgave van deze klassieker. Een artikel over Steve Hoffman zal nog in BU volgen.

Nu het werk van George en Giles Martin: uit 130 nummers werden details gebruikt voor de 36 songs die samen werden gevat in de 26 stukken van 'Love'. Nummers die in dienst staan van de Las Vegas show, maar voor de gemiddelde luisteraar niet Las Vegas laat zien, maar de kwaliteit en grootsheid van de Beatles gedurende de jaren 1965 – 1969. Een hele goede band uit de UK in de jaren '60 was de Engelse band The Zombies zij hadden net als de Beatles zeer veel kwaliteit. Doordat de band uiteindelijk 2 wereldhits had "She's Not There" en na hun einde "Time Of The Season" kregen zij te weinig studiotijd om hun opnames te perfectioneren. Vanaf 1966 kregen de Beatles de tijd om de groeien in de studio met alle resultaten van dien. Luister eens op "1" naar "Something" hoe de drums en alle partijen zijn opgenomen. Dit geeft de Beatles de kwaliteit die hun uitmuntend maken. Hoor hetzelfde nummer hoe Elvis Presley het nummer anno 1973 vertolkte tijdens zijn beroemde live opname van zijn Hawaï concert dan

hoor je waarom 99 % van alle muziek zo standaard klinkt. In de Abbey Road Studio's kregen de Beatles de mogelijkheden, technieken, engineers om die kwaliteit die zij wensten in hun opnames te laten weerklinken. John Lennon zou zeer verbaasd zijn geweest hoe goed hun opnames heden ten dage vanuit de woonkamer klinken. Ook opvallend aan de "Love" CD hoe Lennon klonk in enkele van zijn klassiekers dankzij de mensen om zich heen. In zijn solojaren zonder deze mensen greep Lennon terug naar de eenvoud met ook prachtige nummer, maar nimmer slaagde hij erin deze soundmagie qua klanken te doen herleven.

Afgelopen Beatlesdag in Utrecht, april 2006 sprak ik een Beatlesfan die een idee had een boek te schrijven over de reden waarom de Beatlesmuziek zo goed is. Ik gaf als reactie dat is niet nodig de muziek spreekt voor zich. Nederland is in de ban van de Top 2000 een jaarlijks muziekspektakel waar maar lief rond de 73 Beatles en solo nummers jaarlijks in voorkomen. Van de handklapjes her en der in allerlei nummers, de mondharmonica, de piano, de backing vocals en drumintro's de Beatlesnummers zitten vol met muzikale vondsten dat ook de hoogtepunten vormen van "Love". Onder goedkeuring van Paul, Ringo, Olivia en Yoko is dit muzikale project tot stand gekomen. Hun enthousiasme was een wezenlijk onderdeel en Yoko en Olivia medewerken hebben twee nummers tot nieuwe hoogtepunten tot de oeuvre van hun echtgenoten gemaakt. Het Abbey Road team heeft de Beatlessound op weten te krikken tot een hedendaagse sound. De bassen van Paul en Ringo knallen eruit zodat ik ze zelfs moet indammen om ze aangenaam te laten klinken. Ons appartement klinkt als mijn eigen Abbey Road Studio totdat mijn vrouw me weer terugbrengt tot de brave huisman. Ik sprak een Beatlesfan op de dag van de uitgave die de opnames te ver vond gaan in vergelijking met de originelen.

Vanaf 1982 heb ik actie gevoerd om het Beatlesarchief uitgebracht te krijgen zoals de oudgedienden weten. De schatkamer op de Anthologies met bv. de versie van "Cry Baby Cry" take 1 laten het ontstaan horen van de latere Plastic Ono Band met John en Ringo ongelofelijk mooi, daar is helaas te weinig van te horen op "Love". Het blijft vooral bij de bekende versies, aangevuld met talloze verborgen sounds die je zelf moet ontdekken. John Lennon had genoten van dit "Love" project liefhebber als hij was van bv. de maffe geluiden uit de Magical Mystery Tour of het witte album dit album staat er vol mee.

De heerlijk knallende rock op "Get Back" oh wat wordt dat fantastisch om straks het complete dakconcert te hebben op DVD in een prachtige beeld en geluidskwaliteit het project waar ik meest op wacht zoals velen. Weergegeven in het boekje met de mooiste outfit die de band had op het dakconcert zo leeft de band in veler gedachten voort. De mooie demo's die Yoko gaf van "Strawberry Fields Forever" waarvan Yoko vreesde of het qua geluidskwaliteit wel paste in het de totale samenstelling van het nummer. Op bootlegs is take 1 van dit nummer te horen waarin de slidegitaar in het nummer knalt met een cijfer 10, maar is op deze versie en op take 1 op "Anthology 2"

te horen in een zeer magere invulling, de backing vocals van Paul en George zijn wederom naar achteren gemixt. In de jaren '80 draaide ik deze versie ooit op mijn werk. Vier collega's die aan kaarten waren stopten hun spel draaiden zich om en zeiden: "wat is dit?" Voor de rest niets dan lof voor dit nummer dat volgens Giles al 6 weken werk kostte. Prachtige versies van "I Am The Walrus", "Lady Madonna" ik vindt het zelfs beter dan het origineel, "Here Comes The Sun", "Come Together" knalt de speakers uit, en een zeer verrassende "Hey Jude" want wat moet je nu aan dit nummer veranderen.

De hoogtepunten van dit album zijn voor mij de nummers van George met speciaal "Within You Without You" gecombineerd met de introzang van "Tomorrow Never Knows" en diens drums. John's zang is werkelijk hemels. Wat had ik graag een complete John zangversie gehoord. De "Here Comes The Sun" versie is groots een mooiere tribute aan George is nauwelijks denkbaar. Dan neemt George Martin afscheid aan de muziekwereld met zijn nieuwe bijdrage aan "While My Guitar Gently Weeps". Olivia Harrison vond de oorspronkelijke demo van "Anthology 3" te kaal, wij niet. George Martin nam in zijn eigen Air Studio's een backing track op de laatste ooit opgenomen voor een Beatles album zo leest de tekst.

Een werkelijk prachtige aanvulling zoals George Martin zo mooi kan met een sierlijkheid, spanning die het nummer perfect aanvullen. Op deze manier lijkt George Martin op Charlie Chaplin de man die na 2 jaar pensioen maar weer aan de slag ging en bleef doorwerken tot bijna zijn 88^e levensjaar. Bij al zijn grote stille films componeerde hij de muziek zodat ze werkelijk af waren voor de periode van zijn nalatenschap. Zeer verrassend is ook de "Lady Madonna", de speelsheid van "Octopus's Garden" waarin delen van dit nummer met "Good Night" en "Yellow Submarine" voorbij komen. Helaas ontbreekt het fenomenale intro. Zelfs nummers die we als orgineel horen zoals "Yesterday" en "Come Together" laten ons genieten wie de Beatles toch waren en zijn. Opvallend ook aan de opnames dat van het pre-1965 tijdperk slechts "I Want To Hold Your Hand" in een kruising tussen de Hollywood Bowl versie en de studioversie tevoren komt.

Tijdens de eindproductie fase is besloten een soortgelijke versie van "A Hard Days Night" te schrappen met dezelfde kruising en het prachtige "She's Leaving Home" haalde de eindresultaat ook niet. Als laatste nummer komt "All You Need Is Love" voorbij werkelijk prachtig in kwaliteit hoor de mooie gitaarpartijen en het orkest en achtergrondgeluiden eens. De Kerstsingle van 1965 laat de boys afscheid van ons nemen.

Wij nemen afscheid van de boys en danken tevens George en Giles Martin met een diepe buiging als dank voor hun prachtige werk. Op naar 2007 met de complete catalogus in dezelfde kwaliteit graag EMI!

P.s. op de website van de Canadese Beatlesfanclub www.petitiononline.com/cgibin/mlk?http://beatles.ncf.ca/ is een petitie te tekenen voor het uitbrengen van "Live At The Hollywood Bowl" met een reactie van de directeur van EMI Canada. Apple/EMI heeft de

Hollywood Bowl als een van de toekomstige projecten in de toekomst op stapel staan.

ARTIKEL

Vier jongens en een meisje op bedevaart naar Liverpool

Door Jan Hovers van de Mal Evans Memorial Band.
Foto's van de band: Clemens Peepkorn.
Andere foto's van de band zelf.

Vaak hebben we een verslag geschreven over wat er in Liverpool gedurende deze laatste week in augustus allemaal aan de hand is. Dit keer hebben we de Mal Evans Memorial Band die voor de eerste keer in Liverpool mocht spelen, bereid gevonden om hun avonturen op te tekenen, waarna wij het zouden plaatsen. Ze hebben dit uitvoerig gedaan. Hieronder hun verhaal. Op hun eigen site zijn nog veel meer foto's te vinden en 2 filmpjes. Geniet van hun enthousiast geschreven verslag! (BU redactie.)

Lang hebben we er naar toegeleefd. Want wat is er aantrekkelijker dan, om als Beatles adepten, een week lang te leven, te genieten en vooral op te treden in het Mekka van The Beatles: Liverpool! Onze dromen zouden eindelijk uitkomen! Van 23 t/m 29 augustus vond de Twenty Sixth Annual Beatle Convention in Liverpool plaats. En wij waren uitgenodigd om daar als één van de meer dan 200 internationale bands, én als enige Nederlanders, op te treden.

Vooraf

In de opmaat naar de reis werd er al heel wat voorpret beleefd door plannen te smeden, te fantaseren hoe het er zou zijn en, als belangrijkste natuurlijk, wat we er zouden gaan spelen. René van Haarlem, man achter het Beatles Unlimited Magazine, is al jaren lang een trouw bezoeker aan Liverpool en het festival in het bijzonder. Hij gaf ons de waardevolle tip om "anders" te zijn dan alle andere bands die op het festival zouden gaan spelen. Dat namen we maar al te graag ter harte. Want we wilden ons zelf natuurlijk wel, tussen het enorme aanbod van acts, uitdrukkelijk in the picture spelen!

"Anders" betekent in dit geval niet alleen maar de grote hits na spelen. Voor de hand lag voor ons om een aantal Beatles songs in het Nederlands te doen. Per slot van rekening zijn we de afgelopen tijd erg in de weer met de Nederlandse vertalingen van Bindervoet en Henkes (zie ook www.beatlesinhetnederlands.nl) Naast een aantal bijzondere Nederlandstalige optredens deze zomer (zoals op de jaarlijkse Beatle Fanclubdag in Vredenburg en de onfortuinlijk afgelopen Botenparade in de grachten van Utrecht), zijn we al geruime tijd bezig met de productie van een album met Nederlandstalige Beatle-nummers. Het kon dus niet anders dan dat er een aantal van op de setlist voor Liverpool zou

belanden. Want als dit repertoire niet "anders" was, wat dan wel?!

Vanuit de gedachte dat we de Nederlandse nummers niet plompverloren over het niet begrijpende Engelse publiek zouden kunnen uitstorten, bedachten we een natuurlijk bruggetje. The Beatles zelf hebben ook twee eigen nummers in vertaling opgenomen. 'She loves you' werd 'Sie liebt dich' en 'I wanna hold your hand' werd 'Komm gib mir deine Hand'. Zo! Dat waren al weer twee nummers die aan het lijstje toegevoegd konden worden. Vervolgens kwam de uiteindelijke lijst vlot tot stand. Enerzijds door de toevoeging van twee 'Give Aways'; nummers die door Paul en John waren geschreven voor anderen. Daarvoor kozen we 'Bad to me', van John's hand, dat een grote hit was geweest voor Billy J. Kramer & The Dakotas. En het lieflijke 'Goodbye', een door Paul geschreven hit voor Mary Hopkin. Tot slot kwamen er nog twee nummers bij van The Rutles; de Monty Python-achtige parodie op The Beatles van o.a. Eric Idle en Neil Innes: 'I must be in love' en 'Hold my hand'. Vooral die laatste twee verheugden we ons bij voorbaat al enorm op.

We storten ons vervolgens in de repetitieruimte op de volgende setlist:

1. Sgt. Pepper (Engels)
2. With a little help from my friends (Engels)
3. Dagtripjes (Daytripper)
4. Sie liebt dich (She loves you)
5. Hold my hand (Rutles)
6. Tomorrow never knows (Engels)
7. Bad to me (Lennon Give away)
8. Komm gib mir deine Hand (I wanna hold your hand)
9. Taksman (Nederlands)
10. Toen ik haar daar zo zag staan (I saw her standing there)
11. Goodbye (McCartney Give away)
12. I must be in love (Rutles)
13. Laat me niet gaan (Don't let me down)
14. Doe dat nou niet (You can't do that)
15. Sgt Pepper reprise/The End (Engels)

De Duitse zangpartijen zorgden voor de nodige hilariteit. Maar het meeste plezier beleefden we aan de twee Rutles-nummers. Geweldige songs, die met veel vakmanschap erg dicht bij de Beatles staan. En Janneke groeide feilloos in haar rol als Mary Hopkin; gewapend met gitaar nu eens vooraan op het podium in plaats van op haar vertrouwde plek achter haar Ludwig drumkit.

Op de valreep werden er nog T-shirts gemaakt. Fraaie exemplaren, met keuze uit wijnrode of zwarte basiskleur, en met crème typografie. Marcel ontwierp een fraaie voorzijde, waarop het herkenbare icoontje van Yellow Submarine, met daaronder de Nederlandse vertaling van "Sergeant Pepper's Lonely Hearts Club Band": Captain Iglo's Enige Echte Zeemans Zangzaad Koor.

De achterzijde bevat, heel stoer, onze 8 gigs in Liverpool, de locaties, data en aanvangstijden. En

vanzelfsprekend de naam van onze band; het eerbetoon aan de oude trouwe roadie van The Beatles, Mal Evans. Zo waren we zelfs qua merchandise volledig voorbereid op ons buitenlandse avontuur.

De T-shirts – zie foto's – zijn nog steeds voor liefhebbers te koop voor slechts € 10, -- (excl. verzendkosten). In wijnrood of zwart, maten S, M, L. Da's voor zo'n collectors item haast voor niets! Stuur als je interesse hebt een e-mail!

Op weg

Woensdag 23 augustus was het zover. Helaas was het niet weggelegd om samen de oversteek te maken. Martin en Harry gingen per auto vanuit Frankrijk met de boot naar Engeland. Volledig volgeladen met onze instrumenten en foeragering voor de eerste dagen. Janneke, Marcel en Jan mochten relaxt met Easyjet oversteken. Op Schiphol voegde Clemens Peeperkorn zich bij het gezelschap. Clemens is Beatlefan pur sang én een uitstekende fotograaf. De foto's van de Liverpool optredens op deze site zijn allemaal van zijn hand. Daarnaast zorgde hij tijdens ons verblijf regelmatig voor een nieuwe lading Hollandse stroopwafels, waardoor we op momenten dat we ons snel van het ene naar het andere optreden moesten verkassen, altijd iets lekkers in onze magen hadden (Cheers, Clemens!).

Martin en Harry vertrokken al diep in de voorafgaande nacht om 's middags ongeveer gelijk met de anderen aan te komen. Beide heren konden zich ondanks het slaapgebrek uitstekend aanpassen aan het linksrijdende verkeer en kwamen zonder kleerscheuren door een waardeloze file in de buurt van Londen.

Janneke, Marcel, Jan en Clemens zette echter eenvoudig, maar tevens eerbiedig, voet op Liverpoolse bodem vanaf een heuse ouderwetse vliegtuigtrap op John Lennon Airport. Janneke waande zich bij het afdalen even een echte Beatle en oefende alvast in het toewuiven van de menigte fans. Marcel volgde nog net niet in de voetsporen van de vorige paus door zich in te houden de bodem te kussen. De bus zette koers richting het centrum van Liverpool, en volgde daarbij tot ieders blijdschap de route over Penny Lane.

De buschauffeur meldde waar ze er uit moesten, er werd tijdelijk afscheid van Clemens genomen en de eerste wandeling werd gemaakt in de voetsporen van de Fab Four naar de eindbestemming, Liverpool Cathedral en de aangrenzende studentencampus, dat het onderkomen voor de band zou zijn gedurende de komende week. Nauwelijks gearriveerd of Martin en Harry voegden zich bij hen. De band was compleet, opgetogen en vol verwachting voor alles wat komen zou ...

Cathedral Park

Liverpool Cathedral lijkt wel op een gigantisch ruimteschip. Een enorm bombastisch gebouw dat de grootste Anglicaanse kerk van de UK is en het vijf na grootste ter wereld. In de schaduw van de fraaie in de eerste helft 20e eeuw gebouwde kathedraal ligt de

lieflijk gelegen campus van de University of Liverpool. In deze zomermaand waren de studenten afwezig en was het afgehuurd om de vele bands van over de hele wereld te bergen. Iedere band beschikte over een eigen woning, bestaande uit vijf kamers, badkamer en keuken.

De boel was redelijk uitgewoond maar zeer geschikt als gezellig onderkomen. Een min puntje was dat, nadat we boodschappen hadden gedaan, we er achter kwamen dat er geen enkel bord, bestek, glas of pan in de keukenkastjes te vinden waren. Zo hebben we noodgedwongen in de loop van de week nog een aardig allegaartje aan Engels keukengerij bij elkaar gesprokkeld.

Tegenover de ingang van Cathedral park staat het Liverpool Institute Of Performing Arts, een opleiding voor podiumkunsten als dans, theater en pop/rock, opgericht door Sir Paul McCartney en tevens de voormalig middelbare school waar Paul en George elkaar als tieners leerden kennen. Enkele meters verderop zie je de kunstacademie waar John studeerde, aan de andere kant van de cathedral woonde hij een tijdje met (voormalig Beatle en studiegenoot) Stu Kortom: Voor Beatlesfans van ons soort was het natuurlijk wel heel bijzonder om midden in een tastbare Beatlesbiografie te vertoeven en te overnachten.

Internationale vrienden

Waren we de eerste dag nog praktisch alleen op de campus, in de volgende dagen liep het langzaam vol met andere bands die hun intrek op ons pleintje namen. Al gauw ontwikkelde er zich contacten over en weer, met name met onze Chileense burens The Brits. Een stel aardige relaxte muzikanten die we niet alleen op de campus geregeld ontmoetten, maar ook bij elkaars optredens. Aan het eind van de week waren we van collega's veranderd in vrienden.

Een andere band waar we al snel een speciale band mee onderhielden was 'Dios Salve a la Reina' (God Save The Queen). Een ongehoord goede Queen coverband uit Argentinië. Jongens die over de hele wereld op de grootste podia staan maar niet te beroerd waren om ons te helpen sjouwen met ons instrumentarium tijdens het geregeld verkassen door het centrum. Iedere dag reed er een paar maal een busje van de campus naar de optreedlocaties en weer terug. Soms zaten we met andere bands als sardientjes in een blik opgepakt. En daar kwamen de meest gezellige en opmerkelijke ontmoetingen uit voort.

Bedevaart

Nu we in ons Mekka waren, moest er vanzelfsprekend een bedevaart gemaakt worden langs de meest bijzondere plekken uit het leven van de vier Beatles. We konden het eigenlijk niet beter treffen; René van Haarlem, een wandelende Beatles-encyclopedie had aangeboden onze gids te zijn. Na jaren grondig veldonderzoek in de stad aan de Mersey, weet hij ieder bijzonder plekje te vinden en er markante verhalen bij te vertellen. In twee auto's

gingen we op pad, vergezeld van Clemens en enkele vrienden van René.

Zo kregen we een goed beeld van de stad met zijn vele gevarieerde buitenwijken; van eenvoudige sociale woningbouw tot ware villawijken. Bovendien hadden we alle rust die we met een reguliere toeristische tour nooit gehad zouden hebben. Het startpunt, hoe kan het ook anders, was Penny Lane ter hoogte van "the little roundabout". Jan twijfelde nog even of hij zich bij de in Penny Lane bezongen barbershop zou laten knippen, maar met zijn onlangs nog gekortwiekte summere hoofdbegroeiing leek dat wat al te ver gezocht. Wandelend liepen we naar de basisschool van George en John.

Er stonden wat nieuwerwetse speeltoestellen op de speelplaats waarover onze gids meldde dat deze gedoneerd waren door Yoko. Net zoals Yoko er voor gezorgd heeft dat het huis 'Mendips' aan 251 Menlove Avenue, waar John het grootste deel van zijn jeugd doorbracht, door haar gekocht werd en vervolgens gedoneerd aan The National Trust. Een soort Brits Rijks monumentenzorg die het geheel terugbracht in de staat van John's kinderjaren. Het staat er prachtig bij.

Het aanzicht van het kamertje van John, boven de voordeur, voorzien van glas-in-lood ramen, maakte ons een moment stil. Ach ja, Beatle-liefde kan ver gaan. We wandelden door de gegoede buurt met mooie statige Engelse huizen (wat nou 'working class hero???'), terwijl René ons de huizen wees van de andere Quarrymen; de jeugdvrienden van John. Vanzelfsprekend werd Strawberry Fields bezocht, waarna we ons naar een heel andere, wat grijzere buurt begaven.

Daar was de bestemming 20 Forthlin Road; het ouderlijk huis van Paul. Een klein grijs rijtjeshuis met niet veel kraak of smaak. Ook dit huis is ondertussen als minimuseum in handen van de National Trust. René vertelde dat Paul's kamer zich rechts boven aan de voorkant bevond omdat zijn broer Mike de grotere kamer aan de achterkant bewoonde wegens diens fotografiehobby. Naast het huis loopt een stenen gang die je naar het schuurtje aan de achterzijde brengt, waar de foto van de jonge Paul werd genomen die prijkt op de cover van Paul's CD 'Chaos and Creation in the Backyard'. Voor Janneke was dit huis het hoogtepunt van de tour; haar absolute idool is Paul! Een tussenstop werd ook nog gemaakt bij het huis van John's jong overleden moeder Julia. René wees ons vanaf de buitenkant de badkamer waar John en Paul nog vanwege de lekkere akoestiek hadden gerepeteerd.

De bedevaart bracht ons vervolgens naar de wijk Woolton. Een klein oud dorpje dat langzaam binnen de stadsgrenzen van uitdijend Liverpool terecht is gekomen. Daar bevindt zich St. Peter's Church, een pittoresk kerkje met oude begraafplaats. Achter de kerk trad John op 6 juli 1957 's middags op, boven op een aanhanger achter in een grasveldje. Ondanks dat er nu wat kleine gebouwtjes staan met een stuk asfalt ertussen, kon René de originele plek precies aanwijzen, want in zijn grondig onderzoek had hij ooit ter plaatse de oorspronkelijke kapelaan geïnterviewd die er destijds bij was geweest.

Tussen de straat en het kerkhofje staat een klein muurtje waar je lekker op kunt zitten. René verzocht ons dat dan ook te doen en goed naar de grafstenen voor ons te kijken. Verdomd! Op één van de eerste rijen staat duidelijk "Eleanor Rigby" geschreven. Verderop ligt Father Mackenzie. Paul heeft altijd beweerd dat hij zomaar een naam bedacht had voor het liedje. Maar René is er van overtuigd dat Paul het onbewust moet hebben opgeslagen, ooit zittend op dat muurtje tijdens een kletspraatje of iets dergelijks. Hm, zou kunnen...

Als je de straat oversteekt kom je bij het community centre dat bij de kerk hoort. In dit bakstenen gebouwtje trad de Quarrymen op de avond van 6 juli 1957 voor de tweede maal die dag op. En hier was het dat een vriend Paul voor de eerste keer aan John voorstelde. Ja, dat maakte ook indruk. Dus moesten we persé daar met de band op de foto.

En we gingen maar door onder leiding van de onvermoeibare en gepassioneerd vertellende René. Nu naar de woonhuizen van de jonge Ringo in de volksbuurt 'The Dingle'. Bij het tweede piepkleine huisje op 10 Admiral Grove, dat hij met zijn moeder van 1945 tot 1963 bewoonde, konden we het ons dankzij René's connecties permitteren om gewoon aan te bellen. Een oud krom dametje deed open en liet ons binnen. Het deed een beetje denken aan 'hoeveel mensen krijg je in een Lelijk Eend gepropt'. Werkelijk bijna een poppenhuisje, zo klein, waarvan de woonkamer een kruising was tussen een klein Ringo museum en een typisch Engelse oude dames woning.

Deze dame in kwestie, Mrs. Margaret Grose, vult haar dagen met het ontvangen van Ringo-bedevaarders. Haar kinderen zijn al lang de deur uit (hèhè, eindelijk ruimte!) en haar man was al lang overleden. Maar dat laatste speet haar niks; het was toch een lastpak. Bij die laatste opmerking schaterde ze het bijna uit.

We zaten boordevol van alle indrukken en zette er een punt achter. De volgende dag ging een deel van de band nog langs een aantal andere Beatle plekken waarbij vanzelfsprekend 12 Arnold Grove, het aandoenlijke geboortehuisje van George niet werd overgeslagen. Een ander hoogtepuntje was een bezoek aan een buurthuis in de volksbuurt Speke, waar George opgroeide. In dit buurthuis bevindt zich een zaaltje met een podium. Hier trad George voor het eerst in zijn leven op. Het volledige interieur is nog in tact. Je duikt werkelijk terug in de fifties en ziet de kleine Beatle in spé zo voor je staan. Martin kon zelfs de verleiding niet weerstaan om na aankondiging van ons, vanachter de mufte, echter waarschijnlijk originele gordijnen tevoorschijn te komen.

We waren en zijn René erg dankbaar voor deze onderdompeling in beatles historie, waarbij we enorm genoten van al zijn oneindige kennis van zaken. Sommigen van de band hadden de smaak te pakken en dronken later ook nog een biertje in de Jacaranda, stamkroeg van de Beatles, destijds gerund door Alan Williams, hun eerste manager. Hier repeteerden zij ook rond 1960-61, maar bijzonderder nog zijn de muurschilderingen in de kelder, gemaakt door John en Stu, de eerste bassist van The Beatles. De zwakkeren in de band hadden inmiddels al een

overdosis Beatles informatie achter de kiezen, en haakten af.

Harry

Gitarist Harry was vanaf het optreden in april 2006, in Vredenburg als invaller ingestapt om tijdelijk een vacature in de band te vervullen. Op dat moment speelde hij nog met zijn eigen Beatles band Sgt. Pepper. Het was de bedoeling dat hij er bij zou blijven tot er na de Liverpool week audities voor een permanente sologitarist gehouden konden worden. Maar ja, soms gaan dingen anders.

Aan Harry's eigen band kwam een einde en de anderen van Mal Evans Memorial Band begonnen al aardig verslaafd te raken aan Harry's fabuleuze gitaarspel en Beatles-kennis. En toen kwam in Liverpool de genadestoot; Harry's charme, humor en podiumpresentatie waren dusdanig ontwapenend, dat we ons echt niet meer een band zonder Harry konden voorstellen. Aldoende stond het al rap vast dat we hem er voor vast bij wilden vragen. Tot onze grote opluchting zei hij 'ja'. We zijn dus nu compleet en hebben het ook nog gezellig met elkaar. Wat wil een bandje nou nog meer? Zegt u het maar!

Het Festival

Het festival speelt zich op een aantal geconcentreerde plekken in Liverpool af.

Zo is daar op de eerste plaats het Adelphi Hotel. Een chic en statig Victoriaans hotel dat het kloppend hart is van het festival. Hier vinden dagelijks vele optredens plaats in de over het hotel verspreid liggende bars zoals 'Cromptons' en 'Waves'. In de grote zaal zijn er beurzen, tentoonstellingen en een grote veiling.

De tweede belangrijke plek is natuurlijk Mathew Street met als belangrijkste locatie de wereldberoemde Cavern, waar het allemaal begon voor de Beatles. Recht daar tegenover bevindt zich, ook onder de grond, de Cavern Pub. Iets verder op in de straat is er een pub met een enorme afmeting, zich uitspreidend over twee panden, met de fraaie naam 'Rubber Soul'. Dit waren de belangrijkste locaties voor de deelnemende bands. Maar dat wil niet zeggen dat alle andere horeca gelegenheden in Mathew Street zich onbetuigd lieten. Vooral op de zaterdag, wanneer het Mathew Street Festival gehouden wordt, kun je over de hoofden lopen en hoor je uit iedere tent keihard Beatles muziek schallen.

Op de maandag is een groot deel van het centrum rond de Pier Head en het Albert Dock, de fraai gerenoveerde haven aan de Mersey, afgezet voor verkeer. Op die dag is het niet alleen Beatles dat de klok slaat, maar spelen de beste Tributes band op ieder gebied van de pop- en rockmuziek op enorme festivalpodia.

Zo ook onze goede vrienden van 'Dios Salve A La Reina', die 's middags daar een meer dan levensechte Queen show neerzette voor zo'n 20.000 mensen. Tussen de podia door zijn de straten veranderd in een kermis en het lijkt wel of de Liverpoolians dan ook veranderen in regelrechte

carnavalvierders! Het waanzinnig mooie Liverbuilding kijkt dan neer op het enorme feestgedruis.

Last but not least speelt het Empire Theatre nog een belangrijke rol. Dit enorme theater, vergelijkbaar met Theater Carré in Amsterdam, kan meer dan 1000 bezoekers herbergen. In totaal speelden de Beatles er 7 keer in hun carrière. Deze week was het podium gereserveerd voor bijzondere namen uit de geschiedenis van de Mersey Beat. Als deelnemers hadden we een aantal tickets gekregen en woonden we optredens bij van The Quarrymen (Lennon's oorspronkelijke band), Toni Sheridan en the Bootleg Beatles.

Het was aandoenlijk om The Quarrymen, de jeugdvrienden van John nog net zo onbeholpen muziek te zien maken als ze waarschijnlijk op hun 16e deden. De mannen op leeftijd deden het echter vol overgave waardoor het een bijzonder concert was. Toni Sheridan, waar de Beatles in Hamburg als begeleidingsband een album mee opnamen, was ronduit vervelend, ondanks zijn goede huidige begeleiders.

Rock muziek van het tweede garnituur waar we niet doorheen kwamen waardoor we legende Donovan als eindact maar voor gezien hielden. The Bootleg Beatles gaven inzicht hoe je volgens letter van de Beatles-wet kan musiceren. Echter, de routine van de heren zorgden ervoor dat het een wat zoutloos optreden bleef.

Onze Gigs!

Daar draaide het natuurlijk allemaal om! Dit was ons programma, zoals afgebeeld op de ruggen van onze T-shirts:

24-8: CAVERN pub:	1.00 am
25-8: ADELPHI Cromptons:	1.30 am
26-8: ADELPHI Waves:	0.00
27-8: RUBBER SOUL Mathew Street:	4.00 pm
27-8: ADELPHI Cromptons:	6.00 pm
27-8: CAVERN front:	8.00 pm
28-8: CAVERN front:	9.00 pm
28-8: CAVERN pub:	11.00 pm

Het verrukkelijke voor een band om in één week tijd zoveel te spelen is om snel te kunnen anticiperen op wat wel en niet werkt bij het publiek. Waar er vaart in een optreden moet en waar niet. Welke nummers wel aan slaan en welke niet. En als meest belangrijk onderdeel misschien wel, hoe je presentatie in elkaar moet zitten. Want als er één ding is dat we geleerd hebben is wel dat je het met goed musiceren alleen niet redt.

Ons zorgvuldige geselecteerde setlist bleek al bij het eerste optreden maar ten dele te werken. Hier en daar kwam het publiek los, terwijl op andere momenten het een beetje inzakte. Daarbij werden we gelijk geplaagd door technische problemen in de Cavern Pub. Daardoor verloor het optreden aan vaart. Een ander onvoorstelbare zaak was dat er daar zonder zangmonitoren gespeeld moest worden, waardoor we ons zelf nauwelijks hoorden zingen.

We waren als de dood dat dit op de andere locaties ook het geval zou zijn, maar gelukkig was het overall

tot in de puntjes geregeld. Wel moet gezegd, dat ondanks de tegenvallende apparatuur, de geluidsmannen van de Cavern Pub buitengewoon meewerkend waren; daar lag het niet aan.

De volgende dag likten we onze wonden en trokken we wijze lessen uit ons eerste optreden. Meer vaart in de show, andere en mindere presentatieteksten en ook minder Nederlands- en Duits-talig. Eén Duits en één Nederlands nummer vielen goed in de smaak als onverwachte wendingen in een optreden, maar daarnaast wilde het merendeel van het publiek toch vooral herkenning. Dat publiek bleek overigens meer uit Beatles liefhebbers te bestaan dan uit echte kenners die 'speciaaltjes' wilden, de uitzonderingen daar gelaten. De Rutles nummers en de twee Give Aways deden het van meet af aan uitstekend. Vooral Janneke's optreden met Goodbye bleek een schot in de roos te zijn waar ieder publiek die week van uit zijn dak ging.

Goedgemutst en goed voorbereid maakten we ons de volgende dag op voor ons volgende optreden in de Cromptons Bar in het Adelphi Hotel. Volgepakt met alle spullen, kwamen we bij het hotel aan en waren we in eerste instantie overdonderd door de grote hoeveelheid mensen die buiten stonden. Dat het zo druk zou zijn...!

Totdat bleek dat al die mensen naar buiten waren gestuurd nadat er een brandje was uitgebroken. Terwijl het miezerde stond iedereen zonder jas buiten na een snelle ontruiming door de brandweer, inclusief mensen in nachtkleding die van hun kamer waren gehaald. Hoewel het een klein brandje bleek te zijn, werden uiteindelijk alle optredens voor die avond gecancelld, waarna we teleurgesteld naar de campus terugkeerden en het met kaarsjes, drankjes en veel lol op een andere manier gezellig gingen maken.

We waren vervolgens gebrand om het volgende optreden tot een succes te maken. Opnieuw in The Adelphi, ditmaal in de Waves Bar, kwamen we de volgende dag tot een muzikale ontlading. Het geluid was fantastisch, het publiek enthousiast en we speelden vol overgave de sterren van de hemel. Na afloop zaten we vol van adrenaline waardoor we volledig in feeststemming waren geraakt. Later die avond trad misschien wel de meest bijzondere band van het festival op.

'Las Bestias' is een groepje jonge honden uit Argentinië, die zich gespecialiseerd hebben in het vroege werk van de Beatles van vóór hun doorbraak. Zo speelden ze veel werk uit de Hamburg tijd en bijna de integrale set die de Beatles tijdens de auditie voor Decca speelden op 1 januari 1962. De zanger was een regelrechte jonge uitvoering van Paul, die met het grootste gemak, virtuoos spelend op zijn 1967 Höfner bas, over het podium rondsprong. Binnen de kortste keren stonden wij met onze pints Engels bier op de dansvloer. De nacht was lang en onvergetelijk...

Zondag 27 augustus was ónze dag! Drie optredens, vlak na elkaar, waaronder ons debuut in het heilige der heiligen: The Cavern Club! Maar voor het zover was begonnen we allereerst in Rubber Soul in Mathew Street.

Het was er volgepakt met publiek dat op hetzelfde vloerniveau in een grote halve cirkel om ons heen

stond. Al weer meer geleerd door de ervaring van de vorige avond gingen we er vol enthousiasme tegenaan waardoor de katers van de avond ervoor bij sommigen van ons al snel verdwenen waren. Euforisch door het geslaagde optreden en het enthousiasme van de mensen sleepten we onze instrumenten naar het Adelphi Hotel waar we nu onze herkansing kregen in de Cromptons Bar, de plek waar we twee dagen eerder door de brand niet aan spelen toekwamen.

Ook dit was een geslaagd optreden hoewel het zondagse hotelpubliek wat bedaarder was dan wat we ondertussen gewend waren. Neemt niet weg dat we aardige reacties kregen.

The Cavern

Tja, hoe vat je het gevoel in woorden als je met je instrument in je hand de rijen voor de ingang van de Cavern passeert, de trappen afdaald tot diep onder de grond en je een weg baant door de mensenmassa door de van talloze historische foto's zo bekende ruimtes? Ondanks de krankzinnige hitte en luchtvochtigheid liep het kippenvel van sensatie over onze ruggen. Rechts achter het beroemde podium, met de vele gekleurde tegels met de namen van de beroemde acts die hier ooit stonden, was een kleine kleedruimte waar we ons voorbereidden op dat wat komen ging. Neil, een getapte Engelsman, was de stagemanager. Hij onderhield ons ondertussen met anekdotes over de grootheden die nog regelmatig de Cavern bezoeken.

En toen was het onze beurt! Zenuwachtig bouwden we zo snel mogelijk onze spullen op totdat Neil naar de microfoon kwam. Hij kondigde ons voor het tot de nok gevulde publiek op geroutineerde wijze aan, eindigend met "...and give them a big hand, from Holland, THE MAL EVANS MEMORIAL BAND!". Aftellen en gaan! De rest is een droom. Op het podium staan van de Cavern..., de gezichten van een razend enthousiast publiek, hard meezingend, dan weer lachend bij 'Sie liebt dich', verbazing en vrolijke gezichten bij The Rutles, en helemaal uit hun dak na Janneke's Goodbye.

Drie kwartier later was het voorbij. Terwijl het publiek bleef roepen om een toegift moesten we het veld ruimen. Sommigen van de band bleven nog wat dralen bij het afbreken van het instrumentarium om zolang mogelijk het moment op het podium vast te houden. Door de hitte drijfmat tot op de draad genoten we nog uren na in de Cavern. Het sprookje was uitgekomen.

Na opnieuw een kort nachtje brachten we de **maandag** door op het grote buitenfestival rond de Pier Head waar we genoten van talloze Tribute bands. In de avond hadden we nog twee fijne optredens te gaan. Allereerst nog een keertje de Cavern op een prima tijdstip: 9 uur 's avonds en daarna onze herkansing in de Cavern Pub waar we onze optredens aan het begin van de week nog wat haperend waren begonnen.

Het lijkt onmogelijk maar het gebeurde toch echt. De extase van de eerste keer Cavern werd overtroffen. Nog sneller doorspelen, nog meer interactie met het

publiek, zorgden ervoor dat het een daverend succes werd! Na afloop kwamen er mensen van uiteenlopende nationaliteiten op ons af om ons te complimenteren. En we moesten er zelfs aan om iemands shirt te signeren! Janneke moest haar handtekening zetten op een paar nieuwe Cavern drumsticks.

Veel tijd om na te genieten hadden we niet want we moesten door naar de Cavern Pub. Al onze nieuwe vrienden van zowel de Chileense als Argentijnse bands waren aanwezig en we wilden ons door niets of niemand uit het lood laten slaan om er een memorabel afscheidsoptreden van te maken. Aan de deur kregen we al te horen dat de band voor ons niet was doorgegaan dus of we onmiddellijk de bühne opwilden. Daar hadden we wel oren naar zodat ons reguliere optreden van 3 kwartier werd opgerekend naar 5 kwartier.

Zoals gebruikelijk openden we met Sgt. Pepper en With a little help for my friends. Daarna startten we onmiddellijk door naar de twee film titletracks: A Hard Days Night en Help, en tegen de tijd dat we aan het vijfde nummer begonnen stonden de mensen al op de banken.

Het optreden denderde voorbij, met als hekkensluiter een massaal meegezongen Hey Jude. Inmiddels redelijk doorgedraaid door de korte nachten en alle indrukken, gaven we ons over aan een geweldig feest dat duurde tot de zon al weer op was. Martin en Harry waren al wat eerder afgetaaid want voor hen gold dat zij om de boot terug te halen al weer om 8 uur 's morgens met de auto moesten vertrekken.

Epiloog

De droom was bijna over. Zowel het auto/boot duo als het vliegtuig trio waren daas van alle indrukken en de weinige slaap. Langzaam begon tijdens de terugreis de verwerking op gang te komen van deze krankzinnige en geweldige week.

Een ieder zou er op zijn of haar manier nog wel een tijdje mee bezig zijn. Soms een onverwachte glimlach, terugdenkend aan alle onderlinge grappen en grollen, een andere keer onverwachte beelden op het netvlies van optredens, gezichten of plekken.

En het heeft ons als groep nog hechter gemaakt; niet alleen muzikaal. Hoe vaak maak je zoiets ook mee als muzikant en Beatles fan? Tja, goede vraag, want als het aan ons ligt was dit slechts de eerste keer van een reeks en zijn we zeker volgend jaar weer van de partij.

Booklook

Being John Lennon

Auteur: Martin Dimery

Dit boek heeft niets van doen met noch John Lennon noch The Beatles anders dan dat de auteur als John Lennon speelt in de Sgt. Pepper's Only Dart Board Band. Dit is een van de vele cover bands die we vandaag de dag kennen. Maar het is zeker een amusant boek waar in de auteur een grappig dagboek bijhoudt gedurende heel 1999. Het behandelt de optredens die ze spelen, de afgezegde optreden, de

slechte kleding, zorgen dat je je vaste baan houdt, veranderingen in de bezetting, de balans zoeken tussen werk, hobby en getrouwd zijn, etc. Zonder twijfel zaken die bekend zijn bij veel van de cover bands die het circuit doen. Dus zeker niet essentieel voor de toegewijde Beatles fan, maar leuk om mee te nemen op vakantie voor een ontspannend stukje lezen.

Woman (The Incredible Life Of Yoko Ono)

Auteurs: Alan Clayton, Barb Jungr, Robb Johnson

Dit boek is in feite een werkstuk van 3 verschillende auteurs en is verdeeld in 4 secties: Before John (door Alan Clayton), John and Yoko (door Robb Johnson), After John (door Alan Clayton) & Art and Music (door Barb Jungr).

Omdat ik nog niet eerder een Yoko biografie had gelezen, vond ik het gedeelte 'Before John' het meest interessant. In dit deel kom je veel te weten over Yoko's jeugd, haar achtergrond in een familie van bankiers, de problemen die de familie had in de tweede wereld oorlog, en hoe ze naar de VS en Europa kwam en uiteindelijk John ontmoette. Het tweede gedeelte zal bekend zijn voor Beatle fans. Het is goed geschreven, maar brengt niets nieuws.

Het is het derde gedeelte dat teleur stelt. Op de achterkant wordt beloofd dat de jaren na John's dood in detail behandeld zullen worden. De 24 jaar na John's dood krijgen wel 21 bladzijden toe bedeed (dus nog geen bladzijde per jaar). De focus ligt sterk op Yoko's kunst (concerten, albums, performance art) en er wordt nauwelijks aandacht besteed aan Sean (laat staan Julian), haar geliefde Sam Hadvtoy, het uitbrengen van oud Lennon en Beatles materiaal, etc. Het vierde deel is een redelijk gedetailleerde inventarisatie van haar werk, maar met een sterke neiging om alles wat ze ooit gemaakt of gedaan heeft als geweldig, belangrijk of van grote invloed te bestempelen. Dat, dunkt mij, is een kwestie van smaak. De sectie met zwart/wit foto's midden in het boek is aardig, maar nergens staat ook maar enige informatie over waar en wanneer de foto's genomen zijn. Al met al was ik behoorlijk teleurgesteld in dit boek.

Les Beatles Et La France

Auteur: Thierry Liesenfeld

20 Juni, 1965, Palais des Sports, Parijs. De lichten weerkaatsen op zijn gitaar. Zijn vingers vormen een akkoord. Een geconcentreerde blik op het gezicht van George, terwijl hij over zijn schouder naar Paul kijkt. Achter hen, staart een camera man in hun richting terwijl zijn camera op iets heel anders gericht lijkt, weg van het toneel. The Beatles, nog maar een paar maanden verwijderd van hun triomf in Shea Stadium. En dat is slechts één van de vele, vele prachtige foto's die mijn aandacht trokken toen ik aan de bespreking van dit werkelijk uitmuntende boek werkte. Les Beatles et la France – sont des mots qui vont très bien ensemble (zoals de subtitel van dit boek luidt) behandelt iedere connectie die The Beatles met

Frankrijk hadden tot ze officieel uit elkaar gingen in 1970.

Ik geef toe dat ik dezer dagen eerder de voorkeur geef aan boeken die een specifiek onderwerp in de carrière van The Beatles behandelen dan aan de algemene biografieën die nog steeds uitkomen, en dit boek is een schoolvoorbeeld van hoe het gedaan moet worden!

Van John en Paul's bezoek aan Parijs in 1961 toen ze nog niet beroemd waren (met het geld dat John van tante Mimi had gekregen en waar de beroemde Beatles haarstijl ontstond) tot Ringo's bezoek aan Cannes in Mei 1970 en alles wat daar tussen ligt – het staat er allemaal in.

Er zijn gewoon te veel hoogtepunten in dit boek om ze allemaal te vermelden, maar ik zal er een paar noemen: De unieke periode van 3 weken dat The Beatles in het Olympia theater in Parijs speelden (14 Januari – 5 Februari 1964) krijgt in de meeste algemene biografieën een maximum van 2 bladzijden toebedeeld en wordt gewoonlijk overschaduwd door het feit dat 'I Want To Hold Your Hand' op nummer 1 kwam in de VS terwijl ze daar waren. Hier wordt het in ieder detail behandeld, van de aankomst van John, Paul en George op de 14^e en Ringo op de 15^e, de generale repetitie (met foto's die ik nog nooit gezien had) in Versailles, de concerten in het Olympia (2 per dag en bij gelegenheid zelfs 3 shows!), kopieën van originele kranten kritieken, hun verblijf in het George V hotel (waarvan de rekening bijna hoger was dan de £ 3.000 pond die ze verdienden – dus zo'n £ 75 per optreden).

En dit alles met een overvloed aan foto's van hun verblijf in Parijs en de concerten. Twee foto's die ik nog nooit gezien had van The Beatles tijdens een thee pauze in de Pathé-Marconi studios waar ze hun Duitse single opnamen (Sie Liebt Dich en Komm Gib Mir Deine Hand) plus de initiële versie van Can't Buy Me Love. Vervolgens de concerten uit 1965: Parijs, Lyon, Nice. Opnieuw met een overvloed aan foto's (waaronder wat prachtige backstage foto's van The Beatles die achter het gordijn wachten tot het tijd is om het podium op te gaan). Er zijn er echter maar 2 of 3 van het concert in Nice (de auteur heeft er niet meer kunnen vinden, ondanks dat hij er om geadverteerd had). Ieder detail staat er in – de hotels waar ze verbleven, welke kamers ze hadden, hoe laat hun vlucht uit Italië landde, noem maar op. Originele Franse kranten en tijdschrift kritieken van iedere plaat en film die ze maakten en ieder concert in Frankrijk. Vervolgens reproducties van de Franse (en sommige Belgische) singles en EP's die tijdens hun carrière werden uitgebracht.

Uiteraard ook een discografie (met beschrijving van variaties in hoesjes, labels, etc.) met een uitleg over de Odeon en EMI geschiedenis.

Een lijst met cover versies opgenomen door Franse en Canadese artiesten en alsof dat nog niet genoeg was een CD met 14 cover versies opgenomen tussen 1962 en 1970 plus nog eens 12 van na het uiteen gaan van The Beatles. Dikke pret! En er is nog veel meer, zoals ik al schreef, te veel om in deze bespreking te noemen. Al met al een belangrijk en compleet werk over de 'French Connections'.

Het grote nadeel voor veel van onze lezers zal zijn dat dit boek uitsluitend in het Frans verschenen is (en er staat ook geen Engelse versie gepland). Maar op grond van de prachtige en unieke foto's die het bevat en de gratis CD, zou ik zeggen dat dit boek het geld van iedere serieuze Beatle fan meer dan waard is. (de boven vermelde prijs is inclusief bezorgkosten als bij Saphyr besteld wordt).

John, Paul, George, Ringo & Me

Auteur: Tony Barrow

Tony Barrow was de pers officier van The Beatles tussen 1962 en 1968 en was natuurlijk onze gast tijdens de conventie van dit jaar.

Dus dit is weer eens een boek van iemand die echt nauw bij de Fab Four betrokken was tijdens de jaren van Beatlemania en ik moet zeggen dat ik dit soort boeken verre prefereer boven veel van de algemene biografieën die dezer dagen nog steeds op de argeloze Beatle fan worden afgevuurd.

In het voorwoord stelt de auteur duidelijk dat dit boek niet bedoeld is als een uitgebreide biografie van The Beatles, maar bedoeld is om Beatle fans een goede indruk te geven van wat voor soort mensen John, Paul, George en Ringo nu eigenlijk waren tijdens de jaren 60. En wat mij betreft, stelt het boek daarin niet teleur. Gelukkig is Tony het type mens dat destijds aantekeningen bijhield en dat helpt enorm bij de accurate van zijn herinneringen in dit boek (hoewel het ook fouten bevat, zoals ieder boek. Zo schrijft hij bijvoorbeeld op blz 241 dat John en Cynthia's scheiding in november 1969 werd uitgesproken, waar dat duidelijk 1968 moet zijn). Het boek is min of meer chronologisch, maar gelukkig aarzelt hij niet om je te laten weten wat er 'vervolgens gebeurde', ook niet als 'vervolgens' in feite jaren later is. Hierdoor krijg je een completer beeld.

Hoogtepunten voor mij zijn de hoofdstukken over ieder van The Beatles, de verschrikkelijke tijd die ze in Tokio en Manilla meemaakten, de problemen rond 'belangrijker dan Jezus' en hoe ze daar mee omgingen (vooral omdat John's excuus er zo anders uitkwam dan wat overeengekomen was in een unieke briefing voor de pers conferentie) en het verhaal over hoe Tony het laatste Beatles concert ooit (Candlestick Park, 29 augustus 1966) opnam op een cassette bandje.

Maar bovenal, de informatie die je door het hele boek tegen komt over hoe ze werkten om het positieve imago van The Beatles te bewaren, door ongewenste nieuws items uit de pers te houden (bij voorbeeld door er een positief exclusief nieuwtje voor terug te geven). Vooral dit is onthullend en bevestigt een flink aantal vermoedens die we al hadden. En ik denk dat de auteur gelijk heeft als hij schrijft dat dit vandaag de dag niet meer zou werken. Geschreven in een erg prettige stijl, is dit een boek dat iedere Beatle fan zou moeten lezen.

Living Life Without Loving The Beatles

Auteur: Gary Hall

Meestal is het schrijven van boekbesprekingen voor Beatles Unlimited een geweldige 'baan'. Maar soms zeer zeker niet. Dat is als je een boek als dit tegen

komt. Dit boek is een satirische zelf-hulp gids voor mensen die niet van The Beatles houden (zoals de auteur) en hun mening steeds maar weer tegenover verschillende types Beatles fans moeten verdedigen (de auteur maakt daarbij een onderverdeling tussen 1^e graads, 2^e graads, Cultuur Gieren, Nostalgische Dwazen, zij die op latere leeftijd fan geworden zijn, Musicus, Amerikaan en de volledig hopeloze Beatle Hoofden). Vervolgens biedt hij strategieën om het hoofd te bieden aan alles wat deze verschillende types te berde kunnen brengen om hun mening te verdedigen dat The Beatles de beste band ooit waren.

Dit is ongeveer een hoofdstuk lang bijna leuk. Dan vervalt het geheel slechts in herhalingen en blijkt dat de auteur, terwijl hij tegen de media Hype die The Beatles omgeeft strijdt, zelf ook dergelijke 'ongefundeerde' meningen heeft over andere bands en artiesten die hij wel bewondert. Afgezien van een hoofdstuk waarin hij Maxwell's Silver Hammer volledig aan flarden scheurt, is dit boek een verspilling van papier, tijd en geld.

The Beatles – Sent To Coventry

Auteur: Pete Chambers

Als je ooit eens een boek wil vinden geschreven en tot publicatie gedreven door een fan, dan is dit een perfect voorbeeld. Hoewel de titel 'sent to Coventry' gewoonlijk betekent 'genegeerd worden', doet de inhoud alles behalve de links tussen de stad Coventry en The Beatles negeren.

Het begint met te bewijzen dat er op 5 Oktober 1962 echt een Beatles Concert plaats had in de Co-op Hall in Nuneaton (zo'n 15km van Coventry). Dit was hun eerste concert in deze streek en schijnt een onderwerp van verhitte discussie geweest te zijn m.b.t. of dit concert ooit echt had plaats gehad.

Vervolgens beschrijft het de concerten in Coventry op 17 November 1962 (in de Matrix) en op 24 Februari 1963 (Coventry Theatre). Daarbij staan aardige foto's van de Theaters, concert foto's en de reproducties van de reclame posters.

Verder is zeker het stuk over het planten van de 'eikels voor vrede' door John en Yoko op 15 Juni 1968 bij de kathedraal van Coventry interessant om te lezen. En ook Yoko's vervolg bezoek op 14 oktober 2005 toen ze 2 Japanse Eiken wijdde in de tuin van de kathedraal ter gelegenheid van de Coventry Vredesmaand.

Het probleem is echter dat er verder niet veel over de links tussen de Beatles en Coventry te vertellen valt (Behalve een snelheidsbon die McCartney er in 1968 opliep). Het gevolg is (mede om het boek wat dikker te maken denk ik) dat vrij veel informatie er meerdere keren instaat. Desalniettemin een leuk boekje en zeker waard om eens naar uit te kijken.

Het Beatles Love interview CD met Paul McCartney, Ringo Starr, George & Giles Martin.

Met dank aan EMI Holland, vertaald door Suzanne Boer.

V: Hoe zijn the Beatles betrokken geraakt bij Cirque du Soleil en het maken van het album Love?

Ringo Starr: Dat is een aantal jaar geleden ontstaan, toen George Harrison een ontmoeting had met Guy Laliberté en zij tweeën zijn op het idee gekomen om Cirque iets te laten doen met Beatles muziek.

Paul McCartney: Dat idee werd de basis van de show en er was dus al een soort structuur. En zo begon het idee van een album. Het Beatles-album moest de soundtrack worden. Normaal heeft CDS een eigen band met live muziek, maar met de Beatles als basis moesten zij een soort sound-a-likes worden, met de originele opnamen.

V: Hoe zagen jullie dat proces aan het begin?

Ringo Starr: We wilden eerst de opnamen gewoon laten schoonmaken en technisch laten verbeteren en plotseling waren we een paar vergaderingen verder en zeiden "waarom laten we George Martin niet het één en ander opnieuw uitvinden".

Paul McCartney: "Laat hem er eens mee experimenteren, een beetje mee rommelen en zien waar George en Giles mee zouden komen." We wilden graag dat ze verder zouden gaan dan mogelijk was, en daar is dit album uit voort gekomen.

Ringo Starr: Het is niet zomaar schoongemaakt, door de mix zijn nu dingen te horen die nooit hoorbaar waren!

Paul McCartney: Dit project is meer gespecialiseerd en dat maakt het interessanter denk ik. Het remix-aspect ervan. Als alleen de tracks nogal sec digitaal geremastered zouden zijn en in een gekke volgorde gezet, dan zou het nooit zo bijzonder geworden zijn.

Ringo Starr: George had de geloofwaardigheid en zijn integriteit om dit goed te doen. We gaan zo ver terug met elkaar, kennen elkaar goed. We vertrouwen hem volledig en voldoende om hem deze job op zich te laten nemen.

V: Dus George en zoon Giles hebben niet alleen geremixt en geremastered, maar ook de liedjes door elkaar gehusseld. Wat zeiden de Beatles daarover?

Ringo Starr: George heeft een voorbeeld-opname gemaakt van 10 minuten en toen hebben Paul en ik daarnaar geluisterd.

Paul McCartney: Wel, zoals ik al zei hebben wij die toestemming gegeven om zo experimenteel mogelijk te zijn. Ze gaven ons een kleine demo en toen hoorden we Within You Without You met de drums van Tomorrow Never Knows, en een gitaar van weer ergens anders... Dat was precies waar we over hadden gesproken. En ik denk dat we allemaal verbaasd waren over hoe goed dit werkte. Gedeeltelijk doordat zij goed weten waar ze mee bezig zijn en ook omdat wij destijds zulk goed materiaal hebben opgenomen.

Ringo Starr: We wilden alleen alvast wat horen om tussentijds te checken, maar echt grote wijzigingen waren absoluut niet nodig. Ze deden het goed, naar onze wens. Het was niet nodig om ons zorgen te maken.

V: Dus Paul, er is nieuwe technologie gebruikt om het Love album te produceren. Ik neem aan dat het hielp om de opnamen te verbeteren die destijds zijn gemaakt, maar waarvan de kwaliteiten gedeeltelijk verborgen bleven door de beperkingen van de opname-apparatuur uit de sixties?

Paul McCartney: Ja weet je, één van de voordelen van opnemen in die tijd was dat juist door die beperkingen je alleen dat opneemt wat je wilt. Alleen maar een gitaar. Dus geen bijgeluiden als sissen of neuriën. Nu je de opnamen gaat oppoetsen en doorlichten krijg je elk klein detail dat er was in die kamer ook op band. Vergelijk dat eens met documenten die er nog zijn over Churchill of de schrijver Tolstoi. De documenten zijn in de musea, maar worden er alleen maar slechter op. Bruiner en kreukeliger. Ons Beatles materiaal wordt er alleen maar mooier op, glanzender, nieuwer en schoner. Het is magie!

V: Maar wat is je reactie op diegenen die zeggen: ga niet rommelen met magisch materiaal?

Paul McCartney: Ik denk dat er genoeg mensen zijn die zo denken, de puristen. Ze willen het alleen horen zoals het was. Zo bestaat het ook nog steeds, en ik zou zeggen draai je vinylplaten. Daar heb ik geen enkel probleem mee. Maar wij stimuleren juist om eens verder te gaan met het opgenomen materiaal. Beide mogelijkheden zijn nu beschikbaar, het origineel zoals het was en de opgepoetste variant.

V: En tenslotte Ringo, ben je er gelukkig mee dat de muziek van de Beatles niet ligt te verstoffen in een museum?

Ringo Starr: Ik vind het geweldig dat de Beatlesnummers worden "verdiept" op deze manier. We kennen de originele Beatlesliedjes. Die zullen er altijd zijn als je wilt. Maar dit is een nieuwe ervaring. Ik vind het ongelooflijk zoals ze nu klinken. Er zijn tegenwoordig nog steeds genoeg bands die precies zo willen klinken. Ik denk dat het onze verdienste is geweest om zulke geweldige muziek te hebben nagelaten. Muziek die nog steeds relevant is en altijd nog zo ontzettend fris en hedendaags aandoet. Wat een band! wat een band! Te gek, zeg laten we gaan. Vrede en liefde.

V: George, was het geen raar gevoel om in de Beatles-archieven te duiken en te luisteren naar al die banden, waar u zoveel herinneringen aan heeft? Muziek die de wereld voor altijd veranderd heeft?

George Martin: Het was erg emotioneel om terug te gaan naar die tijd, maar ik had natuurlijk Giles bij me om te helpen. Zijn hulp was cruciaal, want het eerste dat hij heeft gedaan was al het bandmateriaal digitaliseren en in de computer zetten. Belangrijk, want sommige van de originele banden zijn erg fragiel en vatbaar voor schade. Ze zijn meer dan 40 jaar oud! Ik was zeer verrast met hoe fris en modern ze klonken bij eerste beluistering. Als je nu, vandaag een

liedje als A Day In The Life of While My Guitar Gently Weeps zou opnemen hiernaast in studio 2 zou het net zó klinken. Stel dat ik nu met meer dan 4 sporen Sergeant Pepper zou opnemen, het zou er niet beter op worden. De muziek was zo goed, dat zelfs met een middelmatige technicus het liedje de tand des tijds zou hebben overleefd.

V: Okay, we hebben 26 liedjes te bespreken die op het Love album staan; plus natuurlijk alle commentaren en referenties die gaan over het feit dat Love veel meer is dan een simpele remix. Verzamelen, toevoegen, editen, mixen en in het algemeen het toevoegen van een beetje magie is altijd in handen geweest van George Martin, maar nu ook van zijn zoon Giles. Vertel ons eens Giles, hoe veel tijd heeft het hele project in beslag genomen?

Giles Martin: We zijn begonnen in november 2003. We hebben eerst een demo gemaakt, om te kijken of we een eerste toestemming konden krijgen om er definitief mee verder te gaan. De stafleden van Apple, Paul, Ringo, Olivia en Yoko moesten zich ook kunnen vinden in de manier waarop wij de muziek wilden bewerken. Het is hun domein tenslotte. Dus we hebben een demo gemaakt van plusminus 13 minuten. Een voorbeeld van hoe de show zou kunnen beginnen, het is ook in het album het begin gebleven. Iedereen hoorde het en ze gaven een soort van applausje. Ze waren verrast en opgetogen. Daarna zijn we ermee naar Cirque gestapt en in totaal heeft het drie jaar gekost.

V: Ok, laten we eens track voor track bekijken. Track 1 is Because: die fantastische a capella stemmen, wat een opening. Heb je hier vocalen toegevoegd?

George Martin: Nee, dit zijn de originele stemmen zoals we die toen hebben opgenomen. Because is ontstaan doordat John had geluisterd naar Beethoven's Mondschein Sonate. Eerst namen we de drie stemmen op van John, Paul en George. Daarna hebben we de harmonieën tussen de drie iets veranderd en over de eerste take gedubt. Dat om het iets voller te maken. Daarna kwam er nog één track overheen van de drie stemmen. Dus drie sporen van drie stemmen. Zo was het toen en zo staat het nu op het album, daar is niets aan veranderd.

V: Track 2 is Get Back, behalve dat het lijkt te beginnen met het openingsaccoord van Hard Day's Night.

George Martin: Nou, het akkoord is gebaseerd op A Hard Day's Night, maar heeft andere dingen in zich. Het idee met Get Back, het idee met die opening is om een live Beatles performance gevoel te creëren (...) Get Back komt uit in Ringo's geweldige drum solo met wat gitaar aan het eind en vliegt samen met de menigte in het Shea Stadium, en het is het begin van het live-gedeelte.

V: Track 3 Glass Onion, plus wat nog meer Giles?

Giles Martin: Glass Onion was de counterpart van Get Back en de show heeft zoals je weet zang. We maakten een soort geluidsgordijn, een combinatie van geluidseffecten, trompetten van Magical Mystery Tour, drums van de Sgt. Pepper reprise, orkesten andersom gespeeld en for the record dachten we: laten we John er ook bij zingen, omdat het een geweldige zangpartij is. Glass Onion is een te gekke groove.

V: Nu Eleanor Rigby, één van de beste ballads ooit. George heb je nog extra strijkers toegevoegd, of zijn dit de originele opnamen?

George Martin: Het is precies dezelfde instrumentatie. Het werkt hier goed, omdat het oorspronkelijk was opgenomen met een microfoon dicht bij ieder afzonderlijk instrument. Je hoort als het ware de beweging van de strijkstok op de snaar. Toen ik de score schreef was ik erg beïnvloed door Bernard Herrman (componist van de filmmuziek van Hitchcock's Psycho). Ik wilde de score heel erg exact, precies laten klinken en dat hoor je nog steeds terug.

V: Ik vond dat verbazingwekkend want ik las een recensie die geschreven was door iemand die zo jong was in die tijd.

George Martin: Hij was jong, toen ik George en Paul ontmoette voor de eerste keer, waren ze allebei 19!

V: Nummer 5 is I Am The Walrus, een typisch John Lennon liedje misschien en in geen geval simpel...

George Martin: I Am The Walrus is één van meest gecompliceerde liedjes die we ooit hebben opgenomen en een briljant werkje.

Giles Martin: Op het album komt het na Eleanor Rigby en bij het begin van dit nummer hebben we de gitaar van Julia gebruikt. En I Am The Walrus klinkt dreigend, alsof er iets ergs staat te gebeuren. Het is ongelooflijk hoe tijdloos dit klinkt. Het is bijna 40 jaar oud, maar zo lijkt het helemaal niet. In ieder geval zijn de intenties en gedachten erachter erg bijzonder. Het is een intens nummer en bijna agressief. Wij hebben misschien nog iets meer bijgedragen aan die agressiviteit.

V: De volgende is één van de Merseybeat liedjes: I Want To Hold Your Hand.

Giles Martin: We hadden nog geen vroeg werk op het album dus we hebben wat rock 'n roll geïntroduceerd door er een live gevoel bij te geven van het Hollywood Bowl concert. Wat mensen eigenlijk horen zijn twee versies van I Want To Hold Your Hand tegelijkertijd: één studio en één live versie over elkaar heen.

George Martin: We hebben ons best gedaan om iedere milliseconde van het geluid van beide versies gelijk te krijgen. Met de huidige technologie kan dat. We hebben hier en daar kleine aanpassingen gedaan en zo ervaar je het als luisteraar toch als live in de

Hollywood Bowl en met betere kwaliteit als in de studio.

V: Drive My Car is de volgende! Erg vrolijk, goed geslaagd George!

George Martin: Het is eigenlijk een dansliedje, een gezellig dansliedje. We kregen een enthousiaste sound en door ze allemaal achter elkaar te monteren werkte het veel effectiever dan de originelen. Het origineel van Drive My Car is maar 2.20 minuten. De originelen hebben alle drie hetzelfde tempo. Ze zijn destijds achter elkaar opgenomen in een tijd van een uur of twee. Allemaal in één take, dus het waren eigenlijk live opnamen!

V: En wat betreft Gnik Nus (probeer het eens andersom te lezen!)

Giles Martin: Gnik Nus is Sun King andersom. Het heeft ook het grootste drumgeluid van alle Beatles opnamen en ik dacht dat het wel leuk zou zijn om het bekken eens achteruit op te nemen en af te spelen. Toen was ik per ongeluk ook de backing vocals achteruit aan het spelen en het leek wel een heel nieuw nummer. Net op dat moment kwam mijn vader binnen en ik zei "moet je dit horen, dit moet je eens beluisteren!" En hij zei dat is geweldig. Dat is precies wat John leuk gevonden zou hebben. Dus we hebben dat verwerkt in Gnik Nus.

George Martin: Dat brengt ons naar dat prachtige liedje van George, goed. Ik hoop dat het vorige is begrepen (redactie: een woordgrapje van George Martin. Hij zei namelijk "I hope that this is sunk in" en dat klinkt hetzelfde als Sun King).

V: Track 9 is de mooiste die Harrison ooit schreef: Something!

George Martin: Dit nummer overstijgt vele andere. Het was een prachtig liefdesliedje en ik componeerde de achtergrond-score, de strijkers. George speelde zelf gitaar. Frank Sinatra zei van dit liedje dat het één van de mooiste liefdesliedjes is die er zijn.

V: Nummer 10 is een medley van Being For The Benefit Of Mr. Kite, I Want You She's So Heavy en Helter Skelter, pfiew!

George Martin: Mr. Kite is natuurlijk de basis van dit alles. Dat was sowieso al een behoorlijk ingewikkeld stuk opname-geweld met al die verschillende geluiden, vliegen en andere effecten en daar overheen dat stampende karakter van het hele nummer. Moeilijker dan we dachten.

Giles Martin: Het begon met Blue Jay Way dat op zich een spannend nummer is. Het leek goed te werken en gooiden daar Nowhere Man overheen om het nog wat griezeliger te maken. Het moest het effect krijgen dat John de spreekstalmeester was van dit vreemde circus. Uiteindelijk hebben we ook nog She's So Heavy en Helter Skelter erin verwerkt.

V: En dan de titelsong van de film Help!

George Martin: Help was destijds natuurlijk speciaal geschreven voor de film. En het was John die met de titelsong kwam. De film heette toen namelijk nog geen Help! Dat liedje maakte meteen de titel. We konden niet zo erg spelen met Help! Het liedje staat op één track. Je kan de verschillende instrumenten dus niet uit elkaar halen. En je kan niet de drums van een ander liedje erin verwerken.

Giles Martin: We hebben het wel verdubbeld. Ik heb hem meerdere keren over elkaar opgenomen. Het is een soort overgang. Het is één van de laatste Mersey beat-achtige songs. Na alle chaos van het voorgaande nummer was het wel prettig om een recht-toe-recht-aan Beatle liedje te horen.

V: En dan twee van de meest aangrijpende songs ooit geschreven: Blackbird en Yesterday

George Martin: Ik heb altijd gehouden van de finger-picking stijl gitaar spelen van John en Paul. En toen Paul Blackbird speelde was het gewoon zo'n simpele manier om een liedje uit te voeren, alleen hij, de maat aangevend met zijn voet. En op het album hebben we alleen de gitaarpartij gebruikt, zonder stem! Maar we wilden er toch iets meer mee en toen bedachten we om het laten overlopen in Yesterday, zonder dat het publiek het op zou vallen. Om dat te kunnen doen, moesten we de liedjes allebei in de juiste toonsoort (leren) zetten. Blackbird in de huidige versie staat dus in een lagere toonsoort dan het origineel.

V: En wat is er gebeurd met Strawberry Fields, Giles?

Giles Martin: Nou je weet dat Strawberry Fields een heel belangrijk nummer is.

George Martin: We zaten nogal met het eind van Strawberry fields: een fade-out. Dat kan niet in een live show, dus dat eind moest anders. Het moest overlopen in een ander nummer en dat was gevaarlijk om te doen. En het begin is alleen maar een band, een demotape met John en mij in de studio, meer niet. Maar niemand had dat ooit gehoord.

Giles Martin: En het was net als bij Anthology, die verschillende versies en ik zei tegen pa: "waarom maken we er niet één lange versie van? Zodat je de overgangen niet hoort"

V: Nu met Within You Without You en Tomorrow Never Knows komen we met Harrison die zich heeft laten beïnvloeden door Oosterse muziekstijlen en filosofie.

George Martin: George was altijd aan het experimenteren met een Indiase sound en Within You Without You was typisch iets voor hem in die tijd. En dan komt mijn zoon en die zegt zullen we hier wat andere ritmes in gooien? Denk je echt, dacht ik nog. Giles heeft de drums genomen van Tomorrow Never Knows en over het hele nummer W.Y.W.Y. gelegd. En ik vind het één van de beste nummers geworden. Ik zou willen dat ik het op Sgt. Pepper had kunnen zetten!

V: Lucy In The Sky With Diamonds is track nummer 15.

Giles Martin: Met Lucy had ik het idee om de keyboards te laten domineren. We ontdekten dat door de keyboard-gedeelten in stukjes te hakken, het nummer zou winnen aan variatie. De stukjes klonken als sterretjes. Omdat de sterrenstukjes iets te veel en te blij werden hebben we een laag klinkend deel eronder gelegd. Dat is eigenlijk de lage orgelpartij van Old Brown Shoe.

V: In Octopus's Garden kan Ringo zich vocaal uitleven. Wat is er verder mee gebeurd?

Giles Martin: Ik vond het wel een goed idee om hem alleen te laten beginnen. Ringo heeft een stem die je uit duizenden herkent, zodra hij begint te zingen. Ik heb er een beetje mee gespeeld en toen heb ik zodra het refrein begint de drums van Lovely Rita meter maid erin verwerkt. Het is een geweldige drumpartij. Het maakt het nummer een stuk pittiger, harder.

V: Lady Madonna is de volgende.

Giles Martin: Ik wilde ergens in de show Hey Bulldog hebben. Dat werd het stuk vóór Lady Madonna. Daartussen zit Billy Preston. Hij maakt een mooie overgang tussen de 2 nummers. Aan het eind zit dan weer de gitaarsolo van Eric Clapton uit While My Guitar Gently Weeps.

George Martin: Weet je, je vertelt ze alle geheimen!
Giles Martin: Het is alleen de lijm tussen de nummers.

V: Een andere hele mooie van George Harrison: Here Comes The Sun. Wat is hiermee gedaan?

Giles Martin: We dachten dat we een 'chant', een soort spreekkoor hadden met Sun Sun Sun, die eigenlijk iets vertraagd is. We hebben het achteruit afgespeeld en toen werd het iets als Nurse Nurse Nurse, dus dat hebben we weer teruggedraaid. We wilden gewoon onderzoeken of dat als je iets verandert, hoe klein ook, aan iets heel bekends, dat mensen dan aandachtiger gaan luisteren. En mensen doen dat inderdaad.

V: Come Together met stukjes Cry Baby Cry, kunnen we als luisteraar dat er ook uithalen?

Giles Martin: Gek genoeg heet de track eigenlijk Can You Take Me Back en die staat aan het eind van Cry Baby Cry op het White Album. Het is Paul die met een soort falsetstem zingt. Dat was dat, dat was eigenlijk het eind van een cirkel en een overgang naar Revolution. Een beetje vreemde spannende overgang. Ik wilde daar wat verstorende factoren. Het heeft de opbouw van A Day In The Life. Het leek een beetje op een gospel plaat.

V: Revolution is nummer 20 op de cd. Gaf dit nummer jullie problemen?

Giles Martin: Revolution was nogal tricky, omdat het niet in één duidelijk bepaalde toonsoort staat. We

hebben niet de toonsoort veranderd van de songs die er al waren. Maar Here Comes The Sun is eigenlijk een accoord in A. De master tape is dat ook dus dat klopte wel met elkaar. Revolution is zoiets als A en B mineur, denk ik.

V: Nu we de finale naderen, een beetje meer van de Beatles beat. Ingevlogen van Miami Beach BOAC, de response aan Chuck Berry's Back In The U.S.A. Track 21 is Back In The U.S.S.R.

George Martin: The Revolution en Back In The USSR zijn aan elkaar verbonden. Ze zijn 2 kanten van dezelfde munt, John en Paul met elk hun eigen rocknummer. Ze doen het erg goed. He is een weerspiegeling van alle experimenten die we hebben gedaan. Nu en toen, samen met de Beatles. Dit is het beste daarvan, gewoon de band die speelt.

V: De Show wordt wat minder heftig, met While My Guitter Gently Weeps. Prachtig.

George Martin: Het is de demo van George zelf, die ook op Anthology staat. Iemand wilde mij een score, een achtergrondpartij laten schrijven voor dit liedje en ik was geschokt. Ik dacht dat ik nooit meer een score voor George zou schrijven na zijn overlijden. Het moest voldoen aan de wens van Olivia Harrison en aan de wensen van de show. Als eerste kwam Olivia luisteren naar de sessie en ik kon aan haar gezicht zien dat ze het goed vond. Het was oké. En iedereen vindt dat het goed is gelukt.

V: De volgorde die is aangehouden, de manier waarop de liedjes in elkaar overgaan, maakt het een Beatles live concert ...

George Martin: Ik denk dat de volgorde van de snellere songs iets is dat de Beatles ook zo zouden hebben gedaan. Maar het is belangrijk je te realiseren dat de andere songs het nu ook goed doen bij het publiek, juist doordat ze tussen de andere staan. Dus A Day In The Life is een fantastische sound.

Giles Martin: Het is grappig ons te realiseren wat we allemaal konden doen met A Day In The Life. We hebben het niet gedaan omdat juist dat nummer alles belichaamt wat de Beatles deden, konden en waren, samengebond in één lied.

V: Hey Jude. Eén van de geweldige meezingers ...

George Martin: Hey Jude, weet je, mensen kunnen het niet laten om aan het eind toch die "na na na" mee te gaan zingen.

Giles Martin: Hey Jude was leuk om te doen, omdat het een stuk korter moest. Als je luistert naar Paul's versie bij de Super Bowl, merk je dat hij een couplet heeft weggelaten. We hebben daar de drums van Magical Mystery Tour bijgezet, in feite een baslijn van verderop in het nummer waar het hele groovy baslijn is. Hey Jude is een lied dat iedereen kent en altijd fijn om weer te horen.

V: En dan vallen we in de reprise van Sgt. Pepper, zonder de 7 minuten van Hey Jude waar we aan gewend waren...

Giles Martin: We wilden Hey Jude niet laten eindigen in een fade-out of zo dus we lieten het overlopen in een reprise van Sgt. Pepper.

George Martin: En dat werkt want de reprise is een up-tempo stukje en het is geschikt om te laten overgaan in de allerlaatste track: All You Need Is Love.

V: En hoe anders kan je dit album oftewel Las Vegas show laten eindigen dan met All you Need...

George Martin: Je kan het bijna net anders laten eindigen dan met All You Need Is Love. De reden is dat het gewoon een logisch einde is. Iets anders kon niet.

Giles Martin: All You Need Is Love geeft een geweldig gevoel aan het eind. We wilden er een stukje in monteren waarin de Beatles zeggen: goedenacht, heel erg bedankt en god bless. Ik heb al hun live concerten nageluisterd en ik heb geen moment kunnen vinden waarin ze dat zeggen. Er zijn de stemmen aan het eind waar de laatste akkoorden van Good Night te horen zijn. Dat fragment is van een kerst-cd waarin je hoort "doe het rode licht uit". En dat geeft ook het eind aan van de show.

Ik denk dat het publiek daarom ook zo geëmotioneerd raakt. Je bent even uit de huidige wereld gestapt, je luistert naar deze muziek, deze wereld voor 78 minuten en als het eindigt dan realiseer je je pas dat de Beatles zijn gestopt. Ze spelen niet meer, het is een herinnering geworden.

BULPS

Beatles Unlimited LP Service.

Voor info en bestellingen: Tom Weel - Adastraat 30 - 7607 HB Almelo - tomtom@home.nl Kijk ook voor aanvullingen op de volgende lijst.regelmatig op mijn website (<http://members.home.nl/tomtom>)

DVD's / LP's (Beatles + Related / Solo + Related / Covers / Soundalikes / Tributes) / Singles (Beatles + Related / Solo + Related / Covers / Soundalikes / Tributes) / CD's (Beatles + Related / Solo + Related / Covers / Soundalikes / Tributes) / Cassettes / Books, Posters, Rest.

DVD'S BEATLES/SOLO: * Beatles - A Hard Day's Night (1 disc version) E10 * Beatles - Anthology Part 1/2 E10 * Shanghai Surprise (incl. George Harrison music!) + Goosed on 1 DVD E10 * Beatles - On The Road E10 * Ringo Starr - And His All Starr Band E10 * Ringo Starr - And His NEW All Starr Band E10 * Ringo Starr - And His NEW All Starr Band E10 *

LP'S BEATLES/RELATED * Hard Day's night (Russia) E10 * A taste of honey (Russian sampler) E10 * A taste of honey (Russian sampler) E10 * Sgt Pepper E2 * 1962-1966 E10 * 1962-1966 (only 1 LP) E2 *

LP'S HARRISON/RELATED * T706 Golden Avatar - A Change Of Heart (thanks George) E2 * W23 Golden Avatar - A Change Of Heart (thanks George) E2 * W24 Golden Avatar - A Change Of Heart (thanks George) E2 * Golden Avatar - A Change Of Heart (thanks George) E2 * Cheech & Chong – Los Cochinos (incl. George) E20 * Rasa - Everything You See Is Me (Thanks George) E3 * Dasanudasa - Ras Mandal Reggae (Thanks George) E5

LP'S LENNON/RELATED * Julian Lennon – Valotte (Russia) E5 * Julian Lennon – Valotte (Russia) E5 * Julian Lennon – Valotte (Russia) E5 * T42 Harry Nilsson - Pussycats E2 * T49,50,51,52 Yoko Ono - Season Of Glass (Ger) E1 * W59 Shaved fish (NL) E5 * Best Of Bowie (incl Lennon+Fame) E5 * Every Man Has A Woman (woc) E5

LP'S MCCARTNEY/RELATED * T65 London Town (NL) E2 * T516 London Town E2 * T517 London Town E2 * Choba B CCCP 2 versions LP's (11 tracks + 13 tracks) E20 * Flowers in the dirt (Russia) E8 * Flowers in the dirt (Russia) E8 * Band on the run (USA, incl. Helen Wheels) E15 * McCartney (NL) E5 * T842 Michael Schenker Group – MSG (thanks Paul) E2 * The Summit (incl. Jet) E1 * James Bond Grootste Hits (incl. Wings Live And Let Die) E2 * Godley & Creme – Freeze Frame (incl. Paul) E5 * At The Speed Of Sound E2 * Donovan - Barabajagal (incl. Paul McCartney) E7,50 * Adam Faith - I Survive (incl. McCartney) E10 * Various Artists - Filmtracks 2LP (incl. P.McC. theme from Honorary Consul - John Williams; Freedom (Water); Always Look On The Bright Side) E10 * Do They Know It's Christmas 12" (incl Paul) E7,50

LP'S STARR/RELATED * T519 Rotogravure E2 * Ian McLagan – Troublemaker (+Ringo) E20

LP'S COVERS * T18 All This and World War II (Beatlescovers) (2-LP) E5 * All This and World War II (Beatlescovers) (2-LP) E5 * T351 Stars On 45 Long Play Album (NL) E2 * T409 Cilla Black - Sings A Rainbow (incl. Yesterday, prod. G. Martin) E2 * T480 Royal Philharmonic Orch. - Plays Beatles 20th anniversary E5 * T577 Stars On 45 - Stars On 45 12" Maxi Single (NL) E2 * T583 Stars On 45 Longplay Album E2 * T788 Royal Philharmonic Orch. – 25 th. anniversary E5 * T846 Louis van Dyke – Plays Beatles E2 * Louis van Dyke – Plays Beatles E2 * Louis van Dyke – Plays Beatles E2 * Louis van Dyke – Plays Beatles E2 * Louis van Dyke – Plays Beatles E2 * Louis van Dyke – Plays Beatles E2 * W17 Roxy Music – High Road Live 12" (Jealous Guy) E2 * W25 All This and World War II (Box Set) E10 * Salt N Pepa – Twist and shout 3 versions 12" E3 * Torero Band - Lennon & McCartney Tijuana Style E3 * Torero Band - Lennon & McCartney Tijuana Style E3 * Torero Band - Lennon & McCartney Tijuana Style E3 * Jose Feliciano – 10 to 23 (incl. 3 Beatles covers) E1 * Sgt Pepper (Soundtrack 2LP, without poster) E3 * Rob Agerbeek – Beatles Boogies LP E7 * Stars On 45 Vol. II (various artists, Abba) E2 * Frank Chacksfield - Plays The Beatles Songbook (fold-out sleeve!) E3 * Various (Motown) artists - El Sello Negro Interpreta Lennon Y

Mccartney (Uru) E7 * Franck Pourcel - Meets The Beatles E5 * Sarah Vaughan - Songs Of The Beatles E5 * Strings For Pleasure - Play The Music Of J.P.G&R E5 * Franck Chacksfield - Plays The Beatles Songbook E10 * Joshua Rifkin - Baroque Beatles Songbook E15 * Hollyridge Strings - Beatles Songbook E10 * Stars On 45 (USSR version) E5 * Stars On 45 (USSR version) E5 * Strings For Pleasure - Play The Music Of J.P.G&R E5 * Tina Turner - Help (12"Maxi) E5 * Various Artists - The Best Of Lennon-McCartney (Dutch CBS artists) E7 * Percy Faith Strings - The Beatles Album (Beatles in clouds colours) E5 * Festival Of Today's Hits (The Great Idols Of Today, one side Beatles covers) E7 * Sgt Pepper (Soundtrack 2LP, without poster) E3 * Merseyboys - 15 Great Songs Composed By John Paul George E10 * Cyril Ornadel - Hits Of The Beatles (Uruguay, writing on cover) E3 * Ena Baga - The Happy Hammond Plays Lennon & McCartney E10 * Ena Baga - The Happy Hammond Plays Lennon & McCartney E10 * The Great Idols Of Today (1 side Beatles covers) E5 * Jose Marcello - Big Band And The Beatles E5 * Various Artists - Top Of The World 2LP E7 * Hobo's - Sounds Like The Beatles E10 * Stars Sing Lennon / McCartney (mfp) E8

LP'S SOUNDALIKES * Greatest Hits Vol. 5 (incl. Smyle – Crazy Lazy Little Miss) E1 * Pilot - From The Album Of The Same Name E5 * Klaatu - Endangered Species E5

SINGLES HARRISON/RELATED * Nilsson – You're breakin' my heart / Spaceman (incl. George & Ringo) (pc) * Monty Python – Always look on the bright side (incl. George) (pc)

SINGLES LENNON/RELATED * T526 Instant karma (Dui) E1 * Happy Xmas E2 * Just Like Starting Over (pc) E2

SINGLES MCCARTNEY/RELATED * T127,128 Mull of Kintyre / girls school (Dui) E1 * T129 Mull of Kintyre / girls school (NL) E1 * T296 Mull of Kintyre (UK) E1 * T531 Mull of kintyre (NL) E1 * Band on the run (NL) E1 * Mrs. Vanderbilt E1 * Adam Faith - I Survived / In Your Life E2 * McCartney+Jackson - The girl is mine (pc) E4 * Do They Know It's Christmas? (pc) E2 * Roy Harper – One of those days in England (incl. Paul) (pc)

SINGLES STARR/RELATED * T353 It don't come easy / Early 1970 (NL) E1 * It don't come easy / Early 1970 E1

SINGLES APPLE/RELATED * T98 Cilla Black - Surround yourself with sorrow (NL) E1 * T431 Nilsson - Coconut/Down (Dui,pc) E1 * T432 Nilsson - Remember/lottery song (Dui,pc) E1 * Nilsson – All I think about is you (pc) E3 * Nilsson – Makin' whoopie (pc) E3 * Nilsson – Without you (pc) E3 * Badfinger - No matter what / carry on till tomorrow (labelcover) E3 * James Taylor – Carolina in my mind (Apple, incl. Paul) (nc)

SINGLES COVERS * T676 Joe Cocker - With a little help (NL) E1 * T766 Overlanders - Michelle (NL) E1 * Cilla Black - Yesterday E2 * Cafe Creme - Unlimited Citations (Uruguay version) E1 * Ferry Aid Let It Be E3 * Ferry Aid Let It Be E2 * Robin Gibb - Oh Darling / Bee Gees - She's leaving home (pc) E3 * Miracle Workers - Something E2 * Everly Brothers - On the wings of a nightingale (pc) E5 * Stars On 45 - Stars On 45 (pc) E2 * Highlights - Hello Little Girl E1 * Jose Feliciano - Help EP (+ La Montana, Georgia, I got a woman) (Uruguay) E5 * Marianne Faithfull - Yesterday (nc) * Rita Reys - Can't buy me love / All my loving (pc) * Various artists - 6 Top Hits From England EP (incl. Another Day) (pc) * John and Henry - Wessa Top Tophits EP (incl. We can work it out, Yesterday) (pc) * Fats Domino - Lovely Rita (pc) E4

SINGLES SOUNDALIKES * Monsoon - Ever so lonely (pc, nl) E1 * T236 Klaatu - Routine day E1 * Klaatu - I can't help it (pc, nl) E2 * T709 Pilot - Magic / just let me be E1 * Monsoon - Ever so lonely (pc, nl) E1 * T837 Nick Nicely - DCT Dreams (pc) E1 * Smyle - It's gonna be alright (pc) E2 * Monsoon - Ever so lonely (pc, nl) E1 * Nick Nicely - DCT Dreams (pc) E1 * Smyle - It's gonna be alright (pc) E2 * Smyle - The Tandem (pc) E2 * Buddy Odor - Buddy Odor Is A Gas (Beatles Parody sleeve) E1 * Nick Nicely - DCT Dreams (Lennon soundalike) (pc) E2 * Nick Nicely - DCT Dreams (Lennon soundalike) (pc) E2

SINGLES TRIBUTES * Iren Koster - We won't say goodbye John (pc) E1 * Iren Koster - We won't say goodbye John E0,50 * House of Love - Beatles and the Stones (pc) E2

CD'S BEATLES/RELATED * Beatles 2 (mp3 disc incl. Past masters, BBC, Anthologies, Russia) E20 * Yellow Submarine Songbook (Russia) E15 * MISPRINT Anthology 1 (CD 2 only; mentions Anthology 2!!) BID * Hard Day's Night / For Sale (2 on 1 CD, Russia) E20 * The Beatles CD 1 (mp3 disc first Beatles albums) E15 * The Beatles CD 2 (mp3 disc later Beatles albums) E15 * (two cd's E25)

CD'S HARRISON/RELATED * Ravi Shankar - Chants Of India (produced by George) E15 * Jools Holland - Big Band Rhythm & Blues (incl. Horse to the water) E15 * T548 Monty Python - Invasion from the planet Skyron Interactive VideoCD E15

CD'S LENNON/RELATED * Julian Lennon - I Don't Wanna Know CDsingle E5

CD'S MCCARTNEY/RELATED * Back In The World (2 in 1 CD, Russia) E20 * Back In The World (2 in 1 CD, Russia) E20 * Band Aid 20 - Do They Know It's Christmas? (3 versions) E5 * Chaos and creation (USSR?) E15 * Jenny Wren / I Want To Fly CDsingle E5 * Band Aid 20 - Do They Know It's Christmas? (3 versions) E5 * Live and let die Soundtrack (14 songs) E10 * Various Artists - Ferry Cross The Mersey (incl. Paul) CDsingle E8

CD'S COVERS/SOUNDALIKES * T78 CD-single Velvet Jones - What the hell's (incl. Giles, son of

George Martin) E1 * T715 Stars On Classic - The Beatles CD E7 * W79 CD-ROM Guitar Hits Volume 2: Songs of Lennon & McCartney E15 * Pre Fab! The Rock & Roll and R&B that inspired Lennon & McCartney E10 * 101 Strings Orchestra - The Beatles Volume Two E7 * The Beatles Symphonic Orchestra (Russian) E10 * The Beatles Symphonic Orchestra (Russian) E10 * Los Manolos - All My Loving CDsingle E5 * London String Orchestra / London Studio Art Orchestra - The Music Of The Beatles: A Day In The Life E10 * London String Orchestra / London Studio Art Orchestra - The Music Of The Beatles: Across The Universe E10 * Various orchestras - Classic Hits 2-CD (Concert Gold) E20 * Volker Rosin - Beatles Für Kinder E10 * Mariah Carey - Without You CDsingle E5 * Hit Crew Kids - Kids Sing The Beatles E10 * Uncut Why Don't We Do It In The Road E20 * JVC CD+G Karaoke Vol. 24 (incl. 10 tracks, also playable on DVD) * We Can Work It Out (Covers & Cookies of Lennon, McCartney & The Beatles) 2CD E20 * Exotic Beatles Volume 2 E20 * Exotic Beatles Volume 1 E20 * Exotic Beatles Volume 2 E20 * Mini Beats - Twist & Shout (CDsingle, 4 versions) E5 * Beatles Revival Band (Prague) - New Promo Cd 2005 (4 audio tracks + videoclips medley) * Beatles Revival Band (Prague) - New Promo Cd 2005 (4 audio tracks + videoclips medley) * Royal Philharmonic Orchestra - Plays Beatles Classics E7 * Mike Sceptre Singers - Beatles Songbook E7 * 1964 The Tribute - All You Need Is Live 2-CD E20 * Various Artists - A Beatles Tribute Number One Again E10 * Various Artists - Q John Lennon Covered #2 (the red CD) E10 * Punkles - Pistol E10 * Various artists - Fried Glass Onion Vol. 2 E15 * Golden Nightingale Orchestra - For Lovers Only (4 covers) E5 * Lennon book (R.v.Yper) + exclusive Lennon covers CD E25 * Michael Jackson - Remember The Time CDsingle (incl. Come Together) E5 * Various Artists - Mojo Beatlemania Vol. 2 (Blue) E12,50 * Hill - Wiltschinsky Guitar Duo - The Music Of Lennon & McCartney 4 E10 * The Fabulous Four - Play The Beatles E10 * Various artists - Album Verde Tribute Reggae A The Beatles E15 * J.A.M. - Imagine CDsingle (2 versions) E5 * Various Artists - Beatles Regrooved E10 * Royal Philharmonic Orchestra - Plays The Beatles E7 * Chaka Demus & Pliers - Twist And Shout (3 versions) CDsingle E5 * Free Dig Bigband - Tribute To The Beatles E15 * CDsingle: 60ft Dolls - Happy Shopper (incl. Everybody's Got Something To Hide-Live) (digi-pack) * Joel Harrison - Harrison On Harrison CD * Erwin Nyhoff - About Our Love CDsingle (incl. Something) E5 * Kids For Kids - Pop & Kidsz Salute The Beatles E10 * The World Is Not Enough (incl. Live and let die) E5 * Various Artists - Rubber Folk E15 * Deborah J. Carter - Daytripper E12,50 * Backbeat (Songs from the movie) E10 * Oasis - Who Feels Love CDsingle (incl. Helter Skelter) E8 * Shinehead - Try My Love CDsingle (incl. Let Them In) E8 *

VIDEOS * Vanilla Sky (ex-rental) bad start, McCartney song at the end E2,50

BOOKS/POSTERS/REST * T638 Display box George H. Cloud Nine (30x30x30 cm.) E25 * W16 Lennon

Legend 12" card E1 * Readers Digest (incl. NL. Interview Paul) E2 * Live and let die pocket book (Dutch version) E2 * Live and let die pocket book (Dutch version) E2 * The Kettles – cartoon magazine with Beatles parody, in Help parody 7" sleeve E5 * The Kettles – cartoon magazine with Beatles parody, in Help parody 7" sleeve E5 * The Kettles – cartoon magazine with Beatles parody, in Help parody 7" sleeve E5 * Vanilla Sky postcard E 0,20 * Oh My Love postcard E 0,20 * Lennon postcard E1 * Classic Rock (Paul McCartney on cover and inside, Russian version) E5 * Dzuboks (Yugoslavia) McCartney on front and inside, 1976 E5 * Q Nov. 2005 Incl. Lennon 65th birthday special E10 * Revolver (Dutch) Beatles front and inside E7,50 * Mojo Jan. 2006 Springsteen on front, no Beatles E8 * Eric Clapton xeroxed bootleg discography (incl. Harrison) E0,50 * Record Collector Jan. 2000 Beatles on front and inside * Cheerz (Dutch) Abbey Road parody on front, Beatles' Liverpool inside E5

LP's with 1-2-3-4 Covers of Beatles Songs: E 1/ E

2 each Alpert, Herb - Portrait (2LP) (All My Loving, Ob-La-Di, Ob-La-Da, With A Little Help) Basse, Shirley - Something (Something) Basse, Shirley - You Take My Heart Away (Silly Love Songs) Black, Cilla - Grootste Hits (Love Of The Loved, It's For You) Carpenters - Close To You (Help) Chr. Showkorps "Gorcum" - "Gorcum" In Concert (The Beatles In Concert, incl. Michelle, Ticket To Ride, Yesterday, Oblad) Clayderman, Richard - Concert Of Dreams (Ebony And Ivory) Cocker, Joe - Unchain My Heart (Isolation) Coley, Pete - 20 Golden Best (Something) Colley, Pete - Golden Hammond Hits (Hey Jude) Crawford, Randy - Very Best Of (Imagine) Curb Congregation, Mike - Come Together (Come Together/Hey Jude, Give Peace A Chance) Drukwerk - Drukwerk (Werkloze (Working Class Hero) Dutch Swing College Band - Hit Collection / 25 Hits Van (Can't Buy Me Love) Dyke, Louis Van - Mariposa (The Long And Winding Road; Singalong Junk) Ernestine - Only Love (Jealous Guy) Jose Feliciano - Alive Alive-O (Day Tripper, A Day In The Life) Fevers - Fevers (Lady Madonna) Gerard, Donny - Donny Gerard (The Long And Winding Road) Goya, Francis - Goya By Candlelight / 20 Romantic Hits Played By Francis Goya (If I Fell) Hamilton IV, George - Songs For A Winter's Night (Mull Of Kintyre) Harris, Emmylou - Elite Hotel (Here, There And Everywhere) Hiltonaires - Stereo Special (Ob-La-Di, Ob-La-Da) Hofmann, Peter - Rock Classics (The Long And Winding Road; Yesterday) Humperdinck, Engelbert - Greatest Love Songs 2LP (Something) Jackson, Michael - Off The Wall (Girlfriend) Jarreau, Al - All Fly Home (She's Leaving Home) John and his Orchestra, Christopher - Romantische Melodieen 2 (The Long And Winding Road) Jones, Tom - I'm Coming Home (Yesterday; Hey Jude) Jong, Letty de - The Way I Am (Singalong Junk) Kaempfert, Bert - The Very Best Of (Something) Kelly Family - Songs Of The World (Mull Of Kintyre) Kerr Singers, Anita - A House Is Not A Home (Ob-La-Di, Ob-La-Da) Kerr Singers, Anita - Daytime, Nighttime (Yesterday) Kostelanetz, Andre - Today's Golden Hits (Yesterday; Michelle; Help) Last, James - Beachparty 2 (Here Comes The Sun; Power

To The People) Last, James - Beachparty 2 (Here Comes The Sun; Power To The People) Last, James - Happy Beachparty (Give Peace A Chance) Last, James - Live Aus dem Grossen Welt-Tournee-Programm (Live And Let Die; Get Back + Ob-La-Di, Ob-La-Da) Last, James - Non Stop Dancing 65 (8 covers) Last, James - Non Stop Dancing 1965-1970 2LP (9 covers) Last, James - Romantische Träumereien (Let It Be) Last, James - Super Party Pac Continuous Dancing (Power To The People; Ob-La-Di, Ob-La-Da; Ballad Of John And Yoko) Last, James - Violins In Love (Hey Jude; Let It Be) Leandros, Vicky - Vicky Leandros (Love) Lester Special Band, Jack - Stereo Perfect 2 (Ob-La-Di, Ob-La-Da) MacNeal, Maggie - Fools Together (Wait) MacNeal, Maggie - Maggie MacNeal (Blackbird) M.C.R. Productions - Romantic Soft Sounds (Michelle) M.C.R. Productions - The Sounds Like Ray Conniff 28 Non Stop World Hits On label: Salute To Ray Conniff (Michelle + I Want To Hold Your Hand; My Sweet Lord + The Fool On The Hill) Meeder, Stef - Grote Hammond Potpourri (Michelle/Girl/All My Loving; Can't Buy Me Love) Mendes, Sergio - Sergio Mendes (Here Comes The Sun) Mendes & Brasil '66, Sergio - The Very Best (With A Little Help From My Friends; Fool On The Hill; Norwegian Wood; Daytripper) Mouskouri, Nana - The Most Beautiful Songs (Imagine; Let It Be) Neeley, Ted - 1974 A.D. (Mother) Nero, Peter - Greatest Hits (Something) Newton-John, Olivia - First Impressions (What Is Life) Nolan Sisters - 20 Giant Hits (Mull Of Kintyre) Noordijk, Piet - Prototype (My Love) O'Brien, Dermot - De Beste Accordeonist Van Ierland (Ob-La-Di, Ob-La-Da) Ofarim, Esther & Abi - Ofarim Concert Live 1969 (She's Leaving Home) Paige, Elaine - Elaine Page (Hot As Sun) Papetti, Fausto - Romantic Moments (Yesterday; Imagine) Pearson, Johnny - Touch Me In The Morning (Live And Let Die) Pourcel, Franck - Western / Last Tango In Paris 2LP (Ob-La-Di, Ob-La-Da) Pourcel, Franck - The Music Of Franck Pourcel (My Love) Pourcel en zijn Orkest, Franck - The Franck Pourcel Sound (Let It Be; My Sweet Lord; Imagine) Pourcel et son grand orchestre, Franck - Femmes (Eleanor Rigby) Raindrop Singers and Orchestra - Uw Lielingsmelodieen (Michelle + I Want To Hold Your Hand; My Sweet Lord; The Fool On The Hill) Reddy, Helen - Helen Reddy (How) Romano Orchestra, Peter - Party Piano (Lady Madonna) Rubberen Robbie - 2 (Steuntrekker = Day Tripper) Silvester, Victor - Ballroom Dancing (I Feel Fine) R.T.S.I. Orchestra - Gouden Sfeer Melodieen (Michelle; Hey Jude) Silvester and his Ballroom Orchestra, Victor - Dance To The Music Of (I Feel Fine) Silvester and his Orchestra, Victor - Golden Hour Of (Ob La Di, Ob La Da) Stanvaste Singers - Oh Happy Day (Amen (Give Peace A Chance) Starr Orchestra, Eddie - Guitaresque (Michelle; Let It Be) Strasser und sein Tanzorchester, Hugo - Die GroBe Goldene Tanzparty (Yesterday) Thompson Twins - Here's To Future Days (Revolution) Towers, Lee - Gala Of The Year (Something + Can't Buy Me Love + Yesterday) Tromp Orchestra & Singers, Han - 24 Top Hits A Gogo (With A Little Help From My Friends; Let It Be; Get Back; Ob-La-Di, Ob-La-Da) Turner, Ike & Tina - Get Back (Get Back) Turner, Tina - Private

Dancer (Help) Valdor, Frank - Trumpets For Dancing (Ob-La-Di, Ob-La-Da) Waldo De Los Rios - Elvira Madigan & Olther Hits (Ob-La-Di, Ob-La-Da; Something) Wunderlich, Klaus - Hammond Pops 28 Hits On Parade (Yesterday; Michelle + Penny Lane) Wunderlich, Klaus - Hammond Pops 2 (Lady Madonna)

Various artists compilations: ?? - 16 Hotcha Successen (Yesterday) 12 Top Songs From Britain (Studio 33) (Ob-La-Di, Ob-La-Da) 12 Tops (Photograph) 25 Hits Des Jahres (Tonics - Ob-La-Di, Ob-La-Da) A Taste Of A&M Records (Sergio Mendes - Day Tripper; Sandpipers - Things We Said Today) AVRO Dans Test (Gino Marinello Orchestra - Michelle) Dansen Met Plezier (R.T.S.I. Orchestra - Ob-La-Di, Ob-La-Da; R.T.S.I. Orchestra - Michelle) Golden Hits (Lois Shane - Goodbye) Herp Alpert Präsentiert Die Grosse A&M Starparade (Wes Montgomery - A Day In The Life) Hit Parade '70 (Instant Karma; Get Back; Let It Be) Hitparade 1 (My Sweet Lord) Impact (Ralph Dollimore & His Orchestra - The Fool On The Hill) Impact (Ralph Dollimore & His Orchestra - The Fool On The Hill) Jeans 2LP (All You Need Is Love) Living Stereo Volume 2 (Bill McGuffie - Michelle; Baroque Brass - Day Tripper) Million Seller Hits (Something, I Want To Hold Your Hand, My Sweet Lord) Portrait Gallery (Ray Charles - Eleanor Rigby; Mama's And Papa's - I Call Your Name) Rediffusion Stereo Sampler (Pete Moore - My Sweet Lord) Revived 45's (A Hard Day's Night; I Feel Fine; Can't Buy Me Love) Romantiek & Muziek Deel 3 (Botticelli - My Love) Schlager Rallye (? - Let It Be) Schöne Maid (? - Imagine) Soul Machine (Arthur Conley - Ob-La-Di, Ob-La-Da; Wilson Picket - Hey Jude) Soul Machine (Arthur Conley - Ob-La-Di, Ob-La-Da; Wilson Picket - Hey Jude) The Best Of Stereo (Original Brasso Band - Ob-La-Di, Ob-La-Da) The Best Of That's Soul (Wilson Pickett - Hey Jude) The Great Hits From England 7 (Bill Walker - A World Without Love) The World Of Music From 1967-1970 (Hey Jude; Get Back; Penny Lane) The World Of Music From 1970-1973 (Let It Be; My Sweet Lord) The World Of Phase 4 Stereo Vol. 2 (Frank Chacksfield - Ticket To Ride) Their Greatest Hits 3 (Honest Men - Help) Top Of The Pops (EHM 3001) (Bangla Desh) Top Of The Pops (EHM 3003) (Back Of Boogaloo) Wereldberoemde Sfeervolle Melodieen (London Pops Orchestra - Long And Winding Road; Royal Philharmonic Orchestra - Yesterday)

